

Giới thiệu Đại Hiệp Hôn

Thể loại: kiếm hiệp, sắc hiệp, hài hước, tiểu thuyết 18+, võ thuật

Nhóm: Thanh Lạc Sắc Uyên.

Dịch: Lúa.

Biên: Lạc.

Mọi người có ai biết được ai là người phong lưu nhất trong chốn giang hồ? Có người nói rằng đó là Hoa Vân Long!

Ngoài ra đó ai biết được người đứng đầu trong chốn võ lâm? Hoa Vân Long!

Nội dung chính của truyện xoay quanh về Hoa Vân Long là một thiếu niên phong lưu lối lạc, phóng đảng ngang ngạnh và là một kỳ tài trên chốn võ lâm, trên vai hằn gánh vác trách nhiệm nặng nề diệt trừ cái ác. Nhưng hẳn lại khắp nơi lưu tình, như nhận oanh mơ về nơi vui sướng.

Phiên âm

Tầu Kinh Môn, quá tương phàn, phó Cửu Âm, tởi U Minh, Từ Châu hành điểm ngộ diệt xuất, Hồng Môn Yến tẩn hiển hiệp nghĩa. Đào quang kiếm ánh, xử xử tích liên; thiếu niên đa tình, thực nữ quý gian; ma giáo tà ác, nhân tâm tối kiên; ma nữ hung tàn, hiệp tràng thốn đoạn. Vi hiệp nghĩa, dùng sấm tình quan; vi vũ lâm, nhiệt huyết tằm kiếm; đại hiệp vi thủy tử, trung hồn hữu thủy liên, —— dạ nguyệt trảm.

Dịch nghĩa: (Lúa)

Qua khỏi Kinh Môn, đã từng tương trợ, đến chốn Cửu Âm, phá cỏi U Minh.

Hành trình Từ Châu triển miên tình ái mặn nồng, Hồng Môn Yến đã lộ rõ tính tình hiệp nghĩa.

Cảnh tàn sát đao kiếm ác liệt, khắp nơi tràn đầy sự thương tiếc;

Thiếu niên trẻ tuổi vốn đa tình, thực nữ thủy nị lại gian xảo;

Ma giáo kỳ dị luôn tà ác, nhân tâm vững chắc không phá được;

Ma nữ lại hung tàn độc ác, hiệp khách đứt đoạn từng tấc lòng.

Vi hiệp nghĩa, khép lại mối tình;

Vi vũ lâm, máu nóng nhuộm kiếm;

Người đại hiệp vì ai mà chết, hồn trung này ai xót thương cho?

Chém tàn đêm trăng!

Dịch thơ: (Lúa)

Qua Kinh Môn đã từng tương trợ,

Đến Cửu Âm phá vỡ U Minh.

Từ Châu hành liên miên tình ái,

Hồng Môn Yến như ai hiệp nghĩa.

Đao kiếm trận nghĩa địa chất thấy,

Thế gian đầy niềm đau thương tiếc.

Thiếu hiệp đa tình nhiều tha thiết,

Thực nữ chân thiết xảo gian sao.

Ma giáo kia quý quyết độc ác,

Vững chắc nhân tâm phá được sao?

Ma nữ lại chuyển màu hung sát,

Đề thiếu hiệp tác lòng nát tan.

Vi nghĩa hiệp tình quan đóng lại,

Vi vũ lâm, máu tươi nhuộm kiếm

Thân đại hiệp ngã xuống vì ai?

Hồn trung này ai oi thương tiếc?

Nhất trảm dạ tàn nguyệt vỡ tan!

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 1: Mẩu tử ân ái mây mưa (1)

Nhóm: Thanh Lạc Sắc Uyên.

Dịch: Lúa.

Biên: Lạc.

Ở Lạc Hà Sơn Trang, vùng Sơn Tây ở Vân Trung Sơn đã từng tồn tại một vị đại hiệp nổi danh khắp thiên hạ. Vị này họ Hoa, tên gọi là Thiên Hồng, người trong võ lâm đặt cho vị Hoa đại hiệp này một ngoại hiệu là Thiên Tử Kiếm. Hai mươi năm về trước, trên giang hồ tà ma hoành hành ngang ngược tới tám không ánh mặt trời, Hoa Thiên Hồng một mình xoay chuyển tình thế, bằng vào lực lượng chính nghĩa đã trải qua vô số lần vào sinh ra tử, khổ chiến đầm máu, rốt cuộc quét sạch yêu ma tà khí, mang lại thế gian trong sạch và khai sáng ra một mảnh cực diện mới cho võ lâm.

Hoa Thiên Hồng vô công cái thế, danh tiếng đại thịnh tựa như mặt trời ban trưa, trong chốn vô lâm chính phái được mọi người coi như ngôi sao sáng. Dù là người buôn bán nhỏ hay dân thường tỉnh lẻ không ai là không biết Hoa Thiên Hồng. Suốt hai mươi năm qua, chốn giang hồ bình yên thịnh thế có thể nói hoàn toàn là nhờ công Hoa Thiên Hồng. Nhưng tiếc là đại hiệp trắng niên mất sớm, vào mười năm trước đột nhiên trọng bệnh bạo phát rồi qua đời sau đó, thật sự khiến người ta thương tiếc thờ dài. Bởi vì Lạc Hà Sơn Trang đã không còn quân chuyện trong chốn vô lâm từ hai mươi năm trước, cũng như đã không còn liên lạc qua lại với người trong vô lâm nên trên giang hồ cũng không ai biết được tin tức Thiên Từ Kiếm Hoa Thiên Hồng đã qua đời.

Hoa Văn Long là con trai duy nhất của Thiên Từ Kiếm Hoa Thiên Hồng, xuất thân là Võ Lâm thế gia, thuở nhỏ đã trải qua cuộc sống thiếu gia hưởng thụ con ngon áo đẹp. Tần Uyển Phương, một vị thần y nổi danh chốn giang hồ chính là đại nương, cũng là dì của Hoa Văn Long. Nhị nương Bạch Quân Nghi cũng chính là mẫu thân của Hoa Văn Long, vốn là một mỹ nhân danh tiếng lan khắp giang hồ. Tần Uyển Phương sinh ra ba người con gái, đại tỷ Hoa Mỹ Quyên, nhị tỷ Hoa Mỹ Ngọc và tiểu muội Hoa Mỹ Linh. Ngoài ra, bà nội của Hoa Văn Long chính là Văn Tuệ Vân, dòng dõi của Văn thị phồn hoa một thời. Lại nói trong nhà đều là một ít vú già, nhà hoàn và những tỷ nữ, vốn là cũng có hàng ngũ tráng đinh nhưng từ khi Hoa Thiên Hồng qua đời, Văn Tuệ Vân liền cho tất cả tráng đinh nghỉ việc, vì vậy bây giờ bên trong Lạc Hà Sơn Trang, Hoa Văn Long là nam tử duy nhất, đúng là ví dụ điển hình cho câu “âm thịnh dương suy”.

Hoa Thiên Hồng qua đời lúc Hoa Văn Long vừa tròn sáu tuổi, đến năm nay Hoa Văn Long cũng đã lên mười sáu rồi, bởi vì Hoa Văn Long là hậu duệ duy nhất trong nhà cho nên tất cả mọi người đều hết sức quý trọng. Từ lúc mới ra đời, Bạch Quân Nghi cùng Tần Uyển Phương liền vô cùng thương yêu Hoa Văn Long và chăm sóc tỉ mỉ chu đáo cho hắn, ngâm vào trong miệng thì sợ tan, bưng ở trong tay thì sợ bay đi mất, mọi việc cũng đều thuận theo ý Hoa Văn Long. Đặc biệt là Tần Uyển Phương, tuy rằng năng không phải mẹ ruột của Hoa Văn Long nhưng sự sủng ái của nàng dành cho hắn không thua kém chút nào với mẹ ruột Hoa Văn Long là Bạch Quân Nghi.

Hoa Văn Long cùng Bạch Quân Nghi ở tại Doanh Viên, bên trong Doanh Viên này có hoa cỏ đủ các sắc màu rực rỡ, có ong bướm vờn quanh, có hòn non bộ vô cùng khéo léo, có hồ nước nhỏ sóng biếc nhận nhạo, hành lang theo địa thế mà lượn quanh, từng viên đá cuối lát thành con đường mòn nối liền các nơi trong vườn hoặc thấy trúc bao quanh, hoặc tiểu viện thiết kế độc đáo và tháp thoảng những khóm hoa tinh nhã, ở trong Doanh Viên mỗi người đều có tiểu viện của mình, mọi người trong nhà đều hết mực yêu thương, săn sóc và sủng ái gấp nhiều lần đối với Hoa Văn Long.

Từ nhỏ Hoa Văn Long đã cùng ngủ chung với mẫu thân Bạch Quân Nghi, nhưng mà từ lúc Hoa Văn Long tròn tám tuổi, không biết vì sao mà cứ mỗi buổi tối sau khi lên giường, Bạch Quân Nghi cứ mãi ngẩn ngơ nhìn Hoa Văn Long, sau một lúc thì ôm hôn, lại còn thường xuyên vuốt ve trên dưới cả người Hoa Văn Long, có lúc ngay cả bảo bối dưới quần nàng cũng không bỏ qua, mỗi ngày đều phải bỏ ra một đoạn thời gian dài để sờ bóp, xoa nắn một phen. Bạch Quân Nghi còn thường nói thân thể cảm thấy không được thoải mái và nhờ Hoa Văn Long thay nàng xoa bóp, ở trên người nàng vuốt ve, ấn bấm, an ủi, săn sóc. Đáng người của nàng đầy đặn, đường cong tru mỹ, da thịt mềm mại bóng loáng mà trần đầy cỏ dãn, khi vuốt ve có cảm giác thoải mái khác thường.

Vào mùa hè năm Hoa Văn Long tám tuổi đã xảy ra một sự việc có ảnh hưởng rất lớn với cuộc sống của hắn, khiến cho Hoa Văn Long suốt cả đời đều khó mà quên được. Đêm hôm đó, sau khi Hoa Văn Long cùng Bạch Quân Nghi lên giường đi ngủ, nàng vẫn như mọi ngày không thể thiếu được phải nhờ Hoa Văn Long tiến hành hôn, vuốt ve, đám bóp. Được một lúc thì Bạch Quân Nghi nói bụng của nàng không được thoải mái, để cho Hoa Văn Long xoa xoa trên vùng bụng. Kết quả là Hoa Văn Long nhẹ nhàng vuốt ve trên bụng Bạch Quân Nghi, cảm thấy bụng nhỏ của nàng tròn trịa, mềm mại bóng loáng, co dãn mười phần, vuốt ve vô cùng thoải mái và Bạch Quân Nghi cũng lộ ra bộ dạng vô cùng thư sướng.

Bàn tay Hoa Văn Long vuốt ve lên xuống, bắt từ bắt giác đã trượt xuống dưới hông Bạch Quân Nghi, cách tiểu khố chạm đến một vật có nhiều lông mao rối bù, thứ đó mềm nhũn như một cục thịt và ẩm áp như một chiếc bánh bao hấp, không giống với bảo bối của Hoa Văn Long. Bạch Quân Nghi không hề phòng bị việc Hoa Văn Long sờ đến nơi đó, “A” một tiếng duyên dáng kêu to, gương mặt xuân sắc phớt hồng, ánh mắt thoảng hiện một tia quyến rũ, hai chân cũng thoảng cái cẳng cẳng duỗi thẳng ra.

Hoa Văn Long ngây ngốc hỏi: “Mẫu thân, người sao lại không giống với Long nhi?”

Bạch Quân Nghi vừa nghe thì “Phốc xuy” cười khúc khích: “Long nhi, người đúng là tiểu tử ngốc, hỏi gì không hỏi lại đi hỏi cái này đây? Thôi cũng được, mẫu thân liền giải thích cho người, tránh cho người sau này trưởng thành cái gì cũng không hiểu, ra ngoài lại làm trò cười cho thiên hạ. Bảo bối của người là bảo vật chỉ riêng đàn ông mới có, nữ nhân chúng ta là không thể có cái thứ kia.”

“Vậy nữ nhân các người có cái gì?” Hoa Văn Long tiếp tục hỏi.

“Người quân chúng ta có cái gì làm chi? Đó hình như không phải là chuyện của người a?” Bạch Quân Nghi cố ý trêu chọc Hoa Văn Long.

“Mẫu thân, hay là người để cho Long nhi xem một chút đi.” Hoa Văn Long đưa ra một cái thỉnh cầu làm Bạch Quân Nghi không thể tin được.

“Xi, đi chết đi, tiểu tử thôi, người dám cả gan đánh chủ ý lên người mẫu thân à.” Bạch Quân Nghi gương mặt phiểm hồng có phần xấu hổ ngượng ngùng.

“Cái gì là ‘dánh chủ ý lên người mẫu thân?’ Long nhi không hiểu, mẫu thân để cho Long nhi nhìn một chút đi mà, van cầu người a... Không phải người nói là sợ Long nhi trưởng thành cái gì cũng không hiểu, đi ra ngoài sẽ làm trò cười cho thiên hạ sao? Người không để cho Long nhi nhìn, vậy thì chẳng phải là không để cho Long nhi hiểu sao? Van cầu người, Mẫu thân a, để cho Long nhi nhìn một chút đi.” Hoa Văn Long lòng hiếu kỳ nổi lên, liên tục đưa ra lời cầu khẩn.

Bạch Quân Nghi lúc đầu còn chưa đồng ý cho Hoa Văn Long nhìn, nhưng gặp Hoa Văn Long kiên nhẫn cầu khẩn không chịu bỏ, nàng bị hắn dấy đưa hết mực, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là đáp ứng hắn, nhưng nàng vẫn phải dặn dò: “Nhìn thì được phép, nhưng người ngàn vạn lần phải nhớ kỹ, tuyệt đối không thể để cho người khác biết được chuyện này.”

“Được, mẫu thân, Long nhi bảo đảm sẽ không nói với bất kỳ ai.” Bạch Quân Nghi đứng dậy cởi áo lót ra rồi nằm xuống giường, lại đưa Hoa Văn Long đến giữa hai chân rồi nàng mới nói: “Xem đi, người hãy nhìn cho vừa ý, dù sao năm đó người cũng chính từ nơi đó mà đi ra ngoài, khi đó cũng đã thấy qua, chỉ có điều người tuyệt đối không nhớ rõ thôi. Người tên tiểu tử thôi này, thật là đem mẫu thân quấy cho đến chết, mẫu thân làm thế nào mà lại đụng phải người tên tiểu oan gia này, vừa thấy người mẫu thân liền không thể hiểu được gì nữa.”

Khi đó Hoa Văn Long chỉ mới tám tuổi, còn chưa biết thưởng thức ngọc thể dụ hoặc mê người của Bạch Quân Nghi, chỉ nhìn một chút ở giữa hai chân nàng, có gò mu âm hộ đầy đặn nhỏ lên trông giống như nửa chiếc bánh bao lớn mềm mại vừa mới ra lò, âm mao không dài nhưng lại rất nhiều, rậm rạp, rồi tung mà bảo lấy toàn bộ âm hộ mấp mấp nhỏ lên cao vút, ở giữa có một khe thịt nhỏ nhỏ như ẩn như hiện, đỏ hồng trông rất là mê người, khe thịt nhỏ đó có một chút ướt ướt, còn phảng phất như bốc lên hơi nóng hằm hạp.

“Mẫu thân, thứ vật của nữ nhân các người gọi là cái gì? Sao trông đẹp mắt như vậy?”

“A, hảo tiểu tử, người còn nhỏ như vậy mà đã biết thưởng thức vật کیا của nữ nhân rồi? Vật này của nữ nhân chúng ta được gọi là âm hộ, dân gian còn gọi là tiểu huyết.” Bạch Quân Nghi giải thích cho Hoa Văn Long mà gương mặt đỏ ửng lên giống như hoa đào nở rộ.

Có lẽ nàng sợ Hoa Văn Long không hiểu nên đã ngồi dậy, lấy tay lật tới lật lui âm hộ xem như hiện vật để giảng giải cho Hoa Văn Long:

“Này một đám lông, cùng đàn ông các người giống nhau đều gọi là âm mao, phía dưới vùng bụng nhỏ ra một khối này gọi là mu âm hộ, phía dưới mu âm hộ này có hai mảnh thịt non tách ra được gọi là mép ngoài. Lại tách ra hai mảnh mép ngoài này thì thấy bên trong có hai mảnh thịt căng non, căng kiêu kiêu gọi là mép trong. Tách ra mép trong, nơi này có hai cái lỗ nhỏ, cái đó gọi là cửa hang là bởi vì bên trong đều có nhúc nhúc, phía trên cái hang động gọi là niệu đạo, bên trong động là đường nước tiểu thoát ra, là con đường mà nữ nhân đi tiểu. Phía dưới cửa hang lớn hơn một chút gọi là miệng âm đạo, âm đạo cũng dùng khi sinh ra những tiểu hài nhi. Chỗ hội hợp của hai cánh mép trong có một viên thịt kiêu kiêu, tươi đẹp gọi là âm vật, nó là địa phương mẫn cảm nhất trên người nữ nhân chúng ta.”

Vừa nói, Bạch Quân Nghi còn dùng ngón tay khuỷu nhẹ phía dưới âm vật, ấy vậy mà âm vật đã có chút phát hồng cương phồng lên rồi.

“Mẫu thân, tại sao nam nữ lại có cơ thể không giống nhau chứ?” Hoa Văn Long không hiểu hỏi.

“Long nhi ngoan, đó là kiệt tác sáng tạo của trời cao, cũng là nguồn vui sướng lớn nhất trong cuộc sống. Nữ nhân chúng ta sinh ra có một cái nhúc nhúc, đàn ông các người lại có một cây nhục còn cứng rắn, chính là để cho đàn ông các người tới cắm vào bên trong nữ nhân chúng ta, cái này gọi là giao hoan. Đây là chuyện vui vẻ nhất trong cuộc sống, có như vậy thì nhân loại mới có thể trường tồn, chúng ta mới có thể duy trì dòng dõi, tiểu hài nhi mới có thể từ trong nhúc nhúc này mà sinh ra.”

“Long nhi chính là từ bên trong nhúc nhúc của mẫu thân mà sinh ra sao?”

“Đĩ nhiên rồi, ta là mẫu thân của người, người không từ trên người của ta sinh ra thì là từ trên người ai của sinh ra được? Thời điểm sinh người ra cũng làm mẫu thân đau muốn chết rồi.”

“Tại sao hả, Mẫu thân?”

“Tại sao? Người còn có mặt mũi mà hỏi à, người nghĩ thử xem, thời điểm người sinh ra, mặc dù còn rất nhỏ nhưng cũng là một khối to và cứng rắn, từ bên trong âm đạo gió thổi không lọt của mẫu thân mà cứng rắn rặn đi ra thì sao có thể dễ chịu được?” Bạch Quân Nghi cố ý nghiêm mặt.

“Mẫu thân, người chịu khổ, tạ ơn người, Long nhi nên báo đáp người như thế nào đây?” Dù mới tám tuổi nhưng Hoa Văn Long đã hiểu được hiểu kính mẫu thân Bạch Quân Nghi rồi.

“Nhĩ từ ngốc, lúc hạ sinh người mẫu thân nào có cái đạo lý để cho người báo đáp? Ta không cần người báo đáp gì cả, chỉ cần người yêu thương và hiếu kính mẫu thân là được.” Bạch Quân Nghi ôn nhu cười, thật sự là hiền hậu và hòa ái như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Hồn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 2: Mẫu tử ân ái mây mưa (2)

Nhóm: Thanh Lạc Sắc Uyên.

Dịch: Tệ Bạc.

Biên: Lạc.

“Mẫu thân, Long nhi đương nhiên yêu mẫu thân, đương nhiên hiếu kính mẫu thân.” Hoa Vân Long nghe Bạch Quân Nghi nói xong, lấy tay nhẹ nhàng sờ lên tiểu huyết xinh xắn của nàng, cảm thấy thật mềm mại, bên trong lại hơi có chút cứng rắn, không giống lần đầu đụng phải, lại hỏi: “Mẫu thân, sao lại trở thành cứng như vậy rồi?”

“Xú tiểu tử, còn không phải do ngươi trêu chọc hay sao? Thứ này của nữ nhân, thời điểm có ham muốn tình dục cũng sẽ có chút cứng lên mà bành trướng, cái này là cùng đạo lý với vật kia của nam nhân các ngươi, lúc kích dục có thể cương cứng như thiết, trướng lớn chừng gấp đôi bình thường.”

“Mẫu thân, tại sao cái bảo bối này của Long nhi lại không cứng rắn lên? Còn có, vì sao Long nhi lại không có âm mao?”

“Nhì từ ngốc, ngươi còn nhỏ, chờ ngươi trưởng thành, âm mao liền sẽ mọc ra, đến lúc đó, ngươi cũng sẽ có ham muốn tình dục rồi, có cái ham muốn tình dục kia, bảo bối cũng sẽ cứng cói. Hơn nữa, mẫu thân cam đoan, cái đồ vật này của ngươi cứng rắn đứng lên có thể so với người khác đồ sộ hơn gấp bội.”

“Cái gọi là ‘ham muốn tình dục’ kia là cái gì? Vì sao Long nhi hiện tại không có?” Hoa Vân Long lại hỏi.

“Dù cho ngươi đã có giao hoan dục vọng rồi thì ngươi vẫn còn nhỏ, làm sao có được, người lớn mới có ham muốn tình dục.”

“Nguyên lai là như vậy a. Mẫu thân, người nơi đây hiện tại có chút cứng cói, theo như lời ngày nói, là có ham muốn tình dục rồi, nói cách khác người là muốn?” Hoa Vân Long vuốt âm hộ Bạch Quân Nghi hỏi.

“Ngươi nằm mơ đi, ngươi làm sao có thể lấy bộ dạng như vậy hỏi mẫu thân? Ta là mẹ ruột của ngươi a.” Bạch Quân Nghi có chút tức giận.

Hoa Vân Long tranh thủ thời gian an ủi Bạch Quân Nghi nói: “Mẫu thân, Long nhi đâu có đùa giỡn người, người đừng giận Long nhi a.” Hoa Vân Long bò tới trên người Bạch Quân Nghi làm nũng.

“Mẫu thân biết rõ người là đang cùng mẫu thân nói giỡn, mẫu thân không trách ngươi, nào có ai làm mẫu thân lại cùng nhì từ so đo đây? Xú tiểu tử, ngươi thật là một tên trời sinh phong lưu, còn nhỏ như thế đã đùa giỡn nữ nhân, hơn nữa đùa giỡn lại là mẹ ruột của ngươi.” Bạch Quân Nghi cũng cùng Hoa Vân Long vui đùa.

“Mẫu thân, Long nhi không phải đùa giỡn người, Long nhi là thật sự quá yêu người. Đứng rồi, người không phải nói nam nhân dùng nhục còn chọc vào nhục động nữ nhân là chuyện rất vui sướng trong nhân gian sao? Chỗ đó của người cứng lên không phải nói rõ rồi người cũng có ham muốn? Người còn nói là để cho Long nhi trêu chọc, ý kia không phải nói người cũng muốn cùng Long nhi sao? Vậy hãy để cho bảo bối của Long nhi đâm vào trong chỗ đó của người, để cho người đạt được vui vẻ lớn nhất trong cuộc sống như lời người nói. Long nhi dùng cái này để báo đáp người, được không?” Hoa Vân Long đột nhiên nảy ra ý khác.

“Ngươi nằm mơ đi, ngươi tiểu tử này sao có thể hạ lưu như vậy?” Bạch Quân Nghi thật sự nổi giận rồi, một cái tát đánh vào trên mặt Hoa Vân Long.

Từ nhỏ Hoa Vân Long đã được Bạch Quân Nghi cùng Tần Uyên Phụng các nàng nuông chiều rồi, chưa từng có người đánh qua Hoa Vân Long dù chỉ một cái, đây là lần đầu tiên Bạch Quân Nghi đánh Hoa Vân Long. Hoa Vân Long sợ hãi quá bật khóc, bụm mặt hỏi: “Mẫu thân, người sao lại đánh Long nhi? Long nhi nói sai cái gì hay sao?”

Bạch Quân Nghi vừa thấy Hoa Vân Long khóc, cũng hối hận rồi cảm thấy đau lòng, vuốt mặt Hoa Vân Long hỏi: “Đến để cho mẫu thân nhìn xem, mẫu thân đánh người đau lắm sao? Long nhi không khóc, Long nhi không khóc, là mẫu thân không tốt, người còn chưa hiểu chuyện, không phải có ý ô nhục mẫu thân, mẫu thân không nên đánh người, là mẫu thân có lỗi.” Bạch Quân Nghi nói xong, hôn lấy nơi Hoa Vân Long bị đánh đau, bản thân cũng khóc.

Hoa Vân Long vừa thấy Bạch Quân Nghi khóc, lập tức nổi lên hiếu tâm, liền nín khóc, lại đi an ủi Bạch Quân Nghi: “Mẫu thân, người đừng khóc, Long nhi sẽ không khóc nữa, người cũng đừng khóc.”

Bạch Quân Nghi thấy Hoa Vân Long nín khóc, cũng ngưng thút thít nín non, lại ôn nhu dùng môi hôn lên khuôn mặt đầy nước mắt của Hoa Vân Long: “Tốt, chúng ta đều không khóc.”

Hoa Vân Long lại cẩn thận từng li từng tí hỏi: “Mẫu thân, người vừa rồi đánh ta, đó là vì Long nhi nói sai cái gì sao? Long nhi không có ý tứ gì khác, chỉ là muốn báo đáp người.”

“Ngươi nằm mơ đi, nào có kiểu báo đáp nào như vậy? Mẫu thân nói là để ngươi trêu chọc, không lẽ là muốn cùng ngươi sao? Ta là mẹ ngươi, là của mẫu thân thân sinh của ngươi, ngươi tiểu tử này sao lại có thể muốn mẹ ruột của mình?” Bạch Quân Nghi lại khẽ đánh lên mặt Hoa Vân Long, bất quá lần này cùng lần trước không giống nhau, lại ôn nhu, lại hiền lành, tựa như vuốt ve mặt Hoa Vân Long, tiếp theo chính nàng cũng cười ha ha.

“Không a, không a, tại sao Long nhi không thể? Tại sao người là mẫu thân, Long nhi không thể cùng người làm sự tình đẹp để như vậy? Không phải người nói cái kia là loại chuyện rất vui sướng trong nhân gian sao?”

“Nhìn ngươi gấp đến độ nào kia kia, mẫu thân chỉ là trêu chọc ngươi. Mẫu thân nói cho ngươi biết, ngoại trừ phu thê ra, thân nhân của mình là không thể làm chuyện loại này, đặc biệt là có liên hệ máu mủ trực hệ, càng là không thể, như chúng ta là quan hệ thân sinh mẫu tử thì càng không thể rồi.”

“Tại sao đối với thân nhân của mình thì không thể làm chuyện loại này? Còn cùng người khác làm lại có thể là loại ý tứ gì? Chẳng lẽ cổ nhân định ra thì chúng ta nhất định phải tuân theo sao?”

Bạch Quân Nghi nghe xong, lại bị Hoa Vân Long chọc cười: “Ngươi cái tiểu yêu tinh này, thật sự là kỳ lạ quý hiếm cổ quái, ngươi từ nơi nào lại có nhiều nguyên biện như thế?”

“Mẫu thân, Long nhi thật sự rất muốn cùng người...” Nói đến đây, Hoa Vân Long lại hỏi: “Mẫu thân, cùng người làm loại chuyện đó, gọi là gì?”

“Giao hoan.” Bạch Quân Nghi thuận miệng nói ra, mặt lập tức ửng hồng.

“Mẫu thân, Long nhi thật sự rất muốn cùng người. Long nhi quá yêu người, nếu người nói có chuyện vui sướng như vậy, tại sao không cho Long nhi cùng mẫu thân yêu dấu làm chuyện loại này? Long nhi thật sự tưởng tượng không ra vì sao có thể cùng những người khác làm chuyện vui sướng như thế. Long nhi không đem vui vẻ hiến cho mẫu thân yêu dấu thì hiến cho ai? Mẫu thân, Long nhi quá yêu người, thật sự quá yêu người, Long nhi không biết lý khai mẫu thân thì Long nhi sẽ sống sao.” Hoa Vân Long nằm ở trên người Bạch Quân Nghi làm nũng.

Bạch Quân Nghi nghe vậy thì cảm thấy vô cùng chấn động, ôm đầu Hoa Vân Long, thâm tình nhìn Hoa Vân Long chăm chú, sợ run cả buổi, lại hôn Hoa Vân Long thoáng một phát, nói: “Hào hải tử của ta, ngươi đối với mẫu thân thật tốt, ngươi yêu mẫu thân như thế, thật làm cho mẫu thân cực kỳ cảm động, mẫu thân cũng sẽ không ly khai ngươi, mẫu thân sẽ yêu ngươi hơn. Được rồi...” Nói đến đây thì ngừng lại, giống như muốn hạ quyết tâm, nhìn ra được tư tưởng của nàng đầu tranh rất kịch liệt.

Nhưng mà Bạch Quân Nghi dù sao cũng là có huyết thống Miêu Cương, làm việc từ trước đến nay không theo chính đạo. Cuối cùng, nàng hạ quyết tâm, nói: “Tốt, chúng ta liền bắt cứ giá nào rồi, bất quá, hiện tại ngươi còn nhỏ, còn không thích hợp làm chuyện loại này, vào rồi ngươi không phải nói bảo bối của ngươi không cứng lên được sao? Bảo bối sẽ không cứng rắn thì sao thành tài trong chuyện kia đây?”

“Tại sao làm không được?” Hoa Vân Long chen lời nói.

“Nhì từ ngốc, cái gì cũng không hiểu, còn muốn cùng mẫu thân hợp thân. Mẫu thân nói cho ngươi biết, âm đạo nữ nhân lúc bình thường là bị kín đấy. Thời điểm có ham muốn tình dục, bởi vì sung huyết mà bành trướng, vậy là căng chặt hơn, tiểu bảo bối của ngươi không cứng rắn đứng dậy, lại gần như thế, nhỏ như thế, làm sao có thể đi vào? Coi như là mẫu thân đã sinh hạ hài tử, âm đạo đã nổi lõng, ngươi cũng khẳng định không đi vào được, chứ đừng nói chỉ là xử nữ, âm đạo rất chặt, chỗ động khẩu còn có màng trinh chống đỡ, ngươi càng là tiến vào không nổi.” Bạch Quân Nghi kiên nhẫn giảng giải cho Hoa Vân Long, cho thân sinh nhì từ của mình một khóa giáo dục vỡ lòng.

“Cái gì là gọi xử nữ, màng trinh a? Màng trinh của người ở nơi nào? Lại để cho Long nhi nhìn xem.”

“Xử nữ nếu không có để nam nhân làm qua, màng trinh chính là tiêu chí của xử nữ, mẫu thân sớm đã không còn là xử nữ rồi, ta đã sinh ra nhì từ là người, làm sao còn màng trinh đây? Đó là một tầng màng mỏng, sinh trưởng ở miệng âm đạo của nữ nhân, là một tầng bình chướng trong âm đạo nữ nhân. Bảo bối của nam nhân muốn cắm vào trong âm đạo nữ nhân, nhất định phải từ màng trinh đi qua đầu tiên, vào rồi sẽ làm màng trinh rách ra, nữ nhân sẽ chảy một ít máu. Màng trinh vừa vỡ, nữ nhân này liền từ thiếu nữ biến thành nữ nhân chân chính, ngươi xem, mẫu thân nói đây...”

Nói xong, Bạch Quân Nghi đẩy ra mếp âm vật của chính mình, chỉ vào, sau đó để cho Hoa Vân Long nhìn: “Cái này là màng trinh bị cha ngươi phá lưu lại vết tàn. Sau này ngươi muốn cùng nữ nhân chơi đùa, có thể từ trên điểm này phán đoán rằng có phải xử nữ hay không, có thể phối hợp với ngươi hay không. Được rồi, không cần nói nhiều nữa, mẫu thân nói cho ngươi biết, hiện tại ngươi tuyệt đối không thành đấy. Tiểu tử ngốc, chờ ngươi lớn lên, chờ ngươi sau năm mười sáu tuổi, chính thức trưởng thành, mẫu thân nhất định cho ngươi. Long nhi, vì cảnh giới vô học của ngươi ngày sau, trước mười sáu tuổi nhất định không thể phá thân, ngươi có thể đáp ứng không?”

“Mẫu thân, Long nhi nghe lời người.” Hoa Vân Long hướng Bạch Quân Nghi thề.

“Tốt rồi, chúng ta nên ngủ, chuyện tối hôm nay ngươi ngàn vạn không thể đi ra ngoài nói lung tung, chỉ có người biết thì biết, không thể để cho người thứ ba biết, bằng không, mẫu thân sẽ không có cách nào làm người rồi, liền chỉ có một con đường chết thôi.” Bạch Quân Nghi dặn dò Hoa Vân Long.

“Mẫu thân, người yên tâm, cho dù có bị đánh chết thì Long nhi cũng sẽ không nói.”

Bất quá từ sau đêm hôm đó, Hoa Văn Long cùng với Bạch Quân Nghi tách ra, Bạch Quân Nghi là sự ảnh hưởng tới tiến độ luyện công của Hoa Văn Long. Vì chiếu cố Hoa Văn Long, Bạch Quân Nghi sai một tiểu nha hoàn, tên là Tiểu Oanh, hầu hạ Hoa Văn Long. Nàng lớn hơn Hoa Văn Long hai tuổi, rất nhiệt tình, lại lạnh lợi, khéo hiểu lòng người, lớn lên cũng sẽ rất xinh đẹp, Hoa Văn Long rất hài lòng. Bất quá, Hoa Văn Long lúc ấy còn không biết rõ Bạch Quân Nghi vì cái gì không đáp ứng yêu cầu của mình, về sau hắn trưởng thành, mới chậm rãi minh bạch.

Bạn đang đọc truyện *Dại Hiệp Hồn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](#).

Chương 3: Mẫu tử ân ái mây mưa (3)

g cách cao nhàn thâu xưa, khằng khái kết nghĩa anh hùng, phóng khoáng duỗi kiếm khắp giang hồ. Kiếm và tên của Hoa Văn Long hẳn sẽ truyền đến khắp mọi hang cùng ngõ hẻm, mỗi một người khi nhắc tới hắn thì sâu trong ánh mắt đều hiện lên ánh sáng kính ngưỡng, cảm thấy kiểu ngạo khi khoe với thân nhân bằng hữu đã từng gặp qua hắn ở đâu đó, thêm dầu thôi mới đưa hắn trở thành con người trong truyền thuyết và cổ tích, hắn càng làm lay động vô số trái tim, hàng đêm đều đi vào giấc mộng hoài xuân của những nữ hiệp giang hồ hay tiểu nữ từ...

Hoa Văn Long hướng mắt nhìn về phía ánh chiều tà chiếu vào khoảng không, mây xuân nhẹ nhàng trôi, dù loại phong cảnh bao la hùng vĩ mà sâu sắc, hẳn cứ mơ tưởng viễn vông như vậy, từ cảm thán thời gian tuổi tác trôi qua, nhân sinh như một giấc mộng cho đến rơi vào ý nghĩ mơ màng ngày sau hành tẩu giang hồ.

Hoa Mỹ Linh ngoan ngoãn đưa một túi hôn một cái trên gò má của Hoa Văn Long, nhu thuận mà tựa đầu xuống một bên cổ của hắn, trong lúc nhất thời nhiệt độ người ngọc dưới ngực tăng cao, hơi thở như lan, từng tia hương thơm thiếu nữ nhàn nhạt truyền vào mũi. Từ nhỏ đến lớn, Hoa Mỹ Linh cùng Hoa Văn Long đều có tình cảm rất tốt, lúc còn nhỏ theo lời mẫu thân nàng Tần Uyên Phụng chính là cả ngày lẫn đêm đều đi theo hầu hạ bên người ca ca. Bấy giờ thoảng một cái đã sắp mười lăm tuổi rồi, ông trời càng ở trên người nàng thì triển nhiều thứ phép thuật, tiểu nha đầu năm đó nay đã trở thành tiểu mỹ nhân duyên dáng yêu kiều với dung nhan tinh xảo, ngọc thể lung linh mê hoặc, đường cong lồi lõm lộ ra, giống như nụ hoa ngọc lan hàm chứa bao năm, mang theo khí tức thanh xuân tươi trẻ, trong sáng, tràn đầy hương thơm và sức sống. Dù lớn rồi nhưng vẫn như củ thích cùng Hoa Văn Long gần gũi vượt giới hạn như vậy, không hề kiêng kỵ một chút nào.

Hoa Văn Long gối ở trên đùi tiểu muội mình, từ sau gây truyền đến cảm giác mềm mại mà cũng tràn đầy cơ đàn thì khen nàng không uống công luyện tập kình công nhiều năm như vậy, bấp dùi tràn đầy sung mãn bền chắc, trời sinh chính là một cái gối đầu tốt. Hoa Mỹ Linh cười vờ mũi hắn, nét mặt của nàng cùng thời điểm lúc đầu ôn hòa đã hơi khác, vẫn nụ cười ngọt ngào ấy nhưng có thêm mấy phần ngượng ngùng, thanh âm cũng ngày càng nhẹ nhàng.

Hoa Mỹ Linh ngưng mắt nhìn Hoa Văn Long, biểu cảm có phần kỳ quái, tựa như đang nhìn một thứ gì đó mà nàng vô cùng yêu quý, ánh mắt ôn nhu và tràn đầy tình cảm nồng nàn. Bốn mắt nhìn nhau, mặt của nàng tựa như càng phát hồng thắm, nhưng ánh mắt lại không có một chút nao núng. Nàng cúi đầu xuống, nhẹ nhàng hôn lên trán Hoa Văn Long một cái. Đôi nàng ngẩng đầu lên, Hoa Văn Long hướng mắt nhìn thẳng vào sâu trong ánh mắt lung tung đang trốn tránh của nàng, trong lòng thoảng động đã hiểu được rồi.

Hoa Văn Long chỉ lẳng lặng nằm mà không nói câu nào, lại như cười mà không cười nhìn Hoa Mỹ Linh. Nàng khấn trương cười trừ nhưng đã thẹn thùng đến đó cả mang tai, giống như một hài tử làm nên chuyện sai trái vậy. Hoa Văn Long nháy mắt mấy cái, sau đó nhắm mắt lại tiếp tục ngủ. Kỳ thật Hoa Văn Long vốn đã không ngủ được, trái tim trong lồng ngực bình bịch nhảy loạn. Hoa Mỹ Linh cũng không dám mở miệng nói chuyện, chỉ có tiếng thở dốc thay đổi ngày càng gấp rút hơn. Nàng đưa tay ôm đầu Hoa Văn Long muốn chuyển đổi vị trí. Nàng tựa như bản khoan, do dự suốt một lúc, sau đó mới ôm đầu Hoa Văn Long đặt ở một địa phương khác trên thân thể.

Hoa Văn Long chỉ cảm thấy đầu mình được Hoa Mỹ Linh giữ lên hai cánh tay ôm thật chặt, sau đó chỗ gây liên chạm tới một một địa phương càng thêm mềm mại, tựa như là gối trên hai luồng sóng, khẽ động một cái nhẹ sóng liền thay đổi hình dáng hướng hai bên mở rộng ra. Hoa Văn Long tâm động một cái liền hiểu được đó chính là bầu ngực trắng nõn của thiếu nữ, trong phút chốc miệng khô lưỡi đắng, tim đập ga tót, máu nóng chảy nhanh, nhục còn dưới hạ thể thoảng cái liền dựng thẳng lên rồi.

Hoa Văn Long xoay vai nghiêng đầu một cái, gương mặt cách quần sam áp sát vào nửa bên bầu ngực trắng nõn của Hoa Mỹ Linh, chớp mũi lại lay động nhẹ nhàng ma sát với bầu ngực còn lại. Sau đó hắn giả vờ như điều chỉnh tư thế nằm ngủ để đầu không an phận mà liên tục lắc lư lay động, tận lực cảm thụ hai luồng sóng mềm mại đàn hồi kia. Bình bịch bình bịch... nhịp tim đập của nàng lúc này có thể so với nhịp trống dồn dập và càng ngày càng nhanh, càng ngày càng mạnh, Hoa Mỹ Linh chắc chắn hiểu được ý đồ không tốt của Hoa Văn Long. Nhưng nàng không có né tránh, ngược lại còn ưỡn thẳng ngực, hai tay càng ôm chặt hơn. Hoa Văn Long biết được nàng đã dùng hết sự can đảm nên mới có thể làm được như thế, chắc chắn lúc này biểu cảm của nàng rất là hấp dẫn đáng xem, nhưng đáng tiếc Hoa Văn Long hẳn không thể thấy được.

Bạn đang đọc truyện *Dại Hiệp Hồn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](#).

Chương 4: Mẫu tử ân ái mây mưa (4)

Nhóm Thanh Lạc Sắc Uyên.

Dịch: Lúa.

Biên: Lạc.

Hoa Văn Long kiểm chế xung động mãnh liệt của bản thân bằng cách ngồi dậy, một chiều đem Hoa Mỹ Linh đè ép lên trên tảng đá lớn, xốc lên váy hồng và dùng bàn tay trực tiếp nhào nặn bầu ngực trắng nõn còn hơi nhỏ của nàng. Hắn không dám chuyển động nửa mà lẳng lặng nằm ở trong ngực Hoa Mỹ Linh. Nhịp tim bình bịch của nàng cũng bắt đầu chậm lại, dần dần an tĩnh lại. Đường như cây rừng phủ bóng che rợp, gió đêm mát mẻ thoáng thoảng trên thân bọn hắn, trận trận cảm giác thoải mái thấm vào tận ruột gan. Còn trùng ở khắp mọi nơi liên tục ngấm xương, xa xa truyền tới mấy tiếng chim hót dài ngắn thấp cao. Ánh sáng, hình bóng, âm thanh, khắp mọi nơi vẫn tràn đầy khí tức mùa xuân tạo thành một đêm yên lặng mà hoa mỹ ở Văn Trung Sơn.

Tĩnh dậy, mặt trời đỏ đã chiếu khắp mọi khung cửa sổ, đã sắp vào buổi trưa rồi. Hoa Văn Long kêu lớn không tốt rồi vội vàng trở mình một cái muốn đứng dậy. Chợt nghe cánh cửa bị người đẩy ra kêu cọt kẹt một tiếng, Hoa Mỹ Linh tiến vào. Thấy Hoa Văn Long thức dậy, dung nhan của nàng như xuân hoa chợt tiét.

"Hi hi hi, đại ca lười biếng cuối cùng cũng ngủ dậy rồi, không biết xấu hổ, thật là không biết xấu hổ..."

"Đi đi nhanh, hai ngày này luyện công mệt nhọc nên ta phải nghỉ nhiều một lúc. A? Các người sao lại không đánh thức ta?"

"Người ta sáng sớm đã muốn tới gọi huynh, nhưng Mẫu thân nói huynh hai ngày này luyện công đã mệt mỏi rồi nên dặn dò ta đừng gọi, để cho huynh ngủ thêm một lát, người ta một mực chờ đợi huynh ngủ dậy nhưng mà huynh chính là ngủ như chết vậy." Hoa Mỹ Linh thanh âm nhỏ dần, sắc mặt phấm hồng, trông kiểu điểm như đoá hoa hồng vậy, trong ánh mắt đã tràn đầy nhu tình. Miệng nhỏ mím mà bĩu môi, khóe miệng lại như cũ lộ ra ý cười ngọt ngào.

Ồi, đúng là tiểu nữ từ mới biết yêu a, yêu một người là yêu đến khổ cực như vậy, Hoa Văn Long không khỏi có một chút cảm động: "Mỹ Linh, tới đây nào."

Gương mặt Hoa Mỹ Linh càng đỏ hồng hơn rồi, "Đề làm cái chi? Ta không qua."

"Tới đây nào, để ca ca cùng người nói vài lời..."

"Đứng ở chỗ này cũng có thể nói, vì cái gì phải là đi qua mới nói được?" Hoa Mỹ Linh dựa cửa phòng, gương mặt đỏ ửng, ánh mắt then thừng như không dám đụng chạm cùng Hoa Văn Long, nàng nhất quyết không chịu qua, tới hôm trước tiểu nữ từ lớn mật thể hiện cảm tình đã hoàn toàn biến đầu mất. Nàng chắc chắn biết được Hoa Văn Long muốn làm gì, thanh mai trúc mã trưởng thành cùng một chỗ sao mà không biết được ý của người đó? Nhìn thấy nàng lộ ra bộ dáng thanh tú vừa then vừa mừng, Hoa Văn Long cảm thấy thật buồn cười nhưng trong tâm can cũng ngòn ngọt.

"Được thôi, nếu người không tới thì ta cũng không rời khỏi giường."

"..." Đã lớn như vậy mà vẫn còn ần ăn, nếu là khác người chắc chắn không thể chịu được rồi. Nhưng Hoa Văn Long từ trước đến giờ cũng đều như vậy, Hoa Mỹ Linh cũng đã quá quen thuộc với việc này. Nàng vô kể khải thi, chỉ có thể lếc mắt trừng Hoa Văn Long một cái rồi nhận mệnh đi tới bên giường. Trước khi đi còn chủ động đem cửa phòng khép lại chặt chẽ, tất nhiên là đã có lòng chuẩn bị.

Hoa Văn Long ngồi ở trên giường, giang hai tay ôm nàng vào lòng rồi nhanh chóng hôn vào trên đôi môi nàng. Hoa Mỹ Linh ngoan ngoãn nằm trong ngực Hoa Văn Long không gây gổ chút nào, ưm một tiếng yêu kiều và hồ hấp bắt đầu trở nên nặng nhọc. Thấy nàng nhu thuận như thế thì một luồng dục hỏa bành trướng trong lồng ngực Hoa Văn Long, bàn tay hắn cách quần áo áp sát lên nhũ hoa trên bầu ngực Hoa Mỹ Linh mà bóp mạnh một trận, từ bàn tay truyền đến một cảm giác mềm mại ấm nóng vô cùng thư sướng, lại thấy như chú bò câu nhỏ nằm trong bàn tay giật giật, đồng thời môi hắn cũng dán sát vào trên đôi môi kiều diễm của nàng.

Rời khỏi đôi môi Hoa Mỹ Linh, đưa mắt nhìn người ngọc trong ngực. Nàng hai mắt nhắm nghiền, lông mi cao vút liên tục lay động, gương mặt kiểu điểm như muốn chảy ra nước. Từng ngụm khí tức thiếu nữ ngọt thơm như lan phả

vào trên mặt Hoa Văn Long. Hắn nhận ra bàn tay vẫn còn đặt trên bầu ngực của tiểu muội, đưa tay ra mà cảm thấy nuối tiếc. Trước khi thả ra không nhin được mà nắm bóp thêm vài cái, thật sự lưu luyến a.

Hoa Mỹ Linh dường như phát giác ra Hoa Văn Long có hành động khác hẳn, mắt tròn mớ ra mà ngờ ngách nhìn Hoa Văn Long, hần hồn nhe lên gương mặt của nàng và nói: "Hôm nay chỉ đến đây thôi tiểu nữ hài, coi như là dạy cho ngươi một bài học, về sau đừng có lảm loạn mà hôn nam nhân khác. Thời gian không còn sớm rồi, ta phải nhanh đi gấp mẩu thân."

Thời gian nhanh chóng thoáng cái đã qua ngày nào, Hoa Văn Long mỗi ngày đều khắc khổ luyện công, cuối cùng thì tại một đêm trước khi tròn mười sáu tuổi, hắn đã luyện công chăm chỉ suốt cả đêm, cuối cùng cũng đã thông được hai mạch "nhâm", "đốc" và đạt đến cảnh giới vô học mà người đời tha thiết ước mơ. Vì vậy vừa mới sáng sớm, Hoa Văn Long đã không thể đợi được mà chạy đến tìm mẩu thân Bạch Quân Nghi.

Lúc Hoa Văn Long mang tin vui đến báo cho Bạch Quân Nghi thì nàng mừng rỡ đem Hoa Văn Long ôm vào trong ngực. Miệng anh đào nhỏ nhắn hôn lên khắp gương mặt anh tuấn trắng ngần của Hoa Văn Long, không biết là vô tình hay cố ý, đôi môi đỏ thắm của Bạch Quân Nghi còn hôn lên cả môi Hoa Văn Long nữa. Trong chốc lát, hai người hai trái tim tiếp xúc liên tục nhảy lên, đôi môi cũng biến hóa như cương dần lên. Hoa Văn Long kinh ngạc tròn mắt nhìn Bạch Quân Nghi, trong đầu Bạch Quân Nghi dường như lướt qua ý nghĩ hồi hận, nàng lập tức đem đôi môi chuyển đi. Hoa Văn Long say mê ngắm nhìn Bạch Quân Nghi mà nói: "Mẩu thân, người có thể lại hôn ta thêm một chút giống như vừa nãy được không?"

Mắt hạnh của Bạch Quân Nghi nhắm lại, trái tim có chút nhảy động lên, run run mà đem môi hồng thom hôn lên môi Hoa Văn Long, Hoa Văn Long chỉ cảm thấy môi Bạch Quân Nghi thật là tuyệt không thể tả, nó mềm mại, ướt át và tràn đầy cơ dãn, khiến cho hắn có một xung động muốn cắn lên đôi môi ấy. Đặc biệt Bạch Quân Nghi còn thờ ra từng ngụm nhiệt khí ngọt ngào thanh thơm khiến người ta si mê.

"A... Đôi môi mẩu thân... Nụ hôn ngọt ngào... Làm ta nhớ thương tới tận bây giờ..."

"Long nhi, người đem đầu lưỡi đưa vào trong miệng mẩu thân đi." Bạch Quân Nghi mở ra miệng nhỏ lan ra một hương thơm ngọt ngào mà dụ hoặc, âm thanh nhỏ nhẹ nói, hai cánh tay trắng hồng mịn màng không xương cũng đưa lên trên cổ Hoa Văn Long mà ôm chặt vào.

Hoa Văn Long dùng sức mà hút đôi môi đỏ mọng của Bạch Quân Nghi, sau đó đưa đầu lưỡi vào trong miệng nhỏ thom tho ướt át của nàng. Đầu lưỡi hắn ở trong miệng nhỏ Bạch Quân Nghi chuyển động lên xuống trái phải không ngừng, luôn luôn quấn quít lấy đưa một chỗ cùng đầu lưỡi của nàng. Một hồi lâu sau, Hoa Văn Long cảm giác được đầu lưỡi có phản tề đại mới lưu luyến rút lui khỏi miệng nhỏ Bạch Quân Nghi, lúc này thì lưỡi dính hương mềm mại và trơn nhẵn của nàng lại vron ra chui vào trong miệng Hoa Văn Long, đầu lưỡi chuyển động liếm khắp nơi, vào sâu bên trong rồi lại ra bên ngoài, đi khắp vách rồi lại vào trong khoang miệng, Hoa Văn Long cũng nhiệt liệt đáp lại cùng lưỡi dính hương của mẩu thân Bạch Quân Nghi triển miên quán quít.

Ngọc thể của Bạch Quân Nghi run rẩy, nàng càng dùng sức đẩy đưa cùng đầu lưỡi Hoa Văn Long, miệng đối miệng hút lấy hút để nước miếng ngọt trong miệng đối phương, cố gắng tìm đến khoái cảm lớn nhất. Hoa Văn Long ngậm chặt lấy lưỡi dính hương tron nhẵn, tươi non và mềm mại của Bạch Quân Nghi: "A... Đầu lưỡi của mẩu thân thật ngon... Mềm mại ngon ngọt như kẹo đường... Lại không bao giờ hòa tan..." Hoa Văn Long như chiếm đoạt lưỡi dính hương của Bạch Quân Nghi cũng với nước miếng ngọt như mật ong ở phía trên, từng ngụm từng ngụm mà nuốt xuống cuống họng.

Đôi mắt long lanh của Bạch Quân Nghi nhắm chặt lại, má ngọc tinh tể vù xấu hổ mà nóng lên, từng hồng vô cùng kiều diễm, hô hấp của nàng ngày càng nặng nhọc, cánh tay ngọc càng ôm chặt Hoa Văn Long hơn. Vì thế nên Hoa Văn Long bắt đầu cảm nhận rõ ràng đôi ngọc nhũ sung mãn của mẩu thân đang phồng lên theo từng nhịp thở dốc, nó cương cứng lên và liên tục ma sát trên ngực hắn. Tâm thần hắn chấp chôn, không kiềm được càng thêm dùng sức cuốn lấy đôi môi mềm mại và xoắn lấy đầu lưỡi thom tho của nàng. Tựa như hận không thể nuốt luôn lưỡi của Bạch Quân Nghi.

Hoa Văn Long có ý đem ngực mình để sát vào bộ ngực no tròn đang phập phồng của Bạch Quân Nghi khiến cho nàng một trận tâm hoảng ý loạn xuân ý bạo phát. Hoa Văn Long càng tiếp tục dùng sức, được một lúc thì Bạch Quân Nghi bắt đầu khó chịu rồi, lưỡi mềm mại cố gắng gầy giữa thoát ra khỏi miệng Hoa Văn Long nhưng không làm được gì. Bạch Quân Nghi gấp đến độ xoay trái xoay phải, mũi hử thờ mạnh liên tục, lại dùng tay véo mạnh vào lưng Hoa Văn Long.

Hoa Văn Long luyện tể hê miệng thả đầu lưỡi nàng ra, ngọc nhũ kiều sa của Bạch Quân Nghi phập phồng mãnh liệt, hô hấp dồn dập, hơi thở thom tho ám áp cũng phả vào mặt Hoa Văn Long khiến hắn vô cùng thoải mái. Đôi má như ngọc của Bạch Quân Nghi ửng đỏ, mang tai cũng hồng lên hẳn, ánh mắt long lanh kỷ dị liếc nhìn Hoa Văn Long, lại dùng âm thanh than thở mà quyến rũ hờn dỗi nói: "Long nhi, người hút đến đâu ca đầu lưỡi mẩu thân rồi."

Hoa Văn Long vẫn còn chìm đắm trong vị ngọt đôi môi Bạch Quân Nghi, hắn thất hồn lạc phách nản nì: "Mẩu thân, người lại để cho ta thưởng thức vị ngọt bên trong miệng người đi, người sao lại đẩy ta ra vậy?"

Gương mặt của Bạch Quân Nghi tràn đầy xuân ý, đôi mắt dịu dàng nhìn Hoa Văn Long mà nói: "Trong miệng mẩu thân không có đường a, sao lại có cái vị ngọt gì đó."

Hoa Văn Long vẫn vô mặt si mê nói: "Mẩu thân, vị ngọt của người so với đường không biết ngon hơn biết bao nhiêu lần, đầu lưỡi người vô cùng mềm mại và ngọt ngào thom tho, tuyệt vời không thứ gì có thể so sánh, nó còn có mùi thơm và âm áp tựa như một vô rượu ngon, mãnh liệt như lửa mà dịu nhẹ như gió xuân, khiến ta vừa nghĩ đến đã say."

Bạch Quân Nghi nghe được Hoa Văn Long nói như thế thì trong lòng vô cùng ngọt ngào, nàng cố nén thẹn thùng, âu yếm nhìn hắn mà nhẹ nhàng nói: "Ngươi nha, cứ hay đùa giỡn lừa gạt mẩu thân, miệng mẩu thân nào có ngọt như thế, nếu có sao bản thân ta lại không biết?"

Hoa Văn Long cười cười nói: "Mẩu thân không có thưởng thức được thì dĩ nhiên là không biết rồi."

Bạch Quân Nghi nũng nịu nói: "Xem như mẩu thân nói thua ngươi..."

"Vậy để cho ta hôn thêm lần nữa nha mẩu thân, mẩu thân tốt xinh đẹp của ta a." Hoa Văn Long nài nỉ.

Má ngọc trắng tuyết của Bạch Quân Nghi lần nữa đỏ hồng lên, mắt ngài thẹn thùng khép hờ, nhẹ nhàng ngẩng đầu lên, đôi môi kiều diễm hể ra. Lần này hôn còn kéo dài hơn cả lần trước, Bạch Quân Nghi mặc cho hô hấp dồn dập, chiếc lưỡi thom tho đã có phản tề tái, mặt ngọc phớt hồng, chớp mũi yếu kiều tương to thu hẹp liên tục, vẫn không chút gầy giữa chối từ, cứ như vậy đáng hiên, ôn nhu phối hợp với ái nử của mình, mặc cho hắn mút lấy mút để, nàng vẫn để cho hắn hôn say mê thỏa thích.

Một lúc lâu sau Hoa Văn Long mới hài lòng rời khỏi đôi môi của Bạch Quân Nghi, nàng đưa đôi mắt long lanh đầy tình ý nhìn hắn và nói: "Hôn đủ chưa hả?"

Hoa Văn Long cười nói: "Vẫn chưa đủ. Cả đời cũng không đủ. Sau này người cũng phải để ta hôn như vậy nha mẩu thân."

Bạch Quân Nghi má phấn nóng lên, mị nhãn quyến rũ ngập tràn xuân ý nhẹ nhàng gạt đầu rồi dịu dàng nói: "Àn, chỉ cần ngươi thích thì mẩu thân đều chiều ngươi." Nàng bỗng nhiên nhìn thấy dưới quần Hoa Văn Long dựng lên một túp lều, phương tâm thẹn thùng như có con hươu chạy loạn, mặt phấn nời lên lúm đồng tiền xinh đẹp, xoay người run giọng nói: "Tối hôm nay hãy đến tìm mẩu thân, hiện tại đi gấp nải nải và đại nương. nói cho các nàng biết được ngươi đã luyện thành một thân công phu."

Hoa Văn Long luyện tể không muốn rời đi, Bạch Quân Nghi thì cảm thấy tiết khổ thiếp thân đã ẩm ướt, bản thân nàng ấy vậy mà lúc nãy đã không nhin được chảy nước ra. Vừa nhớ tới một màn triển miên kia, trái tim nàng vẫn còn đập nhanh, má ngọc nóng bừng tỏa ra từng trận nhiệt khí hâm hấp, tâm tình qua thật lâu cũng khó mà bình tĩnh lại được.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 5: Mẩu tử ân ái mây mưa (5)

Nhóm Thanh Lạc Sắc Uyển.

Dịch: Lúa.

Biên: Lạc.

Đêm xuống, căn phòng Bạch Quân Nghi mờ mờ ảo ảo dưới ánh nến đỏ, Hoa Văn Long kinh ngạc nhìn Bạch Quân Nghi chậm rãi cởi ra chiếc váy ngủ cùng tiểu yếm đều thuần một màu trắng tinh khôi, trên ngọc thể thánh khiết là những đường cong là lướt, chỉ còn sót lại nỗi tiêu khổ màu hồng che dấu địa phương bí ẩn nhất. Bạch Quân Nghi ngưỡng ngừng nửa ngồi nửa nằm trên giường, hô hấp dồn dập làm bộ ngực cao vút phập phồng lộ ra ngoài. Chỉ trong chốc lát, trong phòng đã tràn ngập không khí ám muội, xuân quang ần hiện dụ hoặc.

Hoa Văn Long chăm chú nhìn ngọc nhũ cao vút trong mây của Bạch Quân Nghi, nó mượt mà trắng muốt, hoàn hảo không chút tý vết, hai ngọn nhũ hoa nhỏ bé hồng hào như hai hạt sen với quầng ngực như tờ thêm sự kiều diễm. Hoa Văn Long nhấp nhim gia tốc, không nhin được muốn nhảy lên trên giường. Bạch Quân Nghi nói:

"Đem quần áo cởi ra hết đi, ngoan nào Long nhi."

Hoa Văn Long thuần thực cúi bỏ ngoại y khoác trên người, chỉ chừa lại một tiết khổ màu lam dưới hạ thân rồi nhanh chóng lên giường. Bạch Quân Nghi không tự chủ được mà hai mắt sáng lên nhìn chăm chăm vào hạ thân Hoa Văn Long, lúc này đã cương lên và dựng hẳn một túp lều lớn. Hoa Văn Long vô cùng sung sướng đem bầu ngực sừa sung mãn ám áp của Bạch Quân Nghi cảm vào trong tay rồi ra sức nắm bóp. Hắn phát hiện ngọc thể của mẩu thân thật sự rất lớn, một bàn tay cũng chỉ có thể trùm lên không hết một nửa bầu ngực, hai tay hợp lại cũng không thể đem một bên ngọc thể chụp vào. Hoa Văn Long thăm thán phục trong lòng, bầu ngực tròn trong tay cũng

truyền đến cảm giác mềm mại tràn đầy co giãn, làn da trơn bóng ẩm áp xoa bóp rất là thoải mái.

Hoa Vân Long kích động giữ tay trên bầu ngực mà hẳn đã mơ ước từ lâu, bàn tay liên tục dùng sức nắn bóp lúc trái lui phải khiến cho thứ hưng khí mềm mại tràn đầy hấp dẫn này hết lồm vào rồi lại vọt lên, da thịt óng ánh trắng mịn liên tục nhấp nhô qua kẻ tay Hoa Vân Long. Hẳn nhìn vào ngọn nhũ hoa hồng hào như một hạt trân châu mỹ lệ liên tục lay động trên ngón tay, Hoa Vân Long khó khăn nuốt từng ngụm nước bọt, có một xung động muốn lao vào mà cắn nuốt hạt trân châu đó thật thỏa thích.

Hoa Vân Long cúi đầu đem gương mặt áp sát vào giữa ngực nhũ thơm phức đầy đủ của Bạch Quân Nghi. Một cổ nhũ hương ngọt ngào lan vào mũi Hoa Vân Long khiến hẳn tâm thần rung động, dùng miệng khô nóng ngậm chặt vào hạt sen cao vút lộ ra trên ngực tròn đang đỏ hồng lên vì xấu hổ của Bạch Quân Nghi. Một hương vị ngọt ngào ngấm vào trong miệng tựa như đang được thưởng thức thứ sữa ngon nhất. Hoa Vân Long dùng đầu lưỡi liếm lên nhũ hoa nhạy cảm, thỉnh thoảng còn dùng hàm răng nhẹ nhàng cắn lên trên đó khiến cho Bạch Quân Nghi cảm thấy nhũ hoa tê tái và ngày càng nóng lên, sức nóng từ bầu ngực mãnh liệt trào dâng rồi lan ra khắp cơ thể, khoái cảm khiến người ta tê dại liên tục truyền đến, chấn động từng tắc da thịt.

Từ sâu bên trong nội tâm Bạch Quân Nghi có một cổ dục vọng bị kích thích, cánh tay ngọc thon dài khẽ vuốt ve lên tóc Hoa Vân Long, cảm giác sung sướng khiến mặt nàng đỏ hồng lên, miệng nhỏ khẽ nhếch lên phát ra những âm thanh rên rỉ gợi tình:

"U... Aaa..... ừh..... ừhhh..... Long nhi..... nhẹ thôi..... đừng cần mạnh... mầu thân đau"

Càng rên rỉ khoái cảm càng dâng lên, nhũ hoa đỏ tươi trong miệng Hoa Vân Long cũng dần trở nên cương cứng.

Đây là lần đầu tiên Hoa Vân Long nghe được tiếng nữ nhân rên rỉ kể từ khi sinh ra, tiếng rên này đã khiến hẳn dục vọng đại phát, tâm tình phiêu đảng, bảo bối sung huyết căng cứng, dựng thẳng lên khẽ chọc vào khu vực tam giác thần bí vô cùng mềm mại và nhạy cảm của Bạch Quân Nghi. Mặc dù còn cách một lớp quần nhưng Bạch Quân Nghi đã cảm giác được bảo bối nóng cương cứng của Hoa Vân Long. Nàng xuân tâm rung động, ý nghĩ miên man, đầu óc choáng váng, dục vọng bùng phát, từ dưới hạ thể âm hộ truyền đến từng cơn ngứa ngáy khó chịu cần phải được giải tỏa. Trong cơn bứt rứt năng đi chuyển cặp mông tròn trĩnh lên xuống, lấy sự ma sát với bảo bối kia để giải tỏa cơn ngứa ngáy của âm hộ, tuy gãi chưa đúng chỗ ngứa nhưng khoái cảm truyền lại cũng xoa dịu phần nào.

Mặt ngọc mịn màng của Bạch Quân Nghi đỏ hồng tương như chấy ra nước, xuân tình ẩn hiện phát tán, từ đôi môi đỏ mọng ướt át phát ra những âm thanh rên rỉ, hô hấp khó nhọc. Dục vọng của Hoa Vân Long cũng dâng trào, thần hồn phiêu đảng, càng tham lam liếm mát nhũ hoa, tay cũng không yên mà ra sức nắn bóp ngực mềm còn lại. Đột nhiên, Bạch Quân Nghi dùng bấp dúi non, đôi chân thon dài mướt mà kẹp vào trên hồng Hoa Vân Long, rồi dùng sức ép hạ thân Hoa Vân Long xuống, để cho bảo bối cương cứng của hắn đâm vào vùng đất tươi tốt màu mỡ của nàng. Bạch Quân Nghi run giọng nói: "Long nhi, người đã trưởng thành rồi, mầu thân không quên ước định giữa hai ta, hôm nay mầu thân dâng hết cho ngươi, mau đến đây, coi hết ra....."

Bạch Quân Nghi phương tâm nhay loạn, bàn tay trắng nõn ngọc ngà run rẩy nắm lấy tiết khô của Hoa Vân Long rồi kéo xuống. Đại bảo bối lập tức nhay ra, dùng mảnh chi thẳng lên, uy phong凛冽 đứng hiên ngang giữa trời đất, dưới gốc um tùm những lớp âm mao đen nhánh óng ánh như tóa sáng, âm mao đã lan khắp vùng chân bảo bối và lan ra cả vùng bụng, đại bảo bối với đáng đáp thỏ to hồng hào xuất thế, quy đầu to lớn màu đỏ thẫm nhìn vô cùng khiêu khích dụ người.

Bạch Quân Nghi vô cùng chấn kinh, tay ngọc nhanh chóng chụp lấy thứ bảo bối kia và cẩn thận kiểm tra: "Long nhi, bảo bối của người khi trưởng thành thật sự lớn như vậy? Còn cương cứng nữa chứ, thật tốt quá đi, nó đúng là một bảo bối đặc biệt, người thật sự là vương trong nam nhân." Bạch Quân Nghi dùng tay nắm chặt bảo bối của Hoa Vân Long mà vuốt lên vuốt xuống, liên tục nắn bóp, vô cùng yêu thích không nỡ buông tay.

Qua một hồi dùng tay xoa nắn khiến cho bảo bối của Hoa Vân Long nổi đầy gân xanh, phát nhiệt nóng lên, quy đầu trưởng phòng, sung huyết chuyển màu đỏ thẫm, hẳn hưng phấn nhìn Bạch Quân Nghi nói: "Mầu thân, nó trưởng lên đến khó khăn rồi, người cũng coi thật khó luân đi." Bạch Quân Nghi đỏ mặt, từng trận run rẩy mà chậm chậm coi đi tiêu duy nhất che lại vùng đất ẩm ướt thần bí trên người, Hoa Vân Long nhìn theo Bạch Quân Nghi coi đi tiêu khó mà trái tim hẳn đập bình bịch như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

Ngọc thể Bạch Quân Nghi trong suốt, đường cong là lướt lung linh bay bổng, xuân quang phơi phới hoàn toàn trần trụi hiện ra trước mắt Hoa Vân Long. Hai mắt Hoa Vân Long sáng nực lên, chăm chú nhìn về phía đào nguyên thẳng cánh của Bạch Quân Nghi, ánh mắt tiếp xúc đến giữa hai chân nàng thì bị âm dịch ướt át dính trên một ít âm mao đen nhánh tóa sáng chặn lại, tâm thần hẳn chấn động, một luồng máu nóng sôi trào dâng lên, dục hóa bùng cháy mãnh liệt. Bảo bối của hắn càng thêm cương cứng, quy đầu càng phồng lên, trên thân hiện lên từng dấu gân xanh. Bạch Quân Nghi nhìn thấy mà hoa cả mắt, phương tâm nhay loạn, mặt ngọc ửng hồng, trong lòng chột thấy khản trương, vừa thẹn thùng e sợ lại vừa ham muốn chờ đợi.

Tình dục khiến cho Hoa Vân Long hô hấp nặng nhọc, đột nhiên áp sát lên thân thể mềm mại nóng bỏng với làn da trắng mịn của Bạch Quân Nghi. Cảm giác khản trương, thẹn thùng và sợ hãi khiến thân thể mềm mại của Bạch Quân Nghi không khỏi khẽ run lên. Hoa Vân Long cúi đầu xuống, từ miệng tràn ra từng hơi thở nóng hổi và hướng đến mỗi thom mềm mại hồng nhuận của Bạch Quân Nghi, ma sát qua lại một hồi rồi hôn ngấu nghiến đôi môi thơm của nàng, đầu lưỡi vươ dài ra nút lấy lưỡi nàng.

Bạch Quân Nghi bị hẳn làm cho ngọc thể ngứa ngáy bứt rứt, xuân tình bùng phát mãnh liệt, mỗi thom vênh lên phả ra từng hơi thở ngọt ngào nóng hổi. Hoa Vân Long không chút chần chừ vươ đầu lưỡi thâm nhập vào khoang miệng ẩm áp thơm ngon của nàng, hai cái lưỡi quấn quít vào nhau trong sự ẩm ướt của nước miếng ngọt. Theo như động tác bên trên, bảo bối dưới hạ thân đã cương cứng như thiết và nóng bỏng như lửa, nó hướng tới chân ngọc tron nhẵn trắng nõn mà đụng chạm cọ xát.

Bạch Quân Nghi cảm nhận được dưới đôi chân ngọc của mình có một vật cương cứng nóng bỏng đang tiến tới, xuân tâm nàng rung động, dục hóa trào dâng, chiếc lưỡi ướt át mềm mại của nàng cũng không nhìn được mà chủ động cuốn lấy đầu lưỡi Hoa Vân Long. Hai nầu từ tham lam liếm mát, chiếm lấy hương vị ngọt ngào từ đầu lưỡi của nhau, cứ như vậy hai đầu lưỡi quấn lấy nhau mà liếm láp. Cuối cùng, đầu lưỡi của cả hai đã dính chặt lấy nhau như keo sơn.

Miệng lưỡi của Hoa Vân Long hoạt động sôi nổi, hai tay cũng không ngừng nghỉ chút nào. Tay trái hẳn xoa nắn cặp ngực căng tròn mềm mại co giãn, tay phải không ngừng vuốt ve thân thể mịn màng trắng như tuyết. Cuối cùng, tay phải của hắn dừng lại ở giữa hai búp đầu, hai mép âm hộ căng phồng nhỏ lên như một cái bánh bao hấp, âm mao trên nu âm hộ ẩm áp mềm nhũn, tay hắn nhẹ nhàng xoa nắn mu âm hộ truyền đến cảm giác sung sướng.

Bạch Quân Nghi chỉ cảm thấy ngực và hạ thân có từng trận tê tái ngứa ngáy, sáng khoái khiến trái tim nàng đập mạnh, dục vọng dâm dăng dâng tràn không thể kìm lại, nàng cảm thấy trên người ngứa tê tái, nóng bức khó chịu như có ngàn vạn con kiến bò qua, đặc biệt là bên dưới hạ thân, từ sâu bên trong đào nguyên ẩm ướt đã vô cùng thèm khát nhột nhạt, từng dòng dâm thủy chảy ra không ngừng khiến cho tay Hoa Vân Long ướt sền sệt. Mạch máu cả người nàng bành trướng, máu nóng như sôi trào, nóng như thể đưa thân vào trong lò lửa, miệng dang lưỡi khô vô cùng khó chịu. Nàng ngậm chặt lấy đầu lưỡi Hoa Vân Long, thèm khát mà nút lấy từng chút như thể đó là cam tuyến ngọc lộ, nàng nút lấy mát để giống như muốn nuốt luôn cái lưỡi của hắn vào miệng mình. Hoa Vân Long bị nàng nút lưỡi như vậy thì tim đập bình bịch, tâm hồn phiêu đảng, dục hóa bành trướng, bảo bối sung huyết cương cứng như muốn nổ tung.

Hoa Vân Long hơi thở dồn dập đem đầu lưỡi từ trong miệng Bạch Quân Nghi rút ra, ánh mắt tràn đầy dục hóa nhìn chăm chăm vào Bạch Quân Nghi nói: "Mầu thân, ta... ta muốn..."

Bạch Quân Nghi đã bị dục hóa thiếu thần khiến đầu óc choáng váng, luân lý đạo đức giờ phút này đã trở nên mờ hồ không còn ý nghĩa trong ý thức của nàng. Bạch Quân Nghi mà đào trắng mịn đã hồng lên xuân sắc dụ hoặc khiến người phạm tội, đôi mắt phương phát ra những tia sáng long lanh kỳ dị nhìn chăm chú Hoa Vân Long mà nói: "Long nhi, người có thật là muốn mầu thân không?"

Gương mặt anh tuấn của Hoa Vân Long đỏ hồng nóng bỏng lên nói: "Rất muốn."

Bạch Quân Nghi hai mắt đã tràn đầy dục hoá, nhu tình mà quyến rũ nhìn Hoa Vân Long, nàng có chút ngượng ngùng, gương mặt ửng hồng ôn nhu nói: "Đến đây đi, Long nhi, mầu thân chờ đợi ngày này đã tám năm rồi."

Hoa Vân Long hai mắt tròn lên thật to như kính ngạc rồi nhìn thẳng vào ánh mắt đầy mê luyến của Bạch Quân Nghi, nàng một bên ôn nhu gãi đầu, một bên nhẹ nhàng nắm chặt tay Hoa Vân Long. Toàn thân hẳn hưng phấn đến phát run, cũng dùng sức cầm chặt lấy tay nẫu thân mình, hẳn cúi đầu ánh mắt tràn đầy yêu ái, tóa ra hào quang dục hóa trùng trùng, nhìn thật kỳ khuôn mặt đỏ hồng thẹn thùng giống như say rượu vô cùng kiều diễm mà người của Bạch Quân Nghi.

Ngọc thể Bạch Quân Nghi hoàn mỹ không tỳ vết tràn đầy phong vận thành thực của thiếu phụ, uyển chuyển phong tình chín muồi gợi dục, dung nhan diễm lệ tuyệt luân, đôi môi đỏ mọng ướt át, nhũ phong căng tròn mềm mại, cùng với ngọc đồn đầy đặn săn chắc, bụng phẳng lì với vòng eo thon thả, da trắng mịn, thịt mỡ thiếu chút là gầy, nhiều chút là mập, bả vòng ngao nhẵn tuyệt hảo khiến mọi nữ nhân khác đều phải ghen tỵ, vẻ đẹp của nàng có thể so sánh với bất kỳ mỹ nữ nào, là tuyệt thế giai nhân mà nam nhân nào nhìn thấy cũng phải động tâm.

Hoa Vân Long chậm chậm chuyển dời sự chú ý xuống dưới, hẳn ngưng mắt nhìn chăm chăm vào địa phương kín đáo bị ẩn đi khiến cho hẳn dâng tràn muốn trùng dục vọng. Hoa Vân Long hô hấp kịch liệt hơn, tim trong ngực nhảy lên dưng dưng, bảo bối cương cứng nóng bỏng thỏ to và cương trắng gương lên, hướng đến âm hộ của Bạch Quân Nghi mà đâm vào. Bạch Quân Nghi nhìn nhi từ đã trưởng thành, đã anh tuấn và mạnh khỏe hơn đang cảm thứ bảo bối vượt xa nam nhân bình thường đâm hướng hạ thể mình, vừa nghĩ đến việc bản thân sẽ trở thành nữ nhân đầu tiên của hẳn thì trái tim nàng đã nhảy loạn lên vô cùng hưng phấn.

Bởi vì đây là lần đầu tiên của Hoa Vân Long nên hẳn vô cùng kích động, hẳn dùng mảnh như hổ đói nhưng lại như người mù cười ngửa hướng đến vùng đào nguyên màu mỡ của Bạch Quân Nghi mà đâm loạn. Hoa Vân Long liên tục đâm nhiều lần nhưng vẫn không thể tiến vào hang động, hẳn cứ đâm bảo bối của mình vào phần thịt mềm phía trên âm đạo và không có cách nào xông vào hang động chân chính được. Quy đầu cương cứng nóng bỏng đâm vào thứ thịt mềm khiến cho Bạch Quân Nghi có chút đau nhức, nhưng trong cảm giác đau nhức thì một huyệt lại có cảm giác ngứa ngáy thêm khát hơn, cảm giác này khiến cho Bạch Quân Nghi dâm tính dâng trào, dục hóa công tâm. Hoa Vân Long giờ phút này cũng dục hóa thiếu thần, hẳn gấp gáp dùng sức đâm mạnh vào nhưng mãi mà không tiến vào được, bảo bối lại càng bành trướng cứng và nóng hơn. Hoa Vân Long đã gấp đến độ gương mặt anh tuấn đã đỏ bừng, trên trán nổi đầy gân xanh, hơi thở dồn dập và tiếp tục lấy sức đâm loạn.

Bạn đang đọc truyện *Dại Hiệp Hồn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 6: Mẩu tử ân ái mây mưa (6)

Nhóm Thanh Lạc Sắc Uyên.

Dịch: Lúa.

Biên Lạc.

Bạch Quân Nghi dùng bàn tay nhỏ nhắn như ngọc nhẹ nhàng duỗi ra cầm lấy bảo bối của Hoa Vân Long, mắt ngọc tràn đầy xuân ý nhìn Hoa Vân Long, má kúm đồng tiền đỏ bừng thẹn thùng nũng nịu nói: "Long nhi ngốc, còn nói muốn mẫu thân, ngay cả cửa vào nhục động mà cũng tìm không được." Bạch Quân Nghi nói ra dăm ngừ và hành động khiến cho bảo bối của Hoa Vân Long nóng hơn nữa, nằng dặt dặt bảo bối kia đến bên dưới mặt huyết nhục động đã tràn lan xuân triều, nghỉ đến nhục cón của nữ tử mà chính mình sinh ra sắp đắm vào nhục động của mình khiến nàng rất hưng phấn chờ mong mình cùng nữ tử thương yêu hoà làm một.

Bạch Quân Nghi tâm thần rung động, mặt huyết bắt đầu chuyển biến, tình dục dâng trào dâm tính, nhưng lại có chút ngưng ngừng, rùng run giọng nói: "Bảo bối ngoan, đến đây đi, ở đây nè." Nói xong Bạch Quân Nghi buông tay ra, thẹn thùng nhắm lại đôi mắt long lanh như làn thu thủy, má ngọc trắng nõn đã đỏ bừng tựa như hoa đào tháng ba nở rộ. Giờ phút này, luân lý đạo đức đối với hai mẫu tử chẳng là gì nữa, trong lòng họ chỉ còn lại duy nhất khát khao và dục vọng ái tình.

Hoa Vân Long nhắm mắt lại chậm rãi tiến tới, hần định phải đem bảo bối đắm vào trong người mẫu thân. Một trận cảm giác mềm mại ôn nhuận đến cùng cực kéo tới như vũ bão khiến Hoa Vân Long choáng váng. Hần chuyển hồng một cái, phát hiện bảo bối của mình đã nằm ngay khe thịt đỏ tươi ướt át của mẫu thân, quy đầu to lớn sáng bóng dị thường của hắn đang tiến từ từ tách ra hai mép thịt ướt át của mẫu thân, ngay tại âm vật như hồng ngọc cao vút mà quyền rũ, mép ngoài mềm mại đầy đặn mà kếp chặt quy đầu của hắn. Hoa Vân Long lại điều chỉnh tư thế bên dưới một chút, vẫn dùng quy đầu mò đường, tiến vào trong nhục động dụ hoặc kia. Hoa Vân Long dùng quy đầu lớn để tách ra hai mép trong mềm mại như non, bắt đầu đẩy mạnh.

Hai mép âm hộ đỏ hồng mềm mại bị quy đầu to tròn chậm rãi mở ra, Hoa Vân Long có thể nhìn thấy bảo bối của mình từ từ bị âm đạo nuốt lấy, hần dần xâm nhập càng lúc càng sâu thẳm, nửa đoạn quy đầu đã bị thịt mềm bao chặt bốn phía lại. Một luồng khoái cảm chạy dọc người Hoa Vân Long khiến hần nhắm mắt không tự chủ được thốt ra: "Đây là giao hoan sao? Một cảm giác thật kỳ lạ."

Hoa Vân Long say mê hương thụ cảm giác này, hần đang nghĩ nên tiến vào tiếp hay không thì lại một trận khoái cảm mãnh liệt khiến bảo bối của hần muốn nổ tung. Chỉ thấy quy đầu của hần đã tiến vào trong nhục động của mẫu thân, trái tim Hoa Vân Long đập mạnh, vạn phần kích động, hơi thở càng thêm gấp gáp. Hần cảm giác nhục động của mẫu thân thật là chặt hẹp, hần phải dùng sức mới có thể đưa được bảo bối vào trong, rút cục vất vả lắm mới đem quy đầu chen vào trong nhục động của Bạch Quân Nghi.

Lúc bảo bối mới tiến vào nhục động của mình, Bạch Quân Nghi chỉ cảm thấy nhục huyết vừa căng vừa đau, nhất là phần bao quanh quy đầu trắng kiện và thô to, bốn bên nhỏ ra như đầu mẫu khi đắm vào càng gây trường đau hơn. Bạch Quân Nghi nỉ phượng mắt ngọc nhắm chặt, trán ngọc trơn nhẵn nhịu lại run run nói:

"A..... Long nhi.. nhẹ thôi..... từ... từ.... mẫu thân đau....."

Nhục huyết của Bạch Quân Nghi vốn đã nhỏ, bây giờ lại là lần đầu tiên bị bảo bối bôi quai vật của Hoa Vân Long đắm vào, ngoài ra trong mười năm qua nàng chưa ân ái lần nào nên nhục huyết của nàng nhỏ hẹp không thua kém xư nữ. Nếu không phải hai mẫu tử đã trải qua một màn thân mật lúc này khiến nhục huyết của nàng vô cùng ướt át trơn tuột, thì Hoa Vân Long chưa chắc đã tiến vào được. Tuy là thế nhưng Bạch Quân Nghi vẫn có chút đau nhức, hai tay thon dài khăn trương nắm chặt lấy ga giường, cố gắng điều chỉnh lại hô hấp.

Hoa Vân Long vừa mới tiến vào nhục động liền cảm thấy nhục huyết non mềm đang quấn quanh quy đầu to tròn của hần thật chặt chẽ. Hoa Vân Long cảm thấy nhục huyết ấm áp trơn ướt, quy đầu được bao bọc nổi lên một trận tê tê dai dại, một cổ khoái cảm chưa từng có trong đời không cách nào diễn tả, sáng khoái quá mức khiến cho hần muốn nhập một cái vào tận sâu bên trong. Nhưng hần lại nhìn thấy Bạch Quân Nghi đang đau nhức, thêm vào lời dặn dò của nàng, vì vậy hần cần chặt hàm răng, cố gắng kìm nén dục vọng giương cao bảo bối cương cứng to lớn vượt xa người thường kia đắm sâu vào âm đạo của Bạch Quân Nghi. Hần cảm giác bên trong nhục huyết của mẫu thân dường như có một sức hút vô hình đang cố hút lấy bảo bối của hần tiến vào sâu bên trong.

Hoa Vân Long chậm rãi đắm vào bên trong, đem vách thịt non mềm bốn phía nhục huyết mở ra và bằng nhục cón của mình lấp đầy động đảo nguyên. Bạch Quân Nghi chỉ cảm thấy bảo bối nóng bỏng như lửa cứng rắn như thiết dần dần lấp đầy khoảng trống bên trong nàng. Bạch Quân Nghi thêu thảo thấp giọng rên ri: "Đừng rồi.... bảo bối to quá.... chậm.. chậm thôi" Đến khi bảo bối nằm gọn trong nhục huyết, quy đầu to tròn ép tận đáy nhục động và chạm đến tư duy thì Bạch Quân Nghi mới trút được gánh nặng "Ahhhh...." một tiếng rên thật thoải mái, miệng thơm tỏa ra một làn xa hương khi dụ dăng, lông mày phượng giãn ra, trán ngọc cũng buông lỏng, hai tay nắm chặt ga giường cũng thả ra.

Cảm giác bảo bối nằm trong nhục động của mẫu thân thật sự tiêu hồn, trơn trơn ẩm ướt, mềm mại ôn nhuận, cảm giác phi thường sáng khoái, không ngôn ngữ nào có thể diễn tả được. Giao hoan thật là sung sướng, Hoa Vân Long thần hồn điên đảo, ra sức đẩy mạnh bảo bối để có thể chạm đến nơi sâu nhất trong âm đạo, hai mẫu tử dính chặt vào nhau không chừa một khe hở.

Từ sâu trong nhục động của Bạch Quân Nghi đã tê rần, lông mày phượng khẽ cong lên, đôi mắt xinh đẹp long lanh như nước nhìn Hoa Vân Long, yêu kiều rên ri:

"Ừm..... Long nhi..... người thấy như thế nào....."

Hoa Vân Long cảm giác quy đầu chạm phải một bức tường thịt mềm mại, trong lòng hần biết không thể tiến tới được nữa đến lúc này mới chịu dừng lại. Bạch Quân Nghi cảm giác bảo bối của Hoa Vân Long vừa thô vừa to, vừa căng vừa nóng, lấp đầy bên trong nhục động đến căng cứng, không chỗ nào là không chạm đến, mặc dù có chút đau nhức, nhưng lại cảm thấy vô cùng sung sướng thỏa mãn.

Hoa Vân Long nâng bảo bối nhào vào vài cái, cảm thấy nhục động mềm mại, ấm áp, trơn nhẵn, ướt át cọ sát với quy đầu to tròn nóng bỏng, một cảm giác tiêu hồn thực cốt làm cho người ta thần hồn điên đảo được kích thích mãnh liệt từ hạ thân lập tức truyền lên bụng, rồi xâm nhập vào trong đầu, cảm giác đó đến rất đột ngột, đối với loại kích thích này Hoa Vân Long không có cách nào phòng bị, ngẩn ngơ nhưng mãnh liệt. Miệng Hoa Vân Long há to ra, hơi thở dồn dập, bảo bối trong nhục động Bạch Quân Nghi run rẩy kịch liệt, dương tinh sắp bắn ra, dưới tình thế cấp bách Hoa Vân Long nhanh chóng nhấp thêm vài lần.

Bạch Quân Nghi cũng cảm giác được Hoa Vân Long sắp xuất tinh, cánh tay ngọc ôm chặt lấy Hoa Vân Long nói:

"Long nhi..... nhìn xuống..... không được..... không được xuất....."

Hoa Vân Long run giọng nói:

"A..... mẫu thân..... không nhìn được..... không xong....."

Một cổ dương tinh trong bảo bối hần không thể kiềm chế được, bắn toàn bộ vào nhục động lâu ngày chưa được giao hoan của Bạch Quân Nghi, âm đạo giống như chịu hạn lâu ngày nay gặp được mưa rào liền đem toàn bộ dương tinh dung nạp vào trong.

Bạch Quân Nghi đứng dậy, đến bên cạnh Hoa Vân Long, triu mến hôn lên gương mặt anh tuấn của hần một cái, nằng dùng giọng nói ngọt ngào mê đắm lòng người, dịu dàng nhìn Hoa Vân Long nói:

"Hài tử ngốc, lần đầu tiên ân ái sẽ bị như vậy, sau này sẽ không sao."

Bạch Quân Nghi nâng cầm Hoa Vân Long lên, mới đó ôn nhu hôn lên mặt Hoa Vân Long. Bàn tay ngọc của Bạch Quân Nghi nhỏ nhắn mềm mại cầm lấy bảo bối của hần nhẹ nhàng vuốt ve. Bảo bối được vuốt ve khiến Hoa Vân Long cảm thấy ngứa ngáy không thôi, tìm đập loạn nhịp, dục vọng tái khởi, bảo bối lại trở nên vừa cứng vừa to, vừa căng vừa nóng, hiện ngang đứng thẳng lên. Bạch Quân Nghi dịu dàng nói:

"Long nhi, người xem mẫu thân không gát người chứ, bảo bối lại đứng lên rồi, mau lại đây, mẫu thân ngứa lắm rồi nè."

Thân thể mềm mại của Bạch Quân Nghi nằm ở trên giường, cặp chân thon dài mở rộng ra, mị lực kinh người, sắc đẹp dụ nhân.

Hoa Vân Long nhìn thấy bảo bối chính mình nhanh như vậy đã cương cứng đứng lên, thích thú tiếp tục đắm bảo bối vào nhục động Bạch Quân Nghi, hần dùng sức cảm xuống, chỉ nghe "Bạch..." một tiếng, bảo bối thô kệch rút cục đã đắm vào. Bạch Quân Nghi yêu kiều kêu "Ưmmmm...." một tiếng lớn, cảm thấy nhục động phía dưới hạ thể giống như xư nữ bị phá thân, đau đến mức thân thể mềm mại của nàng căng cứng lên ôm chặt lấy Hoa Vân Long, lông mày phượng nhu chặt lại, trên trán lấm tấm mồ hôi, thất thanh nói:

"Đau quá.... đứt nhệ.... tiểu tử bại hoại này.... người khiến cho mẫu thân đau quá."

Hoa Vân Long vội vàng dừng lại không dám động đậy nữa, Bạch Quân Nghi nghỉ ngơi một chút cơn đau dần dần qua đi, nàng thấy Hoa Vân Long cố kìm nén dục hòa, trong lòng cảm thấy áy náy, ôn nhu nhìn hần trấn an nói:

"Long nhi, mẫu thân không sao, phía dưới mẫu thân lại ngứa rồi, Long nhi, người mau dùng bảo bối thô kệch kia chữa ngứa cho mẫu thân đi"

Hoa Vân Long nghe vậy dục vọng lại dâng trào, một lần nữa nâng bảo bối đắm vào. Bảo bối Hoa Vân Long nằm trong nhục động mê hồn, cảm giác trong nhục động ấm nóng dễ chịu, xung quanh là những thớ thịt căng căng bao quanh chà xát lấy bảo bối, lăm lăm chen vào không gian sung sướng, sáng khoái vô cùng, hần thấp phần hưng phấn dùng sức đẩy mạnh. Bạch Quân Nghi hai má ngọc kiều mị đỏ rực, đôi mắt đẹp nhắm chặt, tình thần sáng khoái, thân thái say mê lòng người.

Hoa Vân Long tâm thần rung động, chưa bao giờ hần thấy mẫu thân mê người như thế, bảo bối của hần cứng ngắt, dục hòa tăng vọt, ý loạn tình mê nâng bảo bối cứng ngắt như thiết không ngừng rút ra nhấp vào trong nhục động ảm áp ướt át tiêu hồn của Bạch Quân Nghi. Hạ thân Hoa Vân Long nhấp nhô liên tục, bảo bối trong nhục động vừa nhấp vào lại rút ra liền. Bạch Quân Nghi cảm thấy bảo bối của hần đâm vào trong nhục huyết khiến mỗi một bộ phận đều bị ma sát, mà quy đầu bảo bối Hoa Vân Long cũng cảm thấy như vậy, nằm trong mặt huyết mềm mịn Bạch Quân Nghi đắm tới. Một trận khoái cảm mãnh mãnh dâng lên, tựa như sóng biển vô vào bờ liền không không dứt, trải dài hàng trăm vạn trượng.

Tình dục Bạch Quân Nghi uất ức chất chứa trong nhiều năm rốt cuộc đã được giải toả trong tối nay nên tận tình hưởng thụ. Hoa Vân Long thì đã tơ tưởng đến nhục động của mẫu thân từ lâu, bây giờ lấy được nên càng phải tận

tình hơn. Dưới hạ thế Hoa Văn Long dâng lên một cỗ khoái cảm cực kỳ kích thích khiến hơi thở Hoa Văn Long dồn dập nháp vào càng lúc càng nhanh, càng lúc càng mạnh. Lâm cho bảo bối với nhục huyết càng cọ xát mãnh liệt hơn, khoái cảm khiến thần hồn điên đảo, kích động lòng người, mãnh liệt mãnh mẽng lần sau mạnh hơn lần trước, đánh sâu vào tâm thần hai mẫu tử.

Bạch Quân Nghi ý nghĩ mơ màng, thần hồn bay bổng, cái gì luân lý đạo đức, cái gì mẫu tử năng đã sớm cho nó bay theo mây gió, chỉ biết giãy dụa cái eo thon nhỏ nhắn, di chuyển cặp mông săn chắc theo từng nhịp đập của bảo bối hoạt động không ngừng. Gương mặt nàng trắng nõn mềm mại đẹp như đoá hoa phù dung, hai má ửng hồng, đôi môi đỏ mọng ướt át, cái miệng nhỏ xinh đẹp mấp máy không ngừng, phả ra hơi thở gấp gáp, phả ra những tiếng rên rỉ sung sướng: "A..... Long nhi..... nẫu thân sướng lắm..... đừng sức..... bảo bối..... người làm thật sướng....."

Hoa Văn Long thấy Bạch Quân Nghi say mê trong dục vọng, phả ra những âm thanh dâm dăng. Hắn liền dục hóa bành trướng, không còn nhớ rõ Bạch Quân Nghi là mẫu thân hắn, chỉ biết Bạch Quân Nghi là nữ nhân có thể cho hắn hưởng thụ dục khoái cảm vô cùng. Bảo bối hắn trong âm đạo Bạch Quân Nghi, điên cuồng dùng sức mãnh liệt đâm vào.

Một trận nối tiếp một trận khoái cảm sung sướng, dùng mãnh lan ra hướng đến khắp thân thể Bạch Quân Nghi. Dung nhan Bạch Quân Nghi ửng đỏ tràn đầy kiều diễm, môi đỏ mọng khấn trương thờ đốc, thân thể phóng dăng uốn éo:

"Ừ..... ừmm..... Long nhi..... nẫu thân sướng chết mất..... không nghĩ tới Long nhi..... lần đầu giao hoan..... lại có thể tốt như vậy....."

Cặp mông săn chắc của nàng nháp nhỏ không ngừng, eo thon nhỏ nhắn gầy dụa càng lợi hại hơn.

Hoa Văn Long cũng sung sướng cả người, vô cùng sáng khoái. Hắn nghe Bạch Quân Nghi nói lời ủng hộ, tình dục hưng phấn hơn, hắn cảm bảo bối trong nhục huyết Bạch Quân Nghi vừa ngoáy vừa đâm, vừa nháp vừa cọ xát. Hoa Văn Long muốn đưa Bạch Quân Nghi lên đỉnh của tình dục. Trong lúc Bạch Quân Nghi sắp đạt đến cao trào cuối cùng, Hoa Văn Long đột nhiên dừng lại. Đôi mắt đẹp Bạch Quân Nghi mở to, khao khát nhìn Hoa Văn Long, môi đỏ nóng bóng run giọng nói:

"..... Long nhi..... người..... người sao vậy..... sao dừng lại....."

Hoa Văn Long thờ đốc nói:

"Mẫu thân..... ta..... ta muốn bắn ra....."

Lông mày Bạch Quân Nghi ẩn hiện ý dâm dăng, phóng dăng nói:

"Đừng có dừng..... nẫu thân cũng muốn xuất..... bảo bối ngoan..... cứ bắn ra đi..... xuất vào trong âm đạo mẫu thân..... bắn vào trong tử cung mẫu thân..... mau....."

Hoa Văn Long nghe xong lời nói phóng dăng này, hắn được kích thích cật lực nháp vào. Mới vào được vài cái, thân thể Bạch Quân Nghi đột nhiên căng cứng, hàm răng trắng cắn chặt lấy đôi môi đỏ mọng, cánh tay ngọc mượt mà co quắc ôm chặt lấy Hoa Văn Long, nhục động co lại, âm đạo nàng vốn rất nhỏ hẹp, lần này lại co chặt lại, đem bảo bối Hoa Văn Long bóp chặt đến nghẹt lại.

Ngay sau đó, "A....." nằng hể miệng rên ri một tiếng dài, nhục động tiêu hòa thì lỏng, từ chỗ sâu trong nhục huyết xuất ra một cỗ âm tình mạnh mẽ, nồng đặc vô cùng bắn thẳng vào quy đầu, thân thể mềm nhũn, cả người mềm mại vô lực nằm trên giường, má lúm đồng tiền đẹp hiện ra vui sướng, thỏa mãn tươi cười, nằng sung sướng sau khi tiết thân.

Bảo bối Hoa Văn Long vốn không chịu nổi, bây giờ quy đầu lại bị âm tình áp nằng bóp bắn vào, khiến cho hắn bị kích thích, dục vọng tăng lên đến đỉnh điểm. Trái tim hắn đập loạn nhịp, khuôn mặt tuấn tú đỏ hồng, hơi thở dồn dập đứt quãng, bảo bối trong mật huyết Bạch Quân Nghi kịch liệt co rút, một cỗ dương tình nóng bỏng nồng nặc hơn dùng mãnh bắn vào âm đạo mềm mại mịn màng của Bạch Quân Nghi. Dương tình nóng bỏng khiến thân thể mềm mại Bạch Quân Nghi run rẩy, lẳng lẳng bay bổng giống như đang bay trên chân tảng mây. Nằng hể đôi môi đỏ, cái miệng nhỏ nhắn anh đào "Ừm.....ừm...." rên lên một trận sáng khoái.

Mà trong lúc này Hoa Văn Long cảm thấy toàn thân như muốn nổ tung, thân thể hắn vô lực hướng về phía trước, ngã xuống người Bạch Quân Nghi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Hồn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Tâm nguyện nhiều năm thành trong một ngày (1) Đại Hiệp Hồn (Dịch)

Nhóm Thanh Lạc Sắc Uyên.

Dịch: Tệ Bạc.

Biên: Lạc.

Bạch Quân Nghi lấy chân nhưng vàng óng ánh che lại cơ thể của mình cùng Hoa Văn Long, đôi mắt xinh đẹp chứa đựng vô hạn nhu tình ngược lên nhìn Hoa Văn Long nói: "Long nhi, thoải mái không?"

Hoa Văn Long say mê mà nói: "Mẫu thân, thật tốt, thật sáng khoái, không thể tưởng được giao hoan tuyệt vời như thế."

Bạch Quân Nghi nói: "Long nhi, mẫu thân hỏi người một sự kiện, người phải trả lời thật cẩn thận."

Hoa Văn Long tay nắn bóp lấy song phong mềm nhẵn của Bạch Quân Nghi, nói: "Chuyện gì, người hỏi đi."

Bạch Quân Nghi bị hắn bóp đến núng vù ngứa ngứa, nằng vận vẹo thân thể mềm mại, dịu dàng nói: "Long nhi, không được chơi, khiến cho mẫu thân ngứa ngứa, lúc này đã chơi lâu như vậy mà còn không có đủ à?"

Hoa Văn Long cười hi hi nói: "Ngực mẫu thân đã như vậy, ta có chơi đến vĩnh viễn cũng không ngại." Nói xong, hắn vẫn còn yêu thích không buông tay mà đùa bỡn.

Bạch Quân Nghi thấy hắn ca ngợi vú của mình, tâm hồn thiếu nữ ngọt ngào, nằng dùng êm ngôn ái ngữ nói: "Vậy người chờ mẫu thân hỏi xong mấy sự tình rồi lại chơi nữa, được không bảo bối?"

Hoa Văn Long dừng lại nói: "Người hỏi đi."

Bạch Quân Nghi khuôn mặt nghiêm chỉnh, nghiêm túc hỏi: "Long nhi, người có yêu mẫu thân không?"

Hoa Văn Long nghe thấy vấn đề này, hắn không có cười cợt nạt, trịnh trọng mà nói: "Đương nhiên yêu, trong suy nghĩ của ta, mẫu thân người là nữ nhân mà ta cực kỳ yêu thích. Còn mẫu thân, người có yêu ta không?"

Trong lòng Bạch Quân Nghi tràn ngập nhu tình, xuân thủy tựa như trong suốt sáng lãn tãn trong mắt hạnh, ẩn chứa tình ý nồng đậm, nhìn qua hắn nói: "Long nhi, người biết không? Mười năm nay có một nam nhân một mực chiếm giữ nội tâm mẫu thân, mẫu thân thương hắn còn hơn tính mạng của mình."

Hoa Văn Long hỏi: "Là nam nhân nào?"

Mắt phượng Bạch Quân Nghi thâm sâu trong trêu, để lộ ra tình mật ý đậm đặc so với hồ sâu còn muốn sâu hơn, ngược mắt nhìn Hoa Văn Long, ôn nhu đối với hắn cười nói: "Long nhi, người mẫu thân nói kia chính là người a, bằng không mẫu thân vừa rồi làm sao có thể đem thân thể của mình kính dâng cho người."

Hoa Văn Long nghe vậy mừng rỡ như điên, hắn cuồng loạn đưa môi về phía Bạch Quân Nghi, mà Bạch Quân Nghi cũng nhiệt tình đáp lại nụ hôn của hắn, cuối cùng bờ môi đầu lưỡi hai mẹ con lại dây dưa lại với nhau, tình ý hoá thuận vui vẻ mà liếm mát lấy đầu lưỡi đối phương, say sưa mà nhà nuốt lấy nước miếng trên lưỡi cùng trong miệng đối phương. Trong nội tâm Hoa Văn Long dục hòa tái khởi, bảo bối bành trướng trở nên vừa thô lại vừa cường tráng, vừa dài lại vừa nóng, run run lên mà chống đỡ đặt ở trên nu âm đạo nấp nấp nhiều thịt của Bạch Quân Nghi, khiến cho xuân tâm Bạch Quân Nghi nhộn nhạo, dâm hứng lại thăng, mừng to tại hạ thân khó nhịn mà chuyển động.

Hoa Văn Long thờ gấp phi phò, mắt tình trừng thẳng mắt Bạch Quân Nghi nói "Mẫu thân... Ta... Ta muốn..."

Bạch Quân Nghi mị nhãn đầy xuân sắc, má ngọc ửng đỏ, quển rũ nói: "Bảo bối, người muốn liền tiến đến a, bất quá, cần phải nhẹ nhàng, mạnh bạo sẽ làm mẫu thân bị tổn thương." Kỳ thật nằng không nói, Hoa Văn Long cũng biết là phải nhẹ nhàng, bởi vì hình dáng Bạch Quân Nghi bị đau lần trước hắn vẫn còn ghi nhớ trong lòng.

Hoa Văn Long đưa quy đầu bảo bối đang hùng hổ cương cứng hướng tới động đảo nguyên của Bạch Quân Nghi mà chậm rãi cắm vào, hắn vừa đi vào cửa động đã gấp gáp hỏi thăm: "Mẫu thân, như vậy có đau không?"

Đôi mắt Bạch Quân Nghi tràn ngập tình ý mà nhìn qua Hoa Văn Long, ôn nhu nói: "Àn! Bảo bối biết nghe lời, chính là như vậy, chậm rãi..."

Hoa Văn Long cảm giác tiêu huyết của mấu thân thật ẩm ướt trơn bóng, một đường chọc vào đến nơi rất là trôi chảy, thêm cả dây đã là lần thứ hai hấn tiến vào, lần này Bạch Quân Nghi so với hồi này thì vừa mới bắt đầu đã thích ứng với bảo bối trắng kiện của Hoa Văn Long. Trong chớp lát, Hoa Văn Long mượn thời điểm Bạch Quân Nghi không còn cảm thấy đau đớn mà đem toàn bộ bảo bối đưa tới. Hoa Văn Long cũng không có lập tức bắt đầu rút vào, mà chỉ ép thân xuống, vuốt ve an ủi hỏi thăm: "Mẫu thân, không có làm đau người chứ?"

Bạch Quân Nghi thấy hần nhu thuận nghe lời như thế, trong nội tâm rất là cao hứng, cặp môi thom hồng tươi của nàng thân mật hôn vào bờ môi Hoa Văn Long, mỉm cười nói: "Mẫu thân tuyệt không đau, người làm rất tốt, bảo bối."

"Ta triển khai đây."

Bạch Quân Nghi lông mày sinh xuân, lúm đồng tiền đẹp ứng đó gât gât đầu.

Hoa Văn Long dường như sợ làm đau Bạch Quân Nghi, hấn đưa bảo bối lên, không dám dùng nhiều sức mà dứt vào tiêu huyết tiêu hồn của Bạch Quân Nghi, đầu hơi dùng sức mà nhẹ nhàng chạm rãi đảm vào. Kỳ thật hần như vậy sao có thể thỏa mãn nàng trong giờ phút này dục hòa quân thân, khiến Bạch Quân Nghi ngứa ngứa khắp cả người. Bạch Quân Nghi cảm giác trong lỗ thịt càng lúc càng ngứa, bảo bối trong nhục huyết hiện tại không thể mang đến cho nàng từng đợt khoái cảm như lúc ban đầu, trái lại càng làm toàn thân nàng ngứa ngứa hơn nữa. Nàng hiện tại có nhu cầu cấp bách là muốn Hoa Văn Long dùng sức mà dứt vào thật mạnh, hóa giải ngứa ngứa cho nàng.

Tuy nói trong nội tâm cùng nhục huyết của Bạch Quân Nghi là bức thiết cần hấn chơi, thế nhưng xuất phát từ bản chất e lệ của nữ nhi, thêm với nàng lại không muốn lưu lại ấn tượng dâm dăng của chính mình trong đầu nhĩ tử, cho nên xấu hổ không mở miệng hướng Hoa Văn Long nói ra. Nàng lay động móng ngọc tuyết trắng đầy đặn, mượn nhờ chuyển động mà khiến bảo bối có thể ma sát gãi ngứa trong nhục huyết. Ai ngờ bởi vì Hoa Văn Long không dùng lực, nàng lay động móng ngọc như thế, bảo bối chẳng qua là tựa như chuồn chuồn điểm nước, trong nhục huyết tã hữu thoáng chà nhẹ một cái, chẳng những không bớt mà lại còn ngứa ngứa hơn trước nữa.

Tâm hồn thiếu nữ của nàng thoáng như bị thiên trùng vạn ngữ(1) cắn xé, xem ra vô cùng khó chịu, lúm đồng tiền xinh đẹp trắng nõn cũng bởi vì chịu không được mà thống khổ co quắp, răng ngọc cắn chặt, nhẹ nhàng lên tiếng khanh khách, tay ngọc thon thả tại trên giường đơn gấp đến độ đầu nấm bất loạn vô loạn, chân trắng thon dài bóng loáng chăm chú mà dây đưa cùng một chỗ, kịch liệt giúp nhau ma sát. Hoa Văn Long thấy vậy còn cho là mình lại làm đau nẫu thân. Hần lập tức đình chỉ cử động, săn sóc mà nói: "Mẫu thân, người làm sao vậy, có phải ta làm đau người hay không?"

Bạch Quân Nghi khuôn mặt co quắp nói: "Không... Không phải..."

Hoa Văn Long nói: "Vậy đây là thế nào?"

Gò má như bạch ngọc của Bạch Quân Nghi đỏ tươi mẽ người, mắt hạnh giống như hồ sấu thanh tịnh sáng ngời nhìn nhìn Hoa Văn Long nói: "Là... Là..."

Hoa Văn Long thúc giục nói: "Là cái gì? Mẫu thân người nói mau a."

Nội tâm lẫn nhục huyết đang cùng bức xúc, lại để cho Bạch Quân Nghi bất chấp hết thảy, cố lấy dũng khí, mạnh mẽ kèm chế ý xấu hổ trong nội tâm, mị nhãn trở nên thâm sâu trong treo, xấu hổ mang ẽ sợ mà khẽ mở ra nhìn qua Hoa Văn Long, tiếng như muỗi ngâm nói khẽ: "Mẫu thân không phải đau, mà là trong nhục huyết quá ngứa, người phải dùng sức dứt vào mới được." Vừa xong lời ấy, khuôn mặt xinh đẹp như trứng ngỗng trong suốt của nàng đỏ bừng, kiều điểm ướt át, mị nhãn đóng chặt.

Hoa Văn Long cũng là bảo bối tề đại ngứa ngứa vô cùng, đã sớm muốn dùng lực dứt vào, chẳng qua là có kỵ Bạch Quân Nghi mà cố nén. Bấy giờ vừa nghe Bạch Quân Nghi nói như vậy, hần lập tức mạnh dạn mà đẩy bảo bối lên, tại bên trong nộ huyết ấm áp non mềm trơn ướt nhỏ hẹp của Bạch Quân Nghi mạnh mẽ đâm tới, tà xung hữu đột mà ra sức dứt vào nhỏ lên. Bạch Quân Nghi chỉ cảm thấy cái bảo bối nóng hổi kia cuồng loạn cắm tới nơi đang ngứa ngứa, mang tới từng cỗ khoái cảm phiêu phiêu dục tiến. Nhất là cái phần thịt nhỏ lên xung quanh quy đầu kia, lúc ra vào lỗ thịt cạo mài lên bốn vách tường da thịt mềm mại của âm đạo, làm cho nàng dục tiến dục tử, tâm thần đều say, một loại khoái cảm mà trước đó chưa từng có như sóng biển bãi son đảo hải dương mãnh đánh vào trái tim, xông lên đỉnh đầu, lan khắp toàn thân.

Bạch Quân Nghi sáng khoái ngứa đầu lên, miệng anh đào nhỏ nhắn mở ra thỏa mãn mà rên a a thật dâm mị. Hoa Văn Long cũng cảm giác được sự mềm mại ấm áp của nhục huyết tiêu hồn của mấu thân, ma sát quy đầu vào trong bảo sò sáng khoái không thôi, cỡi lông dầy sung sướng, hần thích thú dùng càng nhiều sức mà mãnh liệt co lại rồi chọc vào. Trong lúc Hoa Văn Long dứt vào lên xuống, Bạch Quân Nghi rơi vào cảnh đẹp, cao trào thay nhau nổi lên. Eo nhỏ nhắn của nàng như tơ liễu múa nhanh trong gió, móng ngọc nõ nang trắng nõn liên tiếp nhếch lên đón nhận Hoa Văn Long dứt vào.

Nàng uyển chuyển liên tục lắc lư chân trắng dầy đặn, má lúm đồng tiền kiều điểm như hoa, thiên kiều bá mị, giữa lông mày sóng vỗ ần hiện, miệng thom hé mở, gấp gáp thờ hồn hên ra âm thanh phóng dăng mà rên ri rầy: "Bảo bối... Người chọc vào thật tốt... Mẫu... Ta... Ta thoải mái chết rồi... A... Ứ... Chính là như vậy... Long nhi... Nhanh..."

Bỗng nhiên Bạch Quân Nghi ngọt ngào mà yêu kiều "A" một tiếng, hai tay nhu nhuận cùng đùi ngọc trắng muốt thon dài như xúc tu của bạch tuộc, chăm chú mà dây đưa với Hoa Văn Long, nhục huyết một hồi cấp tốc co rút lại, một cỗ chất dịch nóng bỏng lao thẳng ra, Bạch Quân Nghi thoải mái mà tiết thân rồi. Hoa Văn Long qua hai lần bắn dương tinh, lần này dứt vào được lâu hơn hần, hần cũng không có cùng theo Bạch Quân Nghi tiết thân, bảo bối vẫn còn cứng rắn như sắt, thấp phần hưng phấn mà dứt vào.

Bạch Quân Nghi giờ phút này thể xác và tinh thần đều thoải mái, mị nhãn khẽ nhếch, bờ môi cười yếu ớt, khuôn mặt hăm xuân, hạ thể dâm dịch gấm gụa, tứ chi vô lực mà tê liệt trên giường, tùy ý Hoa Văn Long kéo ra dứt vào. Hoa Văn Long hơi thờ dôn dập mà dứt không được bao lâu, tâm tình vui vẻ cực độ, rút cuộc không chế không nổi, một cỗ nhiệt tình như nham thạch nóng chảy bộc phát, mãnh liệt tràn ra, hoa tâm đã khô cạn lâu ngày của Bạch Quân Nghi trong lúc nhất thời Thiên Địa giao thoa, Âm Dương điều hòa.

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Bạch Quân Nghi lộ ra nụ cười thỏa mãn mà quyến rũ, Hoa Văn Long tê liệt nằm ở trên ngọc thể mấu thân, nàng di chuyển cánh tay ngọc ngà, chăm chú mà ôm Hoa Văn Long, vuốt lưng của hần, hôn môi của hần, hiền lành, hòa ái, kiều điểm, vũ mị, phong tình vạn chủng, đáng vẻ ngàn vạn.

(1): Thiên Trùng Vạn Ngữ: Một ngàn con trùng và muôn ngàn con kiến.

Câu like chương!

Bạn đang đọc truyện *Dại Hiệp Hồn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](#).

Chương 8: Tâm nguyện nhiều năm thành trong một ngày (2)

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Nhóm: Thanh Lạc Sắc Uyên.

Dịch: Tệ Bạc.

Biên: Lạc.

Hoa Văn Long si ngốc mà nhìn qua vị thân sinh mấu thân này của hần, rồi hướng tuyệt thế giai nhân đã kính dâng thân thể cho hần mà hần yêu thương nhưng nhớ, không khỏi suy nghĩ thật nhiều, thì thăm: "Mẫu thân, Long nhi đợi tám năm rồi, từ khi cùng người định ra ước định, ta luôn mong chờ đến ngày hôm nay. Đặc biệt là đợi đến lúc Long nhi ta chính thức hiểu được chuyện nam nữ sau này, mỗi lúc trong mộng đều là muốn người, cả ngày nghĩ đến thời điểm có thể cùng mấu thân vu son vãn vũ(1), cộng phó dao thai. Hôm nay cuối cùng đã xong tâm nguyện, trong nội tâm của ta thật sự là rất cao hứng. Mẫu thân, Long nhi còn có thể làm được a? Người đã thoải mái chưa? Có đủ đến bỏ tổn thất tâm năm nay người khổ nỗi tương tự hay không?"

Bạch Quân Nghi vuốt đại bảo bối của hần nói: "Đừng vậy, ngày nẫu thân chờ, hôm nay cuối cùng cũng đến, ngày mà Long nhi dùng đại bảo bối tới đỡ dành ta, hảo Long nhi của ta làm được thật tốt, thật tuyệt vời, mấu thân thoải mái cực kỳ. Nói thật, người hôm nay khiến cho mấu thân sướng đến muốn bay lên trời, quả thực làm cho mấu thân sướng chết. Người giới quá, thật sự là hảo nhĩ tử của mấu thân, lần thứ nhất làm nữ nhân đã lợi hại, sau này đã có kinh nghiệm thì càng khó lường rồi, nói không chừng thật sự sẽ đem mấu thân giết chết dưới đại bảo bối của người. Bất quá, nói đến đến bù tổn thất, ta mấy năm qua nỗi khổ tương tự, cái này so ra còn kém nhiều lắm, người cho rằng chỉ làm một lần mấu thân sẽ thỏa mãn? Không, chẳng những chưa đủ, ngược lại bởi vì người để cho mấu thân ném đến ngon ngọt, mấu thân sẽ nhớ thật lâu, người hiện tại đã cùng mấu thân làm tới đây là đủ rồi, sau này lại không để tới ý mấu thân nữa, vậy liền đem mấu thân hại khổ."

"Mẫu thân, người yên tâm, ta sao có thể không để ý tới người đây? Ta làm sao nỡ lòng làm vậy? Ta yêu người như vậy, sau này chính là người không cho ta, ta cũng sẽ tìm kiếm nghĩ cách đến làm người, làm sao có thể không để ý tới người? Ta sẽ không hại khổ người, ta sẽ mỗi ngày cùng người vui vẻ."

"Thật vậy sao? Ta không cho người, người liền "tìm kiếm nghĩ cách" đến ta? Người có thể nghĩ ra cái phương pháp gì? Ta muốn người mỗi ngày cùng ta làm cái gì a? Cho người mỗi ngày chơi ta sao? Người tiêu tử thú này, chỉ toàn muốn chuyện tốt."

Bạch Quân Nghi thật sự có một điểm ngang ngược không nói đạo lý, ai bảo nàng là mấu thân hần đây? Hoa Văn Long chỉ có thể kháng nghị: "Mẫu thân, người nói không có đạo lý a? Là người nói "chưa đủ", còn nói sợ ta "bấy giờ người làm chuyện đó với người liền không tiếp tục để ý đến người", ý kia không phải nói muốn cho ta làm người nhiều sao? Bấy giờ trái lại còn nói ta "muốn nỗi ngày làm người", "chỉ toàn muốn chuyện tốt", người đến cùng là muốn nhĩ tử sống sao?"

"Nhì từ ngốc, mẩu thân là trêu chọc người thôi, người làm sao lại tưởng thật? Coi như mẩu thân sợ người rồi, không trêu người nữa. Tốt rồi tốt rồi, mẩu thân nhận sai, thực xin lỗi, được chưa? Mẩu thân thừa nhận, mẩu thân là muốn cùng người chơi, muốn cho người chơi ta thật nhiều, được chưa?" Bạch Quân Nghi ôn nhu hơn Hoa Văn Long, cặp môi đỏ mọng kia, đôi mí nhãn xinh đẹp kia, thật là điệu bất thắng ngôn(2), không chỗ nào không đẹp.

"Mẩu thân, người thật đẹp."

"Đưa nhỏ ngốc, mẩu thân già rồi, không thể so được với lúc tuổi còn trẻ, mẩu thân đã qua cảnh xuân tươi đẹp rồi, mẩu thân nghĩ người sẽ chê ta già rồi."

"Tiểu lão thái bà xinh đẹp như thế, ta nguyện ý vĩnh viễn nằm ở trong ngực người."

"Hài tử bướng bỉnh, chỉ sợ người sau này sẽ bị rất nhiều nữ hài đã trẻ tuổi lại còn xinh đẹp mê hoặc, đến lúc đó, người sẽ quên mất mẩu thân."

"Mẩu thân, lão nhân gia người yên tâm đi, người là xinh đẹp như thế, lại còn hết lòng yêu ta, ta làm sao có thể quên người? Ta như thế nào có thể nhẫn tâm không thích người? Huống chi người là thân sinh mẩu thân của ta, còn cam tâm tình nguyện, liễu lĩnh mà cùng ta làm loại chuyện này, trong suy nghĩ của ta, địa vị của người vĩnh viễn là thần thánh, vĩnh viễn là chỉ cao vô thượng, người vĩnh viễn là người ta yêu nhất, có thể cùng người giao hoan là hưởng thụ tuyệt hảo nhất đời ta."

"Hảo hài tử, như vậy mẩu thân có thể an tâm, bất quá, người mới vừa nói "lão nhân gia người", chẳng lẽ ta thật sự rất già sao?"

"Mẩu thân, người không già, trong mắt nhì tử, người vĩnh viễn là trẻ tuổi, xinh đẹp, mỹ lệ, giàu tình cảm, ôn nhu, hiền lành..... "

"Tốt rồi tốt rồi, đừng khiến cho mẩu thân mang mũ cao nữa, mẩu thân không có tốt như người nói, nếu như mẩu thân không già, vậy người sau này cũng đừng có suốt ngày “Người, Người” mà xưng hô “Người” là được."

"Cái này không được, người là nẫu thân của ta, ta tôn kính người, phải tôn xưng là Người."

"Sao lại không được? Hiện tại giữa chúng ta đã có loại sự tình này, giữa hai người lại thêm một tầng quan hệ, ta đã là mẩu thân của người, lại là thê tử, người yêu, tình nhân của người. Ta là mẩu thân của người, người có thể gọi ta Mẩu Thân. Ta là thê tử, người yêu, tình nhân của người, người cũng có thể đối với ta gọi thẳng "Người", đúng hay không? Bằng không người cũng đừng có lại cùng mẩu thân hợp hoan, đang làm loại chuyện đó thời điểm chúng ta không phải là bình đẳng sao? Tốt rồi, không nên nói nữa, bằng không thì mẩu thân sẽ nổi giận."

"Vậy được rồi, ta nghe mẩu thân---Người." Hoa Văn Long cố ý tăng thêm chữ "Người", sửa lại lời nói.

Bạch Quân Nghi cao hứng mà thoáng hôn hân một cái, nói: "Đây mới là con ngoan của ta, thật đáng yêu. Người khác nếu biết rõ chuyện của chúng ta, ta sẽ không có cách nào sống, hừ, ta mới là không nghĩ như vậy đấy, chỉ cần chúng ta thật lòng yêu nhau, “chuyện đó” mới là chuyện phải làm đấy. Huống chi người nắm đủ chính là từ trong âm đạo ta đẩy đi ra, bản thân người toàn bộ đều là thịt trên người ta rơi xuống, như vậy cây thịt này trên người của người, chẳng phải cũng là thịt trên người ta sao?"

"Như vậy thịt trên người ta lại tiền vào âm đạo của chính ta, có cái gì là không thể hay sao? Người toàn thân đều là thịt trên người ta rơi xuống, người chính là một bộ phận của ta, người chính là hóa thân của ta, người chính là ta, hai người chúng ta vốn chính là nhất thể, chúng ta bây giờ chẳng qua là khác biệt mười sáu năm tuổi. Giương võ lại lành, có cái gì là không đúng? Lại nói, tại sao nhì tử có thể cả ngày bú sữa mẩu thân, mút núm vú, mà không thể chơi mẩu thân? Phải biết rằng, núm vú cùng mật huyết đều là ở trên người nữ nhân, chỉ có điều nhì tử bú sữa mẩu thân chỉ dùng miệng để mút vú mẩu thân, chính là dùng bảo bối mẩu thân nuôi đấy, đúng hay không?"

"Mẩu thân, người nói quá đúng, sau này ta sẽ tùy thời hướng người mà muốn."

"Yên tâm đi, mẩu thân cũng muốn, sau này mặc kệ người muốn chơi tại thời điểm nào, mẩu thân nhất định đánh bạc cả mạng đến phụng bồi."

Mặt Hoa Văn Long phủ phục đặt ở trên bộ ngực sung mãn mềm mại tuyết trắng đầy đặn của Bạch Quân Nghi, hai người bèn nhìn nhau cười, lại điểm mặt, ngọt ngào mà ăn nằm với nhau, vuốt ve, trò chuyện với nhau, trêu chọc lẫn nhau, Hoa Văn Long chỉ cảm thấy mỗi anh đào Bạch Quân Nghi chọt mờ, từng đợt mùi hương thơm phưng phức như u như lan tử trong miệng cùng cái mũi đẹp dễ tình xảo của nàng tràn ra, phun tạt trên mặt ngựa ngày xộp giòn, nóng hằm hập, mà lại thấm thấu nội tâm, làm cho người ta ý loạn thần mê, thêm với trông thấy thái độ Bạch Quân Nghi thiên kiều bệ mã làm cho người say mê thện thưng, những thứ này kích thích lên ham muốn của hắn, Hoa Văn Long nhất thời nói dâm hứng, nhiệt huyết sôi trào, thẳng hướng phía hạ thể dùng mãnh lao tới.

Hắn vừa thấy trong âm huyết của Bạch Quân Nghi mềm mại ướt át, bảo bối tức khắc càng thêm sung huyết, trở nên càng thêm khoẻ mạnh tráng kiện nóng rực. Bạch Quân Nghi cảm giác lỗ thịt bị trướng nóng lên, nàng không nghĩ tới Hoa Văn Long nhanh như vậy lại lần nữa cứng lên mà bắt đầu, đôi mắt hơi ướt át của nàng vừa mừng vừa sợ mà nhìn qua Hoa Văn Long nói: "Long nhi, người tại sao lại..."

Hoa Văn Long nhỏ lên bảo bối tráng kiện, bắt đầu đút vào, cười cười không nói, bảo bối dùng sức hướng động đảo nguyên huyết ở trong chỗ sâu nhất cắm xuống. Bạch Quân Nghi yêu kiều “Á” một tiếng, hai mẹ con lại lâm vào trong ham muốn loạn luân. Lúc này đây, đôi nam nữ so với hai lần trước cộng lại chơi còn lâu hơn nữa. Lúc hai mẹ con thoải mái mà song song tiết thân xong, một mối mà tình ý triền miên mà ôm lấy nhau tiến nhập mộng đẹp, bên ngoài đã là canh ba.

Trong lúc mơ mơ thì Bạch Quân Nghi muốn trở mình, dù làm mọi cách nào cũng không cử động được, không khỏi tỉnh giấc. Bạch Quân Nghi mở to mắt nhìn kỹ, thấy thân thể của mình không mình vai che thân, trần truồng cùng nhì tử chân quấn vào nhau cùng một chỗ. Hoa Văn Long nằm áp mặt vào vú của mình ngủ say, hai cánh tay hắn còn chăm chú đem eo nhỏ nhắn của mình ôm lấy, một tay bóp lên đầu vú, một tay khoác lên bờ mông. Lấy ngọn đèn ánh sáng vàng ấm u trước giường, Bạch Quân Nghi ngưng mắt hạnh nhìn nhì tử mà mình đã tham huyền yêu thâm, công hiến cả thấy thể xác và tinh thần, thấy hắn mặt vuông mày kiếm, can mũi đậm môi, anh tuấn vô cùng, trong lòng dâng lên vạn sự to ngọc thầm nghĩ "A, đây chính là nhì tử do ta sinh ra, ta thật cuộc có được hắn, kể từ hôm nay hắn liền thuộc về ta."

Bạch Quân Nghi giật gật hạ thể, cảm giác lỗ thịt thoáng như được bảo bối trướng cứng cắm vào, nóng rất lại có chút đau. Nàng thò tay vừa sờ, phát hiện âm hộ so với lúc trước bất đồng, cái kia hai miếng thịt mép ngoài trước kia vốn chỉ hơi hơi hướng hai bên đưa ra, bây giờ lại đưa ra hai bên rất nhiều. Còn mép trong hiện tại lại có chút tách ra, chính giữa hiện ra một cái lỗ nhỏ, hơn nữa mép trong non mịn lại so với bình thường càng lỗ cho ra chút ít, có chút nóng rất đau nhức.

Mị nhãn Bạch Quân Nghi nhìn lấy bảo bối dán vào bên trong bẹn đùi, lại nghĩ tới tình hình vừa này, tuy rằng nàng chống đỡ trùng kích của hắn khiến âm đạo bành trướng đến thống khổ dọa người, nhưng mà so sánh với cùng Hoa Văn Long thân mật dán ngực vào nhau, cùng tục diện từ khoái hoạt, không khỏi dẫn tới trái tim nháy loạn, cái má nóng lên, tâm can càng trở nên sống động. Nàng bắt chấp e lệ, nhẹ nhàng duỗi ra bàn tay trắng nõn, đưa tới phía dưới Hoa Văn Long, sờ chơi bảo bối của hắn.

(1)Vu sơn văn vũ: sung sướng đến mơ hồ

(2)Điệu bất thắng ngôn: lời nói tinh tế làm rung động tâm hồn

(Lúa dịch)

Bạch Quân Nghi:

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Hồn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 9: Tâm nguyện nhiều năm thành trong một ngày (3)

Nhóm Thanh Lạc Sắc Uyên.

Dịch: Lúa.

Biên: Lạc.

Lúc Bạch Quân Nghi cảm báo bối của Hoa Văn Long lên, nàng thật sự không thể tin được đây chính là thứ đồ vật vừa rồi đã cắm vào nhục động của nàng, khiến nàng như chết đi sống lại. Nghĩ đến việc chính thứ đồ vật này mới vừa này thôi đã mang đến cho nàng khoái cảm tiêu hồn thực cốt mà đã lâu rồi nàng chưa được hưởng thụ, Bạch Quân Nghi không khỏi xuân tâm rung động, khát vọng đắm dục lại bành trướng lên. Cánh tay ngọc thon dài yêu thích không buông liên tục đưa gối thứ báo bối siêu việt thường nhân của Hoa Văn Long. Chỉ trong chớp lát, đồ vật kia đã dựng thẳng lên, tính từ gốc lên đã dài đến tám tấc, trên đỉnh là một cái quy đầu to tròn màu đỏ ngầu lồi lõm, vờn quanh tại bốn phía quy đầu nhỏ ra những đầu mấu thịt cứng khiến cho báo bối lợi hại hơn nhiều, dọc theo thân báo bối lộ ra những luồng thịt lõi dài hai, ba phân, đây là lúc báo bối cương cứng lên và gân xanh nổi lên, sung huyết đỏ thắm đến dị thường, thật sự là vô cùng to lớn, một bàn tay của Bạch Quân Nghi là không thể nắm chặt hết được.

Trong lòng Bạch Quân Nghi vạn lần cũng không nghĩ tới lúc đang ngủ mơ mà Hoa Văn Long cũng có thể phát tác đến như vậy, báo bối to lớn nóng bỏng cảm trong tay khiến nàng cũng nóng bừng cả người, lại giật giật liên tục và run rẩy không ngừng. Lúc này Bạch Quân Nghi đang bành trướng dục hóa không ngừng, tâm tình bay bổng, hơi thở nặng nhọc, một đôi bàn tay non mềm ngọc ngà dùng vuốt ve trên dưới báo bối của nhi tử. Lúc này thì Hoa Văn Long đã sớm tỉnh rồi, hẳn biết mấu thân đang len lên vuốt ve báo bối của hắn, lại thêm phản nhìn thấy nàng bị dục hóa thiếu đốt hùng hực, dung nhan kiều mỹ nóng bừng đã đỏ hồng như rạng chiều, đôi mắt như làn thu thủy đã tràn đầy quyền rũ dụ hoặc, xuân ý mông lung.

Hoa Văn Long biết rằng đã động dục vọng dâm dăng trong tâm trí, báo bối của bản thân cũng đã bị trêu đùa đến cương lên cực kỳ khó chịu, liền không nói thêm lời nào nữa, hẳn trở người áp lên cơ thể mỹ miều của Bạch Quân Nghi, đẩy ra hai bắp đùi tròn nhẵn trắng mịn, không chút kiềm chế gương cao báo bối đâm loạn vào hạ thể của nàng. Bạch Quân Nghi thấy hẳn dùng tư thế hung mãnh mà tiến tới nên rất sợ sẽ bị thương, một bên lấy sức đẩy mạnh vào bụng của hắn, một bên ghé sát vào mặt hắn mà nũng nịu năn nỉ: "Long nhi ngoan, không nên làm như vậy, cẩn thận lại làm đau mấu thân, người dâm nhẹ nhàng một chút, để cho mấu thân đón nhận báo bối của người, như vậy sẽ dễ dàng và nhanh chóng hơn nha."

Bạch Quân Nghi đưa tay ngọc trắng mịn nờn nà cảm lấy báo bối to cường tráng lại nóng bỏng của Hoa Văn Long, gương mặt thẹn thùng đến đỏ bừng, xuân tâm phóng dăng, đem báo bối tiến vào miệng nhục động thịt mềm ẩm ướt của bản thân mà kiều mỹ nói: "Vào đi, báo bối." Hoa Văn Long chuyển hông một cái, quy đầu cương cứng đẩy ra mép trong miệng đang đỏ tươi và từ từ thẳng tiến vào sâu bên trong nhục động ướt át kiều diễm.

Hai nam nữ lại lần nữa quấn quít mây mưa ân ái, xuân cảnh đã diễn ra đến bốn lần rồi. Lần này hai mẫu tử Bạch Quân Nghi tận tình triển miển, thỏa thích giao hoan ân ái, so với ba lần trước bất kỳ lần nào cũng đều lâu dài hơn. Phải thật lâu sau thì cơn mây mưa mới dừng lại, cả hai mồi mết chìm vào giấc ngủ. Giờ phút này, trong phòng đã khôi phục rồi bình tĩnh như lúc trước. Nhưng giờ đây bên trong âm đạo Bạch Quân Nghi đã hòa lẫn dương tinh Hoa Văn Long, nó cùng với âm dịch trắng nhót đặc sệt của nàng vẫn đang chậm rãi chảy ra từ nhục động, chảy qua âm mao đen nhánh tươi tốt của Bạch Quân Nghi, xuôi theo bắp đùi ngọc ngà của nàng và nhỏ xuống trên tấm ga trải giường vàng nhạt đã sớm thấm nhuần âm dịch.

Giấc ngủ kéo dài cho đến khi ngày hôm sau lên nắng chói chang, Hoa Văn Long mới thông thả tỉnh lại. Hoa Văn Long nhìn thấy Bạch Quân Nghi vẫn còn chìm trong xuân mộng đang tựa sát trong ngực, cùng bản thân trần truồng đang quấn quít chung một chỗ. Nhớ tới đêm trước trải qua mấy hồi sung sướng tiêu hồn thực cốt, ân ái mây mưa một màn, nếu không phải giờ phút này thân thể ngọc ngà với làn da trắng mịn nờn nà của mấu thân đang không mảnh vải che thân mà nằm sát trong lồng ngực, mặt huyết nhỏ hẹp vẫn đang ngâm chứa báo bối đã co rút lại mềm mại như bông của bản thân, Hoa Văn Long thật khó có thể tin được sự tình mà hắn vẫn luôn tha thiết ước mơ nay đã biến thành thực tế rồi.

Hoa Văn Long đưa mắt tràn đầy tình ý mà nhìn mấu thân đang say sưa mộng đẹp, gò má đỏ hồng dương chi bạch ngọc của nàng trông thật là mê người, dáng ngọc nằm ngủ vẫn đang ẩn hiện xuân ý, hơn nữa lúc này Bạch Quân Nghi tựa như đang mơ thấy chuyện gì tốt đẹp trong giấc ngủ, dung nhan kiều mỹ với kim đồng tiền hiện lên một nụ cười. Nụ cười này lại nở ra trên má ngọc quyền rũ mê người của Bạch Quân Nghi, thật là dễ khiến người ta tâm thần bay bổng, khó mà tự kiềm chế. Hoa Văn Long dục hóa bành trướng, tình dục thoát cái bực phát. Món báo bối kia đã nghỉ ngơi một đêm trong nhục động tiêu hồn của Bạch Quân Nghi nay đã khôi phục lại tràn đầy sinh cơ, thoát cái đã cương cứng lên và đem nhục động vẫn còn ẩm ướt của Bạch Quân Nghi lấp đầy, thật kín, phẳng hẳn lên, không có một chỗ nào mà không bị áp vào.

Hoa Văn Long lập tức gấp không thể chờ mà bắt đầu rút ra cắm vào bên trong, Bạch Quân Nghi bị hắn đâm vào với cái thì đã tỉnh, đôi mắt xinh đẹp kiều mỹ mở ra nhìn Hoa Văn Long một cái rồi ôn nhu nói: "A, tiểu báo bối, đã làm suốt một đêm mà còn chưa đủ à."

Hoa Vân Long vừa chuyển hồng nhắp liên tục vừa nói: "Chỉ một đêm thì làm sao mà đủ, dù cho làm cả đời ta cũng thấy không đủ."

Bạch Quân Nghi trái tim ngọt ngào, mặt đẹp ửng đỏ, thẹn thùng nờ nụ cười xinh đẹp nói: "Vậy thì người hãy tận tình chơi mẩu thân đi."

Hai mẫu tử đã nghỉ ngơi một đêm, bây giờ tỉnh lực đôi đào trở lại, hăng hái mười phần. Hoa Vân Long gắng sức giường cao bảo bối to lớn tho to trắng kiện của bản thân, tung hoành ngang dọc mà tàn sát bừa bãi khắp nhục động non mềm ướt át của Bạch Quân Nghi. Một luồng nổi tiếp một luồng khoái cảm sung sướng tiêu hồn thực cốt từ sự ma sát của bảo bối với những lớp thịt non mềm bên trong nhục động, dâng tràn mãnh liệt như từng cơn sóng trong lòng hai nam nữ, dịch thủy bắn tung tóe khắp toàn thân.

Bạch Quân Nghi sáng khoái đến má ngọc trong suốt đỏ hồng một mảnh, xuân sắc xiêu lòng người phát tán, ánh mắt quyến rũ hé mở, miệng nhỏ anh đào há ra, oanh thanh yến ngữ rên rỉ sung sướng không dứt bên tai. Cặp mông tròn trắng mịn của nàng liên tục vận vẹo, eo thon lưng ngọc uốn éo không ngừng, toàn bộ cơ thể đều kịch liệt phối hợp giao hoan. Giường mặt anh tuấn của Hoa Vân Long đỏ bùng lên, hô hấp càng ngày càng gấp rút và càng cố gắng dùng sức đâm mạnh cuồng nhắp. Nơi trọng điểm giao hợp âm dương của hai mẫu tử, mép ngoài đỏ tươi đầy đặn cùng hai mảnh thịt mép trong non mềm của Bạch Quân Nghi bị bảo bối điên cuồng rút ra đâm vào mà một mở một khép, tựa như hai cánh cửa đỏ đóng mở liên tục, mà âm dịch tinh yếu trắng đục nhấp nhấp cũng từ trong nhục động thật mềm bắn ra tung tóe.

Hai mẹ con như keo như sơn, cố gắng dây dưa quán quít quyết chiến không biết bao lâu. Bụng ngọc bằng phẳng bóng loáng của Bạch Quân Nghi đột nhiên co giật hướng lên trên động một cái, cặp mông trắng nõn tròn trịa rung động kịch liệt, đôi môi đỏ mọng mở to mà kêu "A" một tiếng tiêu hồn, một luồng âm tinh nóng bỏng từ sâu bên trong nhục huyết bắn ra, nàng sướng khoái đạt tới cao trào. Quy đầu bảo bối của Hoa Vân Long dưới trùng kích của âm tinh đánh vào, eo lưng dựng đứng, tâm đầu đồng nhất, đâm phát cuối cùng thật mạnh và dương tinh bắn thẳng mà ra.

Tiết thân xong hai mẫu tử có chút thờ dờn dập mà dây dưa quán quít một chỗ. Qua rồi một hồi lâu sau, Bạch Quân Nghi nhìn thấy bên ngoài mặt trời đã lên cao, lập tức nói: "Long nhi, mau dậy đi, mặt trời đều đã lên cao rồi."

Hoa Vân Long nói: "Không, ta nhất quyết không đứng lên."

Bạch Quân Nghi nói: "Người làm sao lại không đứng lên?"

Hoa Vân Long mới vừa nểm trái qua sung sướng khoái cảm xác thịt lớn nhất trên đời, đã nểm qua liền không quên được, dục vọng không giảm chút nào. Tay hấn vẫn đặt trên đôi ngọc thỏ to tròn trắng mịn cực kì eo dãn của Bạch Quân Nghi và nói: "Mẫu thân, hôm nay chúng ta không xuống giường nữa, một ngày đều quán quít ở trên giường thì sao?"

Bạch Quân Nghi mất hạnh ân cần nhìn hấn nói: "Bảo bối, người có phải hay không mê sảng một rồi nên muốn ở trên giường nghỉ ngơi, đều do mẩu thân không tốt."

Hoa Vân Long nói: "Ta không phải là mê mồi, ta là ngời." Nói đến hấn dây đưa tay đến hoa đào trắng cánh của Bạch Quân Nghi mà nhẹ nhàng vuốt ve, giường mặt tuấn tú cưỡi tà nhìn Bạch Quân Nghi.

Bạch Quân Nghi đã mơ hồ biết được dụng ý của hấn, thân thể mềm mại vận vẹo một cái, giường mặt ửng đỏ nói: "Lại sờ loạn nữa, không xuống giường là để làm cái gì?"

Hoa Vân Long cười nói: "Chúng ta ở trên giường mà liên tục cả nước thân mật nha."

Bạch Quân Nghi nghĩ đến việc ở trên giường mấy mưa sung sướng suốt cả ngày mà không khỏi xuân tâm rung động, má ngọc trắng nõn đỏ bùng lên, cặp mắt thu thủy thẹn thùng nhìn một cái Hoa Vân Long mà nói: "Như vậy làm sao có thể được, chờ một hồi các nàng không thấy được chúng ta, nhất định sẽ tìm đến."

Hoa Vân Long nói: "Cái này thì mẩu thân nhanh chóng đi nói với các nàng rằng ta ở chỗ của mẫu thân luyện công, để các nàng không cần phải để ý đến là không phải đã được rồi sao?"

Bạch Quân Nghi ôn nhu nói: "Được, tốt, mẩu thân đáp ứng người."

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Hồn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Tâm nguyện nhiều năm thành trong một ngày (4)

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Dịch: Tệ Bạc.

Biên: Lạc.

Nhưng vào lúc này trong bụng Hoa Vân Long lại truyền đến tiếng kêu đói ‘ọt ọt’, Bạch Quân Nghi nói: “Long nhi, có phải đói bụng rồi không?”

Bạch Quân Nghi nói: “A, Long nhi mau đứng lên, mẩu thân đi lấy com cho người ăn.”

Hoa Vân Long nói: “Không, ta không ăn com.”

“Vậy người muốn ăn cái gì?”

Hoa Vân Long mỉm cười nói: “Ta chỉ muốn ăn vú sữa.” Hấn nhanh miệng ngâm lấy đầu vú hồng tươi tinh xảo của Bạch Quân Nghi mà bú.

Bạch Quân Nghi nói: “Hài tử ngực, hiện tại mẩu thân nào có sữa cho người ăn a, bảo bối nghe lời mẩu thân, để cho ta đi lấy com.” Bạch Quân Nghi nguyên ngôn ôn ngữ khuyên bảo một hồi lâu, mà Hoa Vân Long vẫn là làm theo ý mình mút lấy đầu ti Bạch Quân Nghi, hấn chính là không thuận theo.

Bạch Quân Nghi suy nghĩ một chút, khuôn mặt có chút đỏ bừng, nhu hòa mà nói: “Long nhi, người không phải nói muốn ngực trên giường cả ngày sao, nếu như không ăn com, lát nữa ở đâu ra khí lực để...” Nói đến đây, xuất phát từ e lệ làm nàng khó có thể nói hết câu.

Hoa Vân Long thích nhất là nhìn thấy vẻ xấu hổ mê người của mẩu thân, hấn có ý hỏi: “Lát nữa ở đâu ra khí lực làm cái gì, mẩu thân người tại sao không nói?”

Bạch Quân Nghi nũng nịu nói: “Người biết còn hỏi ta.”

Hoa Vân Long nói: “Ta cũng không biết mới hỏi mà, người nói đi a, mẩu thân.”

Bạch Quân Nghi nhanh mồm lẹ miệng nói: “Người không ăn com, làm sao có khí lực đến chọc vào mẹ, hài lòng chưa, tên tiểu tử vô lại?” Đôi mắt sáng và kiêu nị của Bạch Quân Nghi khinh bỉ nhìn Hoa Vân Long, gò má trắng nõn thoáng đỏ bừng như tô thêm tầng son phấn màu sen non, kiểu điểm như hoa.

Hoa Vân Long say mê mà ngược mắt nhìn mẩu thân, chân thành tán thán: “Mẫu thân, người thật đẹp.”

Bạch Quân Nghi tâm hồn thiếu nữ thập phần mềm mại ngọt ngào, nàng nhẹ nhàng cười nói: “Bảo bối, để cho mẩu thân đứng lên a.”

Hoa Vân Long nói: “Mẫu thân, người phải nhanh lên một chút.”

“Ân” đôi chân thanh tú của Bạch Quân Nghi vừa chạm đất định đứng lên, hạ thể chợt truyền đến một hồi đau đớn nóng rát như rút ra. Lông mày nàng nhăn lại, yêu kiều phát ra “ô” một tiếng, thân thể mềm mại lại ngồi xuống trên giường.

Hoa Vân Long khăn trương mà hỏi thăm: “Mẫu thân, người làm sao vậy?”

Khuôn mặt Bạch Quân Nghi ửng đỏ, nàng nói: “Không có gì, có thể là quá lâu không có làm, bây giờ đau một chút.”

“Để ta đi lấy com a.”

“Không, vẫn là để ta đi đi, mẩu thân chỉ cần chờ một chút là tốt lại thôi.” Bạch Quân Nghi cúi đầu nhìn hạ thể, chỉ thấy âm mao đen dài ướt đầm dính lưng tung bên trên bờ mu, mép ngoài đầy đặn đỏ tươi hướng hai bên mở ra thật rộng, hai mảnh mép trong mỏng manh đỏ tươi vẫn còn có chút tách ra, để lộ ra một cái lỗ tròn nhỏ.

Nàng thất kinh nói: “Sao có thể như vậy, năm đó lần đầu cũng không có như vậy a.” Nàng kỹ càng tưởng tượng nói: “Đúng vậy a, chính mình chưa bao giờ bị bảo bối lớn như Long nhi chơi qua, lại thật lâu rồi chưa có làm qua chuyện này, từ đêm qua đến bây giờ tổng cộng làm sáu lần, cũng khó trách sẽ biến thành như vậy.” Nàng ngồi trong chốc lát lại giây giây đứng lên, đứng dậy mặc quần áo đi ra ngoài, chỉ chốc lát sau đã trở lại rồi, còn bụng tối chén chè, nói: “Long nhi, là chè trôi nước, mau tới ăn.”

Hoa Vân Long nói: “Ta không muốn ăn.”

Bạch Quân Nghi nói: “Nói hay lắm, tại sao lại không ăn, đến, bảo bồi nghe lời, không thì mẩu thân đứt cho người ăn.”

Hoa Vân Long nói: “Người đứt cho ta ăn, tốt, ta ăn.”

Bạch Quân Nghi bụng chè trôi nước tới, ngồi tựa lưng vào đầu giường, Hoa Vân Long áp đầu lên đùi ẩm áp mềm mại của Bạch Quân Nghi, lại để cho Bạch Quân Nghi đứt cho hắn ăn. Bạch Quân Nghi dùng thìa múc lên một hạt chè trôi nước tròn trịa màu trắng, đặt ở bên miệng mà nhẹ nhàng thổi, sau đó thử kiểm tra độ nóng, rồi mới đứt cho Hoa Vân Long ăn. Hoa Vân Long vừa ăn vào, Bạch Quân Nghi lại múc lên một hạt khác, đang định đứt cho hắn ăn thì Hoa Vân Long nói: “Mẩu thân, người ăn đi.”

Bạch Quân Nghi nói: “Mẩu thân không đói bụng, người ăn trước đi, mẩu thân lát nữa sẽ ăn.”

Hoa Vân Long nói: “Không, người không ăn, ta cũng không ăn.”

Bạch Quân Nghi nghe vậy liền bắt đầu đi, lại vừa trong thâm tâm vui mừng mà nói: “Được rồi được rồi, mẩu thân ăn.” Cứ như vậy, hai mẹ con người một cái ta một cái, lưỡng tình hòa hợp mà ăn xong hai chén chè trôi nước.

Ăn xong, Hoa Vân Long định trở mình mà leo lên người nàng, Bạch Quân Nghi ngăn cản nói: “Long nhi, hiện tại không được.”

Hoa Vân Long nói: “Vi sao vậy?”

Bạch Quân Nghi nói: “Mới ăn xong mà làm liền, thân thể sẽ bị tổn thương.” Hoa Vân Long đánh phải nghe lời.

Một lát sau, Hoa Vân Long đợi một lúc, rồi không vội mà nói: “Mẩu thân, đã được chưa a?”

Bạch Quân Nghi nói: “Mới chưa được bao lâu, còn chưa được.”

Hoa Vân Long nói: “Vậy còn bao lâu nữa?”

Bạch Quân Nghi nói: “Ít nhất nửa canh giờ nữa.”

“A, tận nửa canh giờ.” Hoa Vân Long trề miệng nói: “Lâu như vậy.”

Bạch Quân Nghi nâng khuôn mặt của hắn lên, cặp môi thom đỏ tươi mềm mại đặt lên trên môi Hoa Vân Long mà hôn triển miên, má phấn của nàng có chút đỏ hồng, đôi mắt đẹp tình ý liên tục mà nhìn qua Hoa Vân Long nói: “Bảo bối, không nên gấp, đến lúc đó mẹ tùy người làm sao làm đều được.”

Hôn xong rồi mà Hoa Vân Long trong nội tâm vẫn còn hờn dỗi, hắn nói: “Ta đây chơi trước chơi vù của người cũng có thể a.”

Bạch Quân Nghi dịu dàng nói: “Người đùa nhỏ này chính là tham lam, mẩu thân không cho làm cái này, lại muốn làm cái khác, một chút cũng không buông tha mẩu thân.”

Hoa Vân Long cười nói: “Ai kêu mẩu thân người lớn lên xinh đẹp như vậy.” Hắn cởi bỏ áo ngủ trắng tinh thuần của Bạch Quân Nghi, bộ ngực sữa như dương chi bạch ngọc ngạo nghễ ưỡn lên, to lớn mướt mà, “mềm ôn mới lột đầu gà thịt, trắng nõn sơ ngưng nhét trên bơ.”(1)

Hoa Vân Long như lang sói đói khát mà đem bầu vú tuyết trắng mềm mại ngậm đầy miệng, sau đó hắn mút lấy núm vú tròn mềm, vừa hút vừa lui lại. Mãi đến lúc trong miệng chỉ còn lại đầu tí nhỏ cỡ hạt sen, Hoa Vân Long mới thích thú ngậm lấy núm vú giống như đói mà bú, thỉnh thoảng hắn còn dùng đầu lưỡi liếm láp vòn quanh tại quầng vú phản hồng chung quanh núm vú, tay hắn cũng không có nghỉ ngơi, đặt lên trên bầu ngực còn lại mà bừa bãi nắn bóp dũa bốn.

Bạch Quân Nghi bị hắn khiến cho tâm tình dong đưa, núm vú tê dại ngứa ngáy không thôi, hô hấp bất bình. Hoa Vân Long càng lộng dâm thi càng hưng phấn, hắn đem đầu lưỡi chống đỡ ngăn chặn núm vú, tựa như lượn vòng ở phía trên mà liếm láp lấy, thỉnh thoảng còn dùng hàm răng cắn nhẹ nháng vào đầu núm vú vài cái. Hắn đồng thời dùng sức bóp lấy bầu vú hùng vĩ còn lại, còn dùng tay kẹp lấy núm vú vẫn về nhẹ nhẹ.

(1) Mềm ôn mới lột đầu gà thịt, trắng nõn sơ ngưng nhét trên bơ: Ám mềm tựa đầu gà mới lột, trắng nõn hơn cả vuốt trên bơ.

Tác giả chơi chữ: “kê đầu nhục” nghĩa là miếng thịt đầu gà, còn có nghĩa bóng là núm vú phụ nữ.

Nguồn gốc: Dương quý phi có lần uống rượu, quần áo chầy xuống, hơi lộ ra núm vú, Đường Huyền Tông vuốt vú của nàng, hình dung nói: “Mềm ôn mới lột đầu gà thịt.” An Lộc Sơn ở một bên liền nói: “Trắng nõn sơ ngưng nhét trên bơ”.

梵修

Chương 11: Tâm nguyện nhiều năm thành trong một ngày (5)

Nhóm Thanh Lạc Sắc Uyên.

Dịch: Lúa.

Biên: Lạc.

Dưới sự ma sát, nhào nặn, bú mút liếm láp của Hoa Văn Long, núm vú tròn tròn xinh xắn của Bạch Quân Nghi đã dần trưởng lên, quả nhiên là đã cương cứng rồi. Hần lại chuyển qua bú mút núm vú bên còn lại làm cho Bạch Quân Nghi toàn thân khô nóng khó chịu như thể đưa thân vào lò lửa nóng hừng hực, cơn ngứa ngáy bứt rứt lan dần từ núm vú đến toàn thân, từ sâu trong tâm trí đã bị kích thích lên dục vọng ham muốn khó cưỡng. Thân thể mềm mại với những đường cong lồi lõm của nàng cứ ở trên giường mà uốn éo ngo ngoáy, miệng nhỏ thom tho hé ra rên rĩ ngậm nga lên hỏi: “A... Ngựa chết rồi... Long nhi đừng bú mút nữa... Máu thân thật sự nhột quá rồi...”

Hoa Văn Long đang huyệt khí sung mãn vừa nghe được tiếng nữ xuân thanh, mắt thấy Bạch Quân Nghi thiên kiều bá mị, má ngọc ửng hồng xuân ý, hẳn dục hỏa bành trướng, bảo bối đột nhiên cương cứng giương thẳng lên, ầm nóng cứng rắn mà ép lên trên bụng ngọc mềm mại ấm áp của Bạch Quân Nghi, hẳn càng thêm kích động, càng ra sức bú mút liếm láp bầu ngực sữa. Bạch Quân Nghi vốn đã xuân tâm mãnh liệt dao động, hạ thể đã ngứa ngáy khó chịu rồi, hiện tại lại bị bảo bối nóng bỏng rắn chắc của Hoa Văn Long ép sát vào, xuân tâm lại càng rạo rức không dứt, càng cảm thấy toàn thân tê ngứa không chịu nổi, đặc biệt là động đảo nguyên nhục huyết mềm mại bên dưới hạ thể đã cảm thấy vô cùng trống vắng và khát khao.

Bầu ngực của nàng vốn đã rất sung mãn đầy đã tròn trịa, bây giờ trái qua Hoa Văn Long bú mút kích thích đã nhanh chóng bành trướng lên, càng cương cứng hẳn cảm và to lớn hơn hẳn lúc đầu, quàng vú màu hồng nhanh chóng lan ra khắp bốn phía, núm vú tròn nhỏ xinh vốn có màu hồng quyền rũ nay đã biến thành màu đỏ tươi trông càng kiều diễm dụ hoặc người phạm tội hơn. Bạch Quân Nghi hô hấp dồn dập liên tục thở dốc, mỗi độ thấp giọng rên rĩ không dứt: “Long nhi, van cầu người đừng bú mút nữa, hải tử ngoan, mẩu thân sướng khoái đến chết rồi a, thật là nhột, mau mau vào đi.” Cơn ngứa ngáy dị thường đã lan tràn khắp cơ thể mềm mại đang uốn éo ngo ngoáy trên giường ngày một kịch liệt hơn.

Hoa Văn Long bú mút bầu ngực sữa lúc này cũng đã dục hỏa công tâm, không nhịn được nữa. Hần đứng dậy, giọng cao bảo bối cường tráng siêu việt người thường, nhắm ngay động đảo nguyên nhục huyết ầm ưót xuân triều của mẩu thân, chuyển hồng một cái, cắm thẳng vào nhục động mềm mại. Bạch Quân Nghi chỉ cảm thấy cú đâm vào này khiến cho nhục huyết mềm mại không còn cảm giác ngứa ngáy, một luồng khoái cảm sung sướng truyền thẳng lên đầu óc. Bạch Quân Nghi sướng đến mức bộ ngực sữa trắng mịn như tuyết ươn lên, cần cổ duỗi thẳng, vầng trán nhếch lên, mỗi độ há ra một nửa, “A” một tiếng mà vui thích kiều ngất.

Hoa Văn Long đã sớm không kiềm chế được, hẳn dùng sức đem bảo bối cường tráng rút ra cảm vào nhục động ầm ưót tiêu hồn của Bạch Quân Nghi liên tục. Dưới từng trận khoái cảm tuyệt vời không thể tả trùng kích vào, toàn bộ kinh nghiệm đã bị Bạch Quân Nghi chôn giấu trong đầu từ lâu nay hoàn toàn thức tỉnh trở lại. Nàng có chút thở gấp, ưỡn cao cặp mông trắng nõn mịn màng đầy đã tròn trịa của bản thân mà phối hợp nhiệt tình với từng cú rút ra cảm vào của Hoa Văn Long. Có thể là do đã quá lâu rồi không làm chuyện này, động tác của nàng lộ ra đôi chút không quen, phối hợp chưa được tốt lắm.

Lúc bảo bối của Hoa Văn Long cắm vào, cặp mông trắng mịn đầy đã của nàng lại trầm xuống, khiến cho bảo bối của Hoa Văn Long không nhắm thẳng vào nhục huyết được. Lúc Hoa Văn Long rút ra, ngọc đòn của nàng lại một trận rung loạn. Như thể khiến cho bảo bối của Hoa Văn Long đang muốn cắm vào bên trong lại trở nên vô ích, không phải lạc lên trên bụng ngọc của Bạch Quân Nghi thì chính là đâm vào bên trên bắp đùi, trên khe mông hoặc trên âm vật của Bạch Quân Nghi, có thời điểm còn từ trong nhục huyết tuyệt vời tuột ra ngoài. Hoa Văn Long gấp gáp nôn nóng lắm rồi, hai tay hẳn đặt lên trên cặp mông trắng mịn tràn đầy cơ đàn của Bạch Quân Nghi mà nói: “Mẫu thân, người đừng động.”

Bạch Quân Nghi nói: “Long nhi, người cố gắng chờ xem chỗ tốt khi mẩu thân chuyển động đi.” Nàng đưa tay ngọc thon dài kéo tay Hoa Văn Long ra rồi tiếp tục chuyển động cặp mông.

Sau khi thất bại thêm một vài lần nữa, Bạch Quân Nghi phối hợp càng thêm tuyệt hảo hơn trước rồi. Tới lần tiếp theo Hoa Văn Long giương cao bảo bối đâm mạnh vào, nàng đã đúng lúc nhếch lên mông ngọc trắng nõn mượt mà tiếp đón nghênh hợp bảo bối, để cho bảo bối của Hoa Văn Long đâm vào bên trong thật chặt chẽ vững vàng. Lúc bảo bối rút ra, nàng liền chuyển cặp mông trắng mịn lui về phía sau, khiến cho bốn vách nhục huyết non mềm càng ma sát mạnh mẽ với bảo bối cứng quy định.

Nhờ thể mà Hoa Văn Long cảm thấy tiết kiệm được sức lực không ít, hạ thể không giống như trước phải cố sức di chuyển nhanh cũng đã có thể đem bảo bối đâm vào sâu bên trong mặt động nhục huyết mềm mại ấm ưót của mẩu thân, đặc biệt hơn, bảo bối cũng bốn vách nhục huyết non mềm cũng được tăng cường thêm ma sát, khoái cảm đã tăng lên gấp bội, từng trận khoái cảm không thể diễn tả bằng lời dâng tràn khắp toàn thân, xâm lấn cả tâm trí. Hoa Văn Long vui vẻ mà nói: “Mẫu thân... Người... Nhục động của người... Thật tốt... Thật sự quá sướng khoái... A...”

Bạch Quân Nghi chẳng phải cũng thoải mái hơn rồi, xuân ý đã ẩn hiện giữa lông mày của nàng, gương mặt trong suốt như ngọc đã đỏ ửng, miệng nhỏ chím chím cười nói: “Bảo bối, mẩu thân không có lửa gạt người chứ, người chỉ việc chú ý dùng sức là được.”

Hoa Văn Long giữ nguyên một độ cao mà chuyển hồng cuồn dập, Bạch Quân Nghi cố gắng ưỡn cao cặp mông trắng nõn, bằng sự chuyển động lên xuống liên tục mà toàn lực phối hợp với từng cú rút ra cảm vào bên trong của Hoa Văn Long. Hai mặt nữ đều sung sướng sáng khoái triền miên, tựa như lạc vào chốn vui vẻ nhất. Cuối cùng dưới từng trận khoái cảm dục tiên dục tử trùng kích lấy, hai mẩu tử đã sung sướng mà tiết thân rồi. Hoa Văn Long nhớ tới chuyện Bạch Quân Nghi mới vừa đau đớn, trong lòng không khỏi nghi vấn nói: “Mẫu thân, lúc mới vừa rồi ta cắm vào, người làm sao lại đau?”

Bạch Quân Nghi nghe vậy thì gương mặt trắng nõn kiều diễm ửng hồng như áng mây chiều, nũng nịu nói: “Người bảo bối này lấy ở đâu tới nhiều vấn đề như vậy.”

Hoa Văn Long cười nói: “Không phải người đã nói là có cái gì không biết liền có thể hỏi người à.”

Bạch Quân Nghi nói: “Cái vấn đề này có thể người sẽ không muốn tìm hiểu.”

Hoa Văn Long nói: “Mẫu thân tốt, người hãy nói cho ta biết đi, người không nói ta liền làm loạn lên đây.” Hoa Văn Long giọng cao nhục còn vẫn cương cứng như sắt lên, cắm vào bên trong nhục động tiêu hồn của Bạch Quân Nghi, ý định chuyển động mạnh.

Bạch Quân Nghi vội vàng nói: “Người đừng động, mẩu thân nói cho người biết.” Trên gương mặt anh tuấn của Hoa Văn Long lộ ra nụ cười chiến thắng mà nhìn Bạch Quân Nghi. Nàng đưa đôi mắt long lanh mong nước nhìn Hoa Văn Long một cái, nũng nịu nói: “Người nha, thật đúng là khác tính trong cuộc đời của mẩu thân.”

Bạch Quân Nghi má ngọc trắng nõn tận đến đỏ bừng, trái tim nhẹ nhàng nhẩy lên, nhẹ giọng nói: “Bảo bối của người vừa thô vừa to, ầm ạo của mẩu thân lại vốn nhỏ hẹp, trước giờ chưa từng bị thứ bảo bối to lớn của người cảm vào bên trong, lại nhiều năm nay vậy không còn làm chuyện này nữa rồi, nên lúc người cảm vào bên trong mẩu thân tự nhiên là sẽ đau một chút.”

Hoa Văn Long vừa nghe là bảo bối của bản thân quá lớn nên khiến mẩu thân thấy đau liền khẩn trương hỏi: “Vậy có phải là mẩu thân không thích bảo bối của ta.”

Bạn đang đọc truyện *Dại Hiệp Hồn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 12: Tâm nguyện nhiều năm thành trong một ngày (6)

Nhóm Thanh Lạc Sắc Uyên.

Dịch: Lúa.

Biên: Lạc.

Ánh mắt quyền rũ của Bạch Quân Nghi lưu chuyển xuân ý, mang theo xấu hổ thẹn thùng liếc nhìn Hoa Văn Long mà nói: “Hải tử ngốc, mẩu thân làm sao có thể không thích. Mẩu thân thật sự có chút đau nhức, nhưng ngược lại mẩu thân đạt được khoái cảm sung sướng hơn xa chút đau nhức này. Có nữ nhân nào mà không thích bị một thứ bảo bối to lớn đặc biệt cường tráng cảm vào bên trong? Không nghĩ tới được hải tử của ta lại có thứ bảo bối tiên vốn lớn đến như vậy, mẩu thân thật sự rất cao hứng.” Lúc nói những lời này, Bạch Quân Nghi đã cố ý hạ giọng đến cùng và cố hết sức nói thật nhanh.

Nói xong lời ấy, trong lòng Bạch Quân Nghi dâng lên một sự xấu hổ thẹn thùng to lớn, phương tâm nháy rộn lên, má ngọc trắng nõn nà với lúm đóm tiền kiều diễm thoáng cái đã xấu hổ đến đỏ bừng như tô thêm một lớp phấn hồng, thật sự là kiều như đào diễm như mận. Nàng xoay mặt sang một bên, không dám đối mặt với Hoa Văn Long nữa. Hoa Văn Long nghe được mẩu thân khen ngợi, yêu thích bảo bối của mình, trong nội tâm vô cùng mừng rỡ. Hần nhìn thấy mẩu thân kiều mị tựa như hoa, tư thái xấu hổ thẹn thùng khiến lòng người si mê thì chợt nảy lên tính trẻ con muốn trêu đùa một phen, hẳn giả vờ như không nghe rõ mà cúi đầu xuống, đưa tai sát bên miệng anh đào nhỏ nhắn của Bạch Quân Nghi và hỏi: “Mẫu thân, người nói cái gì, ta không có nghe rõ được, người hãy nói lại lần nữa đi.”

Bạch Quân Nghi dịu dàng nói: “Ai bảo người không có nghe rõ được, thật là xấu hổ chết người, ta sẽ không nói lại đâu.”

Hoa Vân Long van nài nói: “Mẫu thân tốt a, người hãy nói lại lần nữa đi, lần này ta nhất định sẽ nghe rõ mà.”

Bạch Quân Nghi không thể làm gì khác, liền đỏ mặt thẹn thùng, cố gắng đè nén cảm giác xấu hổ này mà nói lại lời ấy một lần nữa.

Bạch Quân Nghi vừa mới nói xong, mắt đẹp thoáng nhìn qua gương mặt Hoa Vân Long thì thấy hẳn hiện rõ dáng tươi cười, nàng liền biết được bản thân vừa bị lừa. Ngay tức khắc, nàng dồn sức yếu mềm, bàn tay ngọc trắng nõn liên tục đánh lên người Hoa Vân Long mà gắt giọng: “Long nhi, người thật xấu xa, lừa gạt mẫu thân.”

Giờ này khắc này, Bạch Quân Nghi nào có điểm nào giống mẫu thân của Hoa Vân Long, quả thực rất giống một thiếu nữ mới biết yêu được nuông chiều.

Hoa Vân Long cười nói: “Sao lại là ta lừa người rồi.”

Bạch Quân Nghi vênh lên mũi đẹp như chạm khắc ngọc ngà, cặp môi đỏ mọng nhếch lên, nũng nịu nói: “Trong lòng người tự mình hiểu rõ.”

Hoa Vân Long cười nói: “Vậy thì liền phạt ta, để cho mẫu thân lại nếm thử đại báo bối của nhi tử.” Hoa Vân Long giương cao báo bối rồi bắt đầu rút ra cắm vào bên trong nhục động.

Đẩy đã là lần thứ tám hai mẩu tử chìm đắm vào tình dục loạn luân đầy khoái cảm, lần này Bạch Quân Nghi phối hợp so với lần trước càng thêm ăn ý hòa hợp, không có một lần nào để cho Hoa Vân Long chọc vào mà vô ích, cũng không để cho báo bối của Hoa Vân Long trượt ra khỏi nhục huyết âm ướt kia. Từng trận khoái cảm liên miên ập đến với hai mẩu tử chưa một lần bị gián đoạn, ý vị sung sướng tuyệt vời đến tiêu hồn thực cốt, như từng cơn sóng lớn liên tục trùng kích vào tâm trí và thể xác hai mẩu tử. Hoa Vân Long bị khoái cảm này kích thích vô cùng hưng phấn, dục hòa bành trướng, hẳn không chút kiềm chế nào mà vùng lên đại báo bối cương cứng to lớn như một cây gậy sắt, mạnh mẽ và liên tục không ngơi nghỉ cắm vào bên trong nhục động tiêu hồn ẩm ướt đang kịch liệt co thắt vì sướng khoái.

Lúc cắm vào, hẳn cắm thẳng vào tận chỗ sâu nhất trong nhục huyết non mềm ướt át của Bạch Quân Nghi rồi mới rút ra. Mà lúc rút ra, hẳn rút sát tận cửa nhục động khi mà chỉ còn nửa đoạn quy đầu nằm trong nhục huyết thì mới lần nữa cắm vào. Sau nhiều lần rút ra cắm vào như vậy, Hoa Vân Long cũng đã khá thành thạo, lúc rút ra báo bối không có nửa điểm trượt ra khỏi nhục huyết, ngay lúc vừa vận một nửa đoạn quy đầu còn trong nhục huyết, hẳn sẽ nắm chặt thời cơ mà dùng sức cắm thẳng vào bên trong chỗ sâu của nhục huyết. Làm như vậy thì diệu dụng sẽ nhiều hơn. Thứ nhất là báo bối sẽ không bị trượt ra ngoài và nhịp độ nhấp ngừng lại, thứ hai là khoái cảm cũng sẽ không vì thế mà gián đoạn, thứ ba là bốn vách thịt non mềm nhạy cảm trong âm đạo, từ chỗ sâu nhất trong nhục động đến cửa và đều sẽ được đầu mẩu thịt nhỏ ra bốn phía quy đầu cọ xát mạnh mẽ.

Bạch Quân Nghi sung sướng sáng khoái đến mức nhìn như tơ, giữa cặp lông mày ẩn hiện dáng vẻ phóng túng, khuôn mặt mỹ lệ dịu dàng kiều ny đó rực như tràn ngập ánh nắng, xuân sắc khiêu nhân, tựa như hoa đào tháng ba nở rộ, đôi môi anh đào mọng mành tinh tể hé ra liên tục, hơi thở như lan, hồ hấp đón dập, âm thanh dâm dăng vang lên không dứt bên tai: “Long nhi. . . Ah. . . Đó. . . Nha. . . người. . . người chọc vào mẫu thân. . . Sáng khoái. . . Báo bối. . . Dừng sức. . .”

Bạch Quân Nghi càng ngày càng kịch liệt dùng sức chuyển động cặp mông ngọc ngà đầy đặn hướng lên trên nghiêng hợp, cặp đùi ngọc trắng nõn na mềm mại cũng mở rộng ra hai bên, để cho báo bối của Hoa Vân Long càng dễ dàng thuận tiện đâm vào rút ra, mặt dịch trong động đạo nguyên của nàng càng giống như dòng suối nhỏ mà chảy róc rách liên tục. Hoa Vân Long mất thấy khuôn mặt kiều ny hàm xuân và thần thái quyến rũ khiến người người mê luyến, tai nghe oanh thanh yến ngữ khiến lòng người ý loạn thần mê. Trong nội tâm hết sức kích động, tình dục hưng phấn, hơi thở dồn dập kịch liệt hơn, hẳn lại càng giương cao báo bối đã càng cứng phồng lên hơn nữa, tại bên trong nhục động ẩm ướt mềm mại tiêu hồn của Bạch Quân Nghi mà điên cuồng nhấp vào không chút kiềm chế.

Đầu mẩu vòn quanh quy đầu nhỏ lên bốn phía càng mạnh mẽ cọ xát lên bốn vách thịt mềm ướt át nhạy cảm trong nhục động mẫu thân, mà bốn vách tường thịt mềm mại trong nhục huyết cũng càng ra sức ma sát, bóp chặt lấy báo bối và đại quy đầu, hòa hợp hoàn mỹ làm cho khoái cảm tự nhiên càng mãnh liệt. Hai mẩu tử cao trào thay nhau nổi lên, tiền nhập diệu cảnh, cảm giác phiêu phiêu dục tiên dục tử bên trong nội tâm hai mẩu tử cũng tự nhiên mà sinh ra.

Ý thức của hai mẩu tử chìm đắm bên trong cảm giác này, hồn nhiên vong ngã, chỉ biết toàn lực chuyển động hạ thân mà nghiêng hợp với đối phương. Trên má ngọc và chính giữa hai bầu ngực sữa cao vút đầy đặn của Bạch Quân Nghi, chày thẳng ra từng giọt mồ hôi tinh tể, mà Hoa Vân Long vẫn một mực rút ra cắm vào càng là một môi mồ hôi đầm đìa, hồ hấp đón dập thờ không ra hơi.

Đã là như thế rồi mà hai mẩu tử vẫn không biết mệt mỏi là như thế nào, người tham ta luyến như keo như sơn mà trần miên không ngớt. Cuối cùng dưới sự trùng kích của một đợt khoái cảm vô cùng sung sướng, hai mẩu tử lúc này mới song song kết thân, hai người đều đã hôn đủ thái hư rồi, dây cương là một lần trần miên lâu dài nhất của hai mẩu tử. Lúc này đã là buổi tối rồi, hai mẩu tử sức cùng lực kiệt nằm xụi ló ở trên giường, tứ chi bụn rụn vô lực mà buồn ngủ, ai cũng không có chút khí lực để nói thêm câu nào. Hơn nửa ngày sau hai nam nữ mới khỏi phục được một chút khí lực.

Bạch Quân Nghi cảm giác xương cốt toàn thân tựa như bị rút đi vậy, toàn thân đau xót nhứt mẻ không có một chút khí lực nào, cảm giác một mỏi chưa từng có trước đây. Bạch Quân Nghi trông thấy trên trán Hoa Vân Long toàn là mồ hôi, tóc đen ướt đầm, phương tâm năng tế tái, đem hết toàn lực giờ lên bàn tay trắng nõn đã không còn chút sức lực nào mà lau mồ hôi trên trán Hoa Vân Long, mặt hạnh nhu tình vô hạn, vô cùng triu mến mà chăm chú nhìn Hoa Vân Long, dịu dàng nói: “Long nhi, từ nay về sau không được dùng sức lực nhiều như vậy nữa, xem người mệt mỏi chưa này.”

Hoa Vân Long lười biếng cười nói: “Nếu không dùng sức như vậy thì làm sao có thể sung sướng thoải mái.”

Bạn đang đọc truyện *Dại Hiệp Hồn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chám\)Net](http://EbookFull(chám)Net).

Chương 13: Tâm nguyện nhiều năm thành trong một ngày (7)

Nhóm Thanh Lạc Sắc Uyên.

Dịch: Lúa.

Biên: Lạc.

Bạch Quân Nghi ôn nhu cười một tiếng mà nói: "Người hài tử này thật là tham." Hai mẩu tử ôm lấy nhau nghi ngại chốc lát, Bạch Quân Nghi cảm giác cặp mông trắng nõn tròn trịa, hai bắp đùi ngọc cùng với nhục động non mềm bị âm dịch thấm nhuần ướt át nhầy nhụa thật sự là vô cùng khó chịu. Nàng liền nói: "Long nhi, người đứng lên một chút đi."

Hoa Vân Long nói: "Đứng lên, để làm cái gì sao mẫu thân?"

Bạch Quân Nghi má đào ửng đỏ nói: "Trên người mẫu thân nhầy nhụa nhớp nháp khó chịu vô cùng nên muốn đi tắm."

Bạch Quân Nghi nói một chút, Hoa Vân Long cũng cảm thấy toàn thân mồ hôi ẩm ướt rất là không thoải mái, hẳn nói: "Ta cũng phải đi tắm."

Bạch Quân Nghi nói: "Vậy mẫu thân nhường cho người." Bạch Quân Nghi đứng dậy mà chỉ cảm thấy đùi ngọc mất sức, nàng bước chân tập tễnh đi tới phòng tắm, chuẩn bị nước rồi nói: "Long nhi, nước đã xong rồi." Hoa Vân Long tiến vào bên trong bồn tắm, cảm giác nước ấm nóng vừa phải, ngâm người bên trong nước ấm chỉ chốc lát cảm giác một mỏi đã vui đi hơn phần nửa.

Bạch Quân Nghi từ phòng tắm đi ra ngoài, đi vào trong phòng ngủ nhìn một chút nơi mà bản thân đã cùng nhi tử điên cuồng quẩn quít giao hoan suốt một ngày một đêm, ga giường vốn sạch sẽ trắng tuyết bây giờ đã trở nên bừa bãi không chịu nổi, một mảnh xóc xếch, khắp nơi là từng bãi từng bãi uế dịch do âm dịch cùng dương tinh hòa lẫn vào nhau lúc giao hoan, hơn nữa trên ga trải giường còn tán loạn vương vãi vài góc ẩm mao đen nhanh xoắn dài. Bạch Quân Nghi trong tâm trí tự nhiên liền phát sinh một trận thẹn thùng xấu hổ, gương mặt tinh tể trắng nõn trong suốt chợt ửng hồng, trái tim nhẹ nhàng nhảy lên, nàng lập tức đem ga trải giường chuyển đổi, đem một tấm ga trải giường mới nhuộm màu đỏ hồng thắm nồng tình ái phủ thế mà trải lên, gối cũng chuyển đổi thành cặp gối thêu uyên ương đùa nghịch trong nước.

Thay xong hết tất cả thì Hoa Vân Long cũng đã tắm xong và bước ra nói: "Mẫu thân, người cũng nhanh tắm rửa đi, a, đôi mắt ga trải giường rồi sao, thật là đẹp." Hẳn lập tức nắm vật xuống trên giường.

Bạch Quân Nghi nói: "Long nhi, người cứ nằm nghỉ ngơi chút đi, mẫu thân liền đi tắm, xong xuôi thì sẽ nhanh chóng lấy cơm cho người." Nàng nói xong liền xoay người tiến vào trong phòng tắm.

Bạch Quân Nghi tắm xong thì vô cùng thoải mái dễ chịu, bởi vì ngọc trắng nõn dịu dàng khoác lên mái tóc đen tuyn bông bành ướt đầm dề, ngọc thể mềm mại trắng sáng bóng lưỡng với những đường cong lồi lõm không mảnh vài che thân đi vào phòng ngủ nói: "Long nhi, người muốn ăn cái gì?"

Hoa Vân Long nhìn thấy dung nhan kiều diễm trắng tinh như bạch ngọc của mẫu thân, bởi vì mới vừa tắm mà trở thành đỏ thắm dụ hoặc mê người, phong thái thật sự xinh đẹp rực rỡ. Thân thể thuần tha mềm mại, từng thớ thịt trên dưới đều ôn nhuận, làn da trắng nõn trong suốt tron nhẵn như ngọc, ngọc thể của nàng thật sự hoàn hảo không chút tỳ vết, đặc biệt là bộ ngực sữa trắng nõn khi sưng tắc tuyệt(1), một đôi bầu vú kiêu ngạo sung mãn đàn hồi, trong suốt trắng mịn, trên đỉnh cặp ngọc thỏ là hai núm vú do tưới như mã não, lưng ngọc eo thon tinh tế, cặp mông trắng mịn mà đầy đặn, một đôi đùi ngọc thon dài và đầy đặn, địa phương ở giữa hai bắp đùi của nàng không hề rãnh rỗi một chút nào, đều dạn dỏm mở thật chặt.

Bên dưới vùng bụng tron nhẵn như ngọc không có một chút thịt mỡ dư thừa chính là địa phương tam giác thần bí làm tâm thần người khác phiêu dăng bay bổng. Giờ phút này, một mảnh thảo nguyên xanh um tươi tốt, âm mao đen nhánh ướt át dầm dề tán ra bốn phía mà che lấp lại gò nu âm hộ đầy đặn nõn lên cao, hai mảnh mép ngoài đỏ tươi đầy đặn còn hé ra một nửa, mép trong non mềm đỏ hồng quyến rũ cùng hạt châu âm vật nhỏ tròn đỏ xinh xắn

thường ẩn nấp bên dưới mép ngoài bây giờ có thể thấy rõ từng cái một.

Bạch Quân Nghi thấy đôi mắt nhũ từ si mê chăm chú nhìn toàn thân trên dưới của mình, trong tâm trí nàng tự nhiên phát sinh thẹn thùng xấu hổ, mặt đẹp ửng hồng, tay ngọc thon dài duỗi ra che lại địa phương châu ngọc thân đầy hoa cỏ rậm rạp kia, xấu hổ ngượng ngùng mà ngừng nịu nói: "Long nhi, không cho phép người nhìn nẫu thân như vậy."

Hoa Vân Long mặc dù đã cùng mẫu thân trần truồng ăn ái mây mưa nhiều lần, nhưng mà vẫn chưa bao giờ nhìn kỹ như vậy. Bây giờ được nhìn như thế chỉ khiến hắn càng thêm tâm viên ý mẫn, dục niệm bành trướng, bảo bối trong quần dần dần sung huyết cương cứng lên, chỉ trong chốc lát đã hóa kim thương giương cao hùng vĩ chĩa thẳng lên trên, bên dưới hạ thân thật sự là kiêu ngạo. Hoa Vân Long trở mình đứng lên, gương cao bảo bối hùng vĩ cuời nói: "Ta chẳng những muốn xem, mà còn phải cảm vào bên trong nữa."

Bạch Quân Nghi ánh mắt quyến rũ nhìn thấy bảo bối kia trướng lên cương cứng, quy đầu đỏ thắm to tròn, xuân tâm rạo rức, dục vọng dâm dăng cũng dâng lên. Nhưng nàng lại nói: "Long nhi, hiện tại không được, mẫu thân muốn đi lấy cơm."

Hoa Vân Long nói: "Chơi đùa một chút rồi hãy lấy cơm, ta còn chưa đói bụng." Hắn ôm ngọc thể óng ánh trong suốt, da trắng nõn nà của Bạch Quân Nghi hướng trên giường đi nhanh, hắn động một cái đã ườn lên bảo bối cương cứng như sắt, nóng như than hồng mà chống lên trên bụng ngọc bằng phẳng bóng loáng của Bạch Quân Nghi, đâm vào bắp đùi săn chắc đầy đặn trắng mịn cùng gò mu âm hộ mấp mấp nhay cảm.

Tâm giao giữa chồng đối của Bạch Quân Nghi thoáng cái đã trở nên bay bổng lung lay, dục hóa công tâm, toàn thân ngứa ngáy khó chịu, thân thể với đường cong là lướt của nàng chủ động ngã ngồi xuống giường, thân thể châu ngọc nhuận(2) tách cặp đùi non trắng mịn nõn nà ra hai bên, đáng vẻ xinh đẹp hoàn toàn lộ ra, xuân quang bộc phát. Má ngọc xinh đẹp điểm lệ của Bạch Quân Nghi lưu động ẩn hiện xuân ý, mặt hạnh hằm xuân nhìn Hoa Vân Long, âm thanh quyến rũ phóng dăng nói: "Hải tử xấu xa, còn không mau tới."

Đối diện với thân thể mềm mại xinh đẹp thơm tho quyến rũ này, Hoa Vân Long nào có thể nhịn được thêm nữa, động một cái đã nhảy lên giường, hắn quý trước địa phương mẫu thân rộng mớ hai chân, giường lên bảo bối, điều chỉnh quy đầu hướng vào động đảo nguyên nhục huyết non mềm của mẫu thân mà đâm vào, bởi vì nhục huyết non mềm nhỏ hẹp của Bạch Quân Nghi đã trải qua tám lần liên khuấy động, đã có thể thích ứng phần nào với đại bảo bối siêu việt thường nhân của Hoa Vân Long. Cho nên, quy đầu bảo bối của Hoa Vân Long một đường tiến thẳng tách ra mép ngoài mềm mại đầy đặn và cửa miệng mép trong non mềm, "Phốc két" một tiếng, quy đầu to tròn một đường thẳng tiến ma sát với bốn vách âm đạo nhục huyết mềm mại ấm nóng, cuối cùng cũng thuận lợi cắm thẳng vào bên trong.

Bạch Quân Nghi má ngọc đỏ bừng mới thoi há ra "A" một tiếng yêu kiều kêu lên, lúm đồng tiền đẹp hiện ra nụ cười ngọt ngào, sáng khoái mà tiếp nhận rồi bảo bối cắm vào, hai mẫu tử lại lần thứ chín mây mưa ăn ái cùng dạo đến đỉnh Vu Sơn, thật lâu sau cơn mây mưa ăn ái sung sướng mới tanh đi. Hai mẫu tử cùng nhau ăn cơm, Hoa Vân Long lại thúc giục Bạch Quân Nghi nhanh chóng để má lên giường. Bạch Quân Nghi má ngọc long lanh một trận đỏ hồng, ánh mắt quyến rũ thẹn thùng nhìn Hoa Vân Long một cái, kiều mỵ mà nói: "Tiểu sắc quý, làm nhiều lần như vậy rồi mà còn không đủ à."

Hoa Vân Long cười nói: "Ta cùng mẫu thân vĩnh viễn ở chung một chỗ, tự nhiên liền muốn thời thời khắc khắc đều cắm vào bên trong mẫu thân."

Hai mẫu tử tất nhiên là lại có thêm một đêm xuân tiêu, tận tình chơi đùa giao hoan ăn ái, cho đến rạng sáng ngày hôm sau, hai mẫu tử mới một chìm vào giấc ngủ.

Kể từ khi Bạch Quân Nghi cùng Hoa Vân Long ăn ái mặn nồng kết duyên thể xác về sau, hai gò má càng đỏ thắm nở nang, sóng mắt lưu động hàm chứa tình nồng, lòng dạ mở rộng, cười nói vui vẻ, những ngày qua uất ức khát vọng trống vắng cũng đã không còn tồn tại nữa, nhất là càng yêu thích nhìn gương trang điểm.

Phiên âm

Đạm tạo nga mi, bạc thi chi phần, ái xuyên nhất tập đạm hoàng sắc đích kỳ bào, nhượng nhân khán liễu giác đắc tha niên khinh liễu thập lai tuế, nữ nhân đích tâm tự giá ma bất khả trắc mạc.

Dịch nghĩa: (Lúa)

Mây ngài về nhạt, bôi thêm lớp phấn sáp mỏng, yêu thích mặc một chiếc áo dài màu vàng nhạt, để cho người khác nhìn thấy rồi biết được nàng trẻ hơn mười tuổi, lòng dạ của phái nữ trong lúc này là không thể suy đoán.

Dịch thơ: (Lúa)

Hàng mi thanh tịnh tế về nhạt thoỉ,

Phấn sáp hồng nhệ bôi thêm lớp mỏng,

Yêu thích khoác áo dài vàng nhạt sắc,

Đề người kia mỗi lúc mắt ngó trông,

Biết được rằng trẻ trung hơn mười tuổi,

Tâm nữ nhân khó bắt đuôi người ơi.

(1) Khi sương tặc tuyết: bắt nạt sương, lấp vùi tuyết. Ở trong câu ý nói bộ ngực sữa của Bạch Quân Nghi trắng nõn mịn màng sương tuyết cũng không sánh bằng. (Lúa dịch)

(2) Châu viên ngọc nhuận: trần châu tròn trịa ngọc quý tron bóng. Ở trong câu ý nói cơ thể của Bạch Quân Nghi hoàn hảo cân đối, tròn trịa đầy đặn như trần châu, trắng nõn trơn tru như ngọc quý. (Lúa dịch)

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Hồn* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook-Full\(cham\)Net](http://Ebook-Full(cham)Net).

Chương 14: Tâm nguyện nhiều năm thành trong một ngày (8)

Nhóm Thanh Lạc Sắc Uyển.

Dịch: Lúa.

Biên: Lạc.

Mối quan hệ giữa Hoa Vân Long cùng Bạch Quân Nghi từ đầu đến cuối đều duy trì bí mật cao độ, hàng đêm xuân sắc, thân không biết quý không hay mà kéo dài suốt một tháng. Hôm nay, Hoa Vân Long tiếp tục tiến vào khuê phòng Bạch Quân Nghi, nàng đang trong giấc ngủ trưa, chỉ mặc một bộ đồ ngủ, ngọc thể giăng ngang trên giường, cặp đùi tuyết trắng phò bày lộ liễu trước mắt, hai bầu ngực sữa đầy đặn cao vút cũng nửa ẩn nửa hiện, theo từng nhịp hô hấp mà dập dòn, Hoa Vân Long vừa xem liền không tránh khỏi ngáy người.

Chỉ nhìn trong chốc lát, Hoa Vân Long đã nổi lên tính trẻ con thích đùa giỡn, muốn nhìn Bạch Quân Nghi trần truồng không tiết khổ, hắn liền đem tay đưa vào bên trong hai bắp đùi ngọc ngà của nàng, vừa sờ một chút, cái gì cũng không có thấy, chỉ có thể sờ đến một mảnh âm mao rồi bù mềm mại, Hoa Vân Long liền rút tay ra ngoài.

"Đã sờ đủ chưa?" Bạch Quân Nghi đột nhiên mở miệng nói chuyện.

"A, mẫu thân, hóa ra người cũng không ngủ nha?" Hoa Vân Long lăm bảm nói ra, có một loại cảm giác làm chuyện xấu mà bị người ta bắt quả tang tại trận.

"Tiểu tử thói người, đừng sức nhiều như vậy thì dù có ngủ cũng sẽ bị người động cho tỉnh đấy."

"Long nhi chỉ là muốn xem người có mặc tiết khổ hay không thôi mà." Hoa Vân Long cố gắng biện hộ.

Bạch Quân Nghi vừa nghe Hoa Vân Long nói, tính trẻ con thích nghịch ngợm cũng nổi lên, nàng đem chiếc váy ngủ xốc lên, chỉ để cho Hoa Vân Long nhìn thoáng qua một chút liền lập tức khép lại: "Thấy được chưa? Ta không có mặc, sao lại có cái dạng như vậy, có phải lại nổi lên sắc tâm? Người thật đúng là một tên tiểu bại hoại mà."

"Ta đúng thật là đã nổi lên sắc tâm rồi đấy." Bạch Quân Nghi phơi bày mị thái quyến rũ dâm dăng đã khơi dậy dục hóa trùng thiên trong Hoa Vân Long, hắn nhào tới ôm lấy nàng, cặp môi thoáng cái đã áp sát và hôn lên đôi môi anh đào của nàng, đôi bàn tay cũng không chút thành thật, tham lam tiến vào trong áo ngủ mà bắt đầu vuốt ve bầu ngực sữa dục hoặc.

Lúc ban đầu Bạch Quân Nghi còn vùng vẫy tượng trưng với cái, nhưng rất nhanh nàng liền "khuaft phục" Hoa Vân Long, tự động đem chiếc kớí đỉnh hương lên vào trong miệng Hoa Vân Long, mặc cho hắn bú mút liếm láp, tay ngọc thon dài cũng vươt ra ôm chặt Hoa Vân Long, ở trên lưng hắn mà nhẹ nhàng vuốt ve. Trải qua một hồi hôn môi, vuốt ve, cả hai bên đều đã không thể kiềm chế được nữa rồi, giúp nhau thoát sạch quần áo đang vướng víu.

Hoa Văn Long ôm chặt thân thể yếu đuối của Bạch Quân Nghi, áp sát lên trên người nàng, Bạch Quân Nghi cũng tựa sát vào lồng ngực Hoa Văn Long và ôm hân thật chặt, hai thân thể trần trụi dựa dựa quần quít cùng một chỗ, đục hòa hừng hực bành trướng thiêu đốt, Bạch Quân Nghi giờ tay nắm chặt bảo bối của Hoa Văn Long, đưa sát vào cửa động nhục huyết mềm mại tiêu hồn của nàng, Hoa Văn Long vừa dùng sức chuyển hông một cái đã đâm sâu vào tận cùng nhục động. Trong âm hộ Bạch Quân Nghi, bốn vách tường thịt mềm mại ướt át điên cuồng thắt chặt, mãnh liệt hút lấy quy đầu của Hoa Văn Long như một con cừu non, khiến cho đại bảo bối vừa chua xót lại vừa tê dại, cực kỳ thoải mái.

"Long nhi, người cứ chậm rãi chuyển động, mấu thân sẽ làm cho người thỏa mãn nha." Bạch Quân Nghi ôn nhu nói. Thế là Hoa Văn Long cứ chậm chậm di chuyển bảo bối hết cắm vào rồi lại rút ra, cố gắng thực hiện yêu cầu của Bạch Quân Nghi.

"Nha... Nha... Long nhi thật tốt... Mấu thân sướng chết mất... Dùng sức..."

"Sướng quá ah... Mấu thân... người thật tốt... Long nhi sáng khoái ah..."

"Nha... Sướng quá nha... Hào nhi từ... Làm cho mấu thân sung sướng muốn chết... Tiểu huyết của mấu thân thật là thoải mái..."

"Mấu thân tốt... Cắm on người... Mấu thân xinh đẹp tuyệt mỹ của ta... Bảo bối của Long nhi cũng rất thoải mái..."

"Ấn... Ấn... Nha... Thật thoải mái... Long nhi tốt... Nhi từ yêu quý tuyệt vời của mấu thân... Là đại long từ trong tiểu huyết của mấu thân sinh ra đây... Người khiến cho mấu thân sướng đến chết mất thôi... Ah... Ah... Nha... Nha... Nương muốn tiết..."

Bạch Quân Nghi ngày thường vẫn luôn xem nam nhân khác không ra gì, hôm nay lại phù phục dưới háng nhi tử mà "rên rĩ" sung sướng đến điên loạn như thế, đâm thanh yển ngữ(1) kích thích cho Hoa Văn Long càng thêm hưng phấn, càng dùng sức nhấp vào mạnh hơn, ngày tức khắc, Hoa Văn Long đã làm cho Bạch Quân Nghi phun trào xuân triều dữ dội, mà Hoa Văn Long nhờ có năng lực tinh đục bẩm sinh cực kỳ mạnh mẽ, sức chịu đựng vốn đã bền bỉ dị thường, lại trải qua những ngày này Bạch Quân Nghi luôn "đọc lòng truyền dạy", hẳn cũng đã nắm giữ đầy đủ kỹ xảo phóng the chân chính, biết rõ được phải khống chế như thế nào, cho nên việc xuất dương tinh còn ở rất rất là xa.

Sau khi Bạch Quân Nghi tiết thân xong liền nghỉ ngơi trong chốc lát, để Hoa Văn Long từ trên người nàng hạ xuống, đưa miệng hôn lên đại bảo bối của Hoa Văn Long vừa thoát khỏi nhục động kia và nói: "Long nhi tốt, bảo bối tốt, duy trì thật là lâu dài, khiến cho mấu thân sướng muốn chết rồi, người trước tiên nghỉ ngơi một chút, lại để cho mấu thân đến giúp người."

Bạch Quân Nghi để cho Hoa Văn Long nằm ở trên giường, nàng chuyển người cười lên trên hạ thân của Hoa Văn Long, hai chân thon dài tinh tế mở ra, phù lên trên đại bảo bối của Hoa Văn Long, điều chỉnh góc độ cho thật tốt rồi chậm rãi ngồi xuống, đem bảo bối cắm vào trong cánh hoa mềm người của nàng, bắt đầu nhấp nhỏ cơ thể lên xuống theo nhịp độ. Lúc chuyển người lên trên thì ép chặt lấy đại bảo bối mà hướng phía trên ma sát, mãi đến khi chỉ còn quy đầu to tròn bị kẹp chặt trong miệng âm đạo nàng. Thoảng một cái đi lại nhấp mình xuống dưới, ép chặt lấy đại bảo bối và ma sát xuống phía dưới, thẳng đến tận cùng gốc, hận không thể nuốt trọn cặp đản đản của Hoa Văn Long vào trong, còn nhấp nhỏ chuyển động trên dưới thêm nhiều lần nữa, khiến cho quy đầu to tròn của Hoa Văn Long bị bóp chặt ở sâu bên trong hoa tâm của nàng.

Kỹ thuật của Bạch Quân Nghi thật sự quá tuyệt vời, chuyển động lúc lên lúc xuống ma sát bóp chặt bảo bối của Hoa Văn Long, theo đó còn không ngừng tự động hút chặt, lay động, uốn éo, khiến cho Hoa Văn Long thoải mái cực kỳ, cặp mông tròn đầy của nàng cũng nhịp nhàng chuyển trên dưới, thỉnh thoảng lại uốn éo xoay tròn tăng thêm ma sát, mà đôi ngực sữa cao vút của nàng theo nhịp điệu nhấp nhỏ cũng rung động đập dồn phiêu đảng, nhìn thấy được như ba đốn lạng(2) của Bạch Quân Nghi, Hoa Văn Long không khỏi ngây người.

"Long nhi.. Có sướng hay không... Sở ngực mấu thân đi... Nhi ah.. Sảng khoái quá đi..."

"Mấu thân... Thật quá thoải mái... Mấu thân... Long nhi muốn xuất ra... Nhanh lên một chút..."

"Đừng... Đừng.. Long nhi... Long nhi ngoan... Chờ mấu thân một chút..."

Bạch Quân Nghi nhìn thấy Hoa Văn Long vẫn luôn dùng sức chuyển hông lên trên nghiêng hợp với bản thân, càng nhấp càng nhanh, nàng cũng biết rõ Hoa Văn Long muốn xuất ra nên liền tăng nhanh tốc độ nhấp nhỏ chuyển động. Hoa Văn Long bảo bối cũng bị kẹp thật chặt, từng trận khoái cảm dồn dập không ngừng tràn vào theo đường tinh quân(3), hoàn toàn tập trung ở phần dưới bụng, một cảm giác sung sướng không cách nào nhịn được lập tức tràn ra khắp toàn thân Hoa Văn Long, rồi lại lướt từ tập dưới phần xương sống, ngứa ngáy bứt rứt khó mà nhịn được.

Hoa Văn Long rốt cuộc cũng không thể kiềm nén thêm được nữa, bảo bối cố gắng lấy sức cuối cùng mà chạy nước rút, cuối cùng tựa như núi lửa bộc phát, tinh quan mở rộng ra, một trận phóng xuất điên cuồng, tinh dịch âm nóng màu trắng sữa đặc sệt nhóp nhép bắn thẳng vào trong từ cung của Bạch Quân Nghi, Hoa Văn Long cả người mềm nhũn ra. Bạch Quân Nghi sau một hồi "chuyển mình làm chủ", cảm quyền công kích thì cũng đã đến biên giới tiết thân, lại chịu thêm trùng kích từ dòng tinh băng bạc của Hoa Văn Long mãnh liệt phóng xuất, đối với hoa tâm của nàng đổ chính là "đá kích" trí mạng, rốt cuộc khó có thể khống chế, và lại một lần nữa tiết thân.

Hai người "đại chiến" một trận này cũng đến hơn một canh giờ, đều đã đạt đến trên đỉnh Vu Sơn, sau khi tiết thân liền ôm nhau nằm ngủ. Lúc Bạch Quân Nghi tỉnh dậy thì thấy được Hoa Văn Long vẫn còn đang ngủ say, không đành lòng đánh thức Hoa Văn Long nên liền tự mình mặc quần áo và rời khỏi phòng.

(1) Dâm thanh yển ngữ: âm thanh dâm đảng, ngôn ngữ gợi tình.

(2) Nhũ ba đốn lạng: cặp vú sữa phập phồng, cặp mông tròn lác lư.

(3) Tinh quân: ống dẫn tinh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Hồn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 15: Hai mấu thân, đích tôn nhi tử, ba người cùng nhau phóng túng (1)

Nhóm Thanh Lạc Sắc Uyển.

Dịch: Lúa.

Biên: Lạc.

Không lâu sau, Tần Uyển Phượng đến phòng, nếu so sánh cùng Bạch Quân Nghi, tuy đã lớn hơn một tuổi nhưng đều xinh đẹp động lòng người như nhau, phong vận thủy mị cũng không khác gì, ngày thường cũng chiếu cố chăm sóc cho Hoa Văn Long không kém chút nào so với mấu thân ruột thịt của Hoa Văn Long là Bạch Quân Nghi. Theo Tần Uyển Phượng tiến đến bàn bạc với Hoa Văn Long, lúc nàng vừa mới tiến vào trong phòng, ngay lập tức đã choáng váng ngẩn ngơ, hai mắt không khỏi trừng lớn mở to, bởi vì nàng nhìn thấy Hoa Văn Long không mảnh vải che thân mà nằm ngang trên giường Bạch Quân Nghi, đáng người thật sự cường tráng, tòa ra khí tức nam tính thật mãnh liệt khiến cho lòng dạ tâm trí của nữ nhân mê đắm

Thứ bảo bối ngọc hành trắng kiện hùng vĩ kia, dài khoảng chừng bảy đến tám tấc, hiển ngang mà dựng thẳng, còn liên tục tự động nhảy giật lên xuống, tựa như đang chào hỏi với nàng, lại giống như đưa đến nàng một lời mời gọi gợi tình nồng thắm, càng giống hơn là đối với nàng phát động ra một lời khiêu chiến mẽ người, khiến cho nàng tâm viên ý mã(1), suy nghĩ thoáng chốc nhẹ nhàng bay bổng, phương tâm nhảy loạn lên, gương mặt đỏ bừng, muốn đi tới đáp chần giúp Hoa Văn Long, nhưng thế nào lại nhũn chân ra, toàn thân như thoát lực, thật vất cả mới có thể đi đến bên giường, cuối cùng không thể kiên trì được nữa, đặt mông ngồi lên giường, bên cạnh Hoa Văn Long.

"Ấn, mấu thân, Long nhi yêu người, người đã sướng khoái chưa? Long nhi còn có thể làm thêm a? Đại bảo bối của Long nhi như thế nào? Có khiến cho người sung sướng tiêu hồn hay không?" Đột nhiên, Hoa Văn Long lại mở miệng nói mở.

Đến bây giờ thì Tần Uyển Phượng càng thêm bứt rứt không kiềm chế được, nàng bị dâm ngữ trong mộng của Hoa Văn Long kích thích khiến cho dịch thủy cũng không thể nhịn được mà tiết ra, đem cả tiết khó làm ướt nhẹp, cuối cùng thì nàng cũng không thể nhịn được nữa, liền không kiềm lòng được mà giờ lên tay ngọc nắm chặt đại bảo bối của Hoa Văn Long, sau khi nắm vào trong tay, ấy vậy mà cả một tay cũng không thể nắm hết được, nàng nghĩ thầm "Từ sau khi phu quân qua đời, cũng đã mười năm rồi ta chưa có làm lại chuyện ân ái. Không thể tưởng tượng được hai từ này tuổi còn nhỏ như vậy, mà đã có tiền vốn không lồ đến như thế, nếu như có thể nằm được chút tư vị, không biết được sẽ có bao nhiêu vui sướng đây, cũng có thể người đi đây vô suốt mười năm qua trong lòng ta."

"Nhìn hân không chút mảnh vải che thân mà nằm ngủ ở trên giường của Nghi muội như vậy, còn có cả những lời nói mộng kia nữa, xem ra muội muội nhất định là đã cùng hân ân ái triền miên qua rồi. Ôi, muội muội thực là lớn mật nha, đối lại là ta nhất định là không dám, nhưng mà, vừa rồi muội muội lại để cho ta tới trong phòng chờ nàng, mà Long nhi hân lại trong tình cảnh như vậy và đang ngủ ở chỗ này, chẳng lẽ nàng cũng muốn cho ta... nếu thật sự là như vậy, nàng cũng là có ý tốt, không muốn độc chiếm một mình, cũng muốn giúp ta giải tỏa đi nỗi khổ uất ức suốt mười năm nay."

"Hay là ta đây vẫn mặc kệ đi thì tốt hơn? Thật sự khó a, ta à di nương(2) của hân, cũng chính là đại nương, vậy đây không phải là loạn luân sao? Thật sự mặc kệ đi thì thật hổ thẹn với một mảnh tâm ý của muội muội. Rồi cũng phải nói đang có một cơ hội tốt như thế, một nam nhân tuyệt vời như thế này, một thứ bảo bối tốt đến như thế, nếu bỏ lỡ đi thì trong tâm mình cũng khó mà nhịn được, cũng thực sự phải xin lỗi chính bản thân. Cũng phải nói, muội muội là mấu thân ruột thịt của hân nhưng cũng đã làm qua rồi, ta đây chỉ là một di nương thì lại sợ cái gì nha? Trong yếu hèn là hiện tại không có thêm người ngoài nào cả, cũng không sợ việc truyền đi mà hỏng hết thanh danh, có nên hay không thừa dịp hân vẫn còn đang chìm trong giấc mộng, chính mình leo lên đem thứ đại bảo bối này đút vào nếm thử xem có cái tư vị gì..."

Tần Uyên Phụng hoang mang lo sợ mà suy nghĩ niền man, Hoa Văn Long đang trong giấc mộng mơ mơ màng màng làm sao mà hần cảm thấy như có người đang nắm chặt bảo bối của mình, tưởng rằng Bạch Quân Nghi sau khi tỉnh lại thì dục hòa lại bùng lên, muốn triển miến thêm một lần nữa, hần liền ôm chặt cổ ngọc của nàng mà đặt ở trên giường, gương mặt của nàng vừa vận đối diện với bảo bối của Hoa Văn Long, cự vật hùng vĩ dài tám tấc kia đang đâm thẳng vào trên gương mặt của nàng, giắt lên một cái như trêu đùa nàng.

Bởi vì Hoa Văn Long còn đang trong giấc mộng mơ màng nên nghĩ rằng người mình đang ôm chính là Bạch Quân Nghi nên liền thuận tay giắt xuống tiết khô của nàng và ve vuốt lên âm hộ ẩm ướt mềm mại. Bởi vì Tần Uyên Phụng cũng giống như Bạch Quân Nghi, đã mười năm rồi chưa từng ăn ái triển miến, đã mười năm rồi chưa có bị nam nhân sờ qua địa phương bí ẩn đó, cho nên nàng vừa bị Hoa Văn Long sờ soạn như thế, trên tinh thần đã không cách nào khống chế, càng thêm dùng sức nắm chặt lấy thứ đại bảo bối khiến cho nàng tâm thần si mê kia của Hoa Văn Long, sự kích thích khiến nàng khó có thể tự kiềm chế, dâm tính thoáng cái đã tiết ra, hai chân càng là mở rộng ra, chấp nhận cho Hoa Văn Long vuốt ve thuận lợi, hai tay cũng ôm thật chặt Hoa Văn Long, miệng mở ra hồng hộc thờ dốc, yêu kiều rên rỉ không thôi.

Một tay Hoa Văn Long vuốt ve cánh hoa đã ẩm ướt nhấp nháp do dịch thủy của nàng tiết ra, hần dút sâu vào trong mà nhẹ nhàng đâm chọc ma sát, tay kia nhanh chóng lật đi toàn bộ y phục của nàng, khiến nàng toàn thân trần trụi xuân quang hiện lộ, hần cúi đầu xuống hôn lên đôi môi nàng, lúc này liền phải mặt đối mặt, hần nhìn kỹ mới biết được không phải Bạch Quân Nghi mà là Tần Uyên Phụng.

"Di nương, sao lại là ngươi? Ta còn tưởng rằng là..."

"Long nhi, ngươi tưởng là ai? Là mẫu thân của ngươi? Ta và mẫu thân ngươi còn có khác nhau sao? Ta chẳng phải cũng là "mẫu thân" của ngươi?"(3)

Tần Uyên Phụng đỏ mặt hỏi, đồng thời nàng cũng ôm lấy gương mặt Hoa Văn Long, không ngừng hôn lên gương mặt anh tuấn của Hoa Văn Long.

"Đều giống nhau, cả hai đều giống nhau, đều là "mẫu thân" tốt của ta."

Hoa Văn Long vốn đang lo sợ Tần Uyên Phụng trách cứ mình vô lễ với nàng, càng sợ rằng nàng sẽ khinh thường hành vi của mình và mẫu thân có chỗ sai trái loạn luân, nhưng hần kịp nhận thức được loại phản ứng này của nàng, thái độ này chính là rất rõ ràng, chẳng những sẽ không trách cứ mình, cũng sẽ không khinh thường hành vi của mình và mẫu thân, ngược lại là cũng muốn làm theo.

Thấy được nàng ôn nhu như vậy, tình cảm nồng nàn như vậy, quyền rũ thành thực đến như vậy, Hoa Văn Long cuối cùng cũng không sợ gì nữa, ngược lại ôm nàng thật chặt, dưới sự phối hợp nhiệt tình của nàng mà mãnh liệt triển miến hôn hít. Hôn trong chốc lát, bàn tay của Hoa Văn Long liền tiến về phía đôi bầu ngực sữa của nàng, thật sự là lớn a. Kích thước cũng tương đương với Bạch Quân Nghi, hình dáng cũng xinh đẹp như nhau, đều có hình dạng như quả chuông treo.

Hoa Văn Long chỉ vuốt ve nắn bóp trong chốc lát, bầu vú của nàng đã trướng lên cương cứng, núm vú đáng yêu trên đỉnh cũng cứng lên. Hoa Văn Long lại một đường tiến về địa phương thần bí mê hồn dưới hạ thể của nàng mà sờ loạn vuốt ve không ngừng, phía dưới bầu ngực đầy đặn là bụng phẳng eo thon bóng láng trắng mịn nõn nà, dưới bụng là một mảnh cỏ thơm trái khắp, cỏ thơm bao trùm lên một khe sâu mê người ở bên dưới, trong khe sâu đó có cất giấu một viên bảo thạch màu hồng ngọc tròn trịa xinh xắn, bên dưới viên hồng ngọc là âm động âm nóng phun trào sôi nổi, "phong cảnh" mê hồn này đã khiến cho Hoa Văn Long bị mê hoặc, thần hồn điên đảo.

Tần Uyên Phụng bị Hoa Văn Long vuốt ve trêu chọc kích thích khắp toàn thân, để cho nàng càng thêm dục hòa thiếu đốt khó kiềm chế được, thân ngọc kịch liệt run rẩy, mặt ngọc xuân sắc tán loạn, mắt đẹp ẩn hiện nhu tình, miệng thoí gấp dồn dập mà nói: "Long nhi, hảo hảo tử, đừng có sờ loạn thêm nữa, nhanh chóng dùng thứ bảo bối này của ngươi mà hành sự nghiêm chỉnh nha." Nàng nói xong liền đưa tay bắt lấy đại bảo bối của Hoa Văn Long, không ngừng kích thích thêm

Hoa Văn Long như phụng ngọc chi, xoay người để xuống. Tần Uyên Phụng một tay đẩy ra cỏ thơm rậm rạp của mình, tách ra hai mảnh thịt mềm đỏ hồng, một tay nắm chặt bảo bối của Hoa Văn Long, nhắm ngay vào nhục động mê người của nàng, rồi mới nương lên cặp lông mày ra hiệu với Hoa Văn Long, mĩ nhân ẩn hiện xuân tình, Hoa Văn Long hiểu ý dùng sức nhấp hồng một cái, "xuy" một tiếng, nhờ dâm thủy bôi trơn mà đại bảo bối của Hoa Văn Long thoáng cái đã đâm sâu vận tận cùng, không chừa lại một khoảng trống nào trong nhục động mềm mại ẩm ướt.

"A, đau."Tần Uyên Phụng rên nhẹ một tiếng rồi cau mày.

"A, xin lỗi di nương, Long nhi dùng sức hơi quá rồi."

(1) Tâm viên ý mã: đại ý là suy nghĩ lung tung không đứng đắn, tùy ngữ cảnh có mức độ khác nhau. Trong câu ý nói Tần Uyên Phụng khát khao nhiều hơn nữa.

(2) Di nương: dì, vợ khác của cha. Đại nương là vợ lớn của cha.

(3) Mẫu thân = Nương = Mẹ. Ý cả câu nói Bạch Quân Nghi là mẹ ruột, Tần Uyên Phụng là di lớn cũng chính là mẹ lớn, mẹ kế,... cả hai cũng đều là mẹ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: Hai mẫu thân, đích tôn nhi tử, ba người cùng nhau phóng túng (2)

Nhóm Thanh Lạc Sắc Uyển.

Dịch: Lúa.

Biên: Lạc.

Hoa Văn Long hôn nàng, chỉ dùng quy đầu to tròn ma sát ở bên trong hoa tâm.

Một lát sau, nàng lại bắt đầu yêu kiều phóng đảng mà rên rỉ: “Ân, thật thoải mái, Long nhi, thật tốt quá, đại bảo bối của ngươi thực sự quá lớn, khiến cho di nương sướng muốn chết, nhưng mà di nương trong chốc lát thật đứng là không thể nào hưởng thụ được, vừa rồi là lần đầu tiên bị thứ bảo bối kia tiến vào trong nhục động cho nên di nương thật sự rất đau, may mắn hải từ ngươi biết rõ được di nương bị đau liền dùng nhấp hồng lại. Bàn lĩnh của ngươi thật không sai, khiến cho di nương bây giờ thật sự rất thoải mái, thật sự, di nương không lừa ngươi, di nương chưa từng thoải mái như vậy, nhanh, nhanh dùng sức mà nhấp đi a.”

Hoa Văn Long cảm thấy bảo bối cắm vào sâu bên trong nhục động của nàng, thật sự rất trơn trượt, chỉ mới di chuyển nhẹ một chút mà đã phát ra một tiếng “phốc xuy”, vẫn còn chưa nhận ra được, bảo bối ngay dưới mắt Tần Uyên Phụng mà càng chọc càng sâu, càng chọc càng nhanh, lập tức “phốc phốc”, “phốc phốc” từng tiếng vang lên thành một tràng âm thanh quyến rũ, mảnh thịt mềm ngoài cửa nhục động của Tần Uyên Phụng cũng theo báo bối của Hoa Văn Long đâm vào mà mở ra đóng vào, phóng xuất ra từng dòng dâm thủy ướt át bóng bảy nhấp nháp.

“A... Long nhi... Hải tử tốt... Nhanh... Nhanh dùng sức... Tốt... Rất tốt... Di nương sướng quá... Sắp thăng thiên luôn rồi... A... Sướng chết mất thôi... Di nương thật là sướng muốn chết...”

Tần Uyên Phụng đã ba mươi bảy tuổi, từ sau khi Hoa Thiên Hồng qua đời, lúc hai mươi bảy tuổi liền thành góa phụ, giống như Bạch Quân Nghi cũng đã thủ tiết suốt mười năm qua, bây giờ đúng là những năm tháng khát khao nhất, như đã chịu nắng hạn lâu ngày bây giờ lại gặp mưa to, đại địa hồi xuân, lại gặp được Hoa Văn Long có đại bảo bối tiền vốn khổng lồ, thật sự là bị chọc cho phong thái phóng túng triển lộ hoàn toàn, kiểu nọ vạn phần. Đáng người thành thực chín mộng, toàn thân trong trắng phát hồng, run rẩy liên hồi, chọc cho Hoa Văn Long dục hòa càng thêm bành trướng, càng dùng sức mà nhấp như vũ bão, khiến cho toàn thân Tần Uyên Phụng run rẩy, dục tiền dục tử, “Hải tử tốt”, “Long nhi tốt” một trận kêu lớn buông thả.

Chỉ trong chốc lát, Tần Uyên Phụng đã không thể duy trì được nữa rồi, toàn thân một trận kịch liệt run rẩy rồi tiết thân, từng cổ âm thủy từ sâu bên trong nhục động phóng xuất ra bên ngoài, bắn thẳng lên trên mặt quy đầu to tròn đỏ thắm của Hoa Văn Long, toàn thân nàng thoát lực thoáng cái đã mềm nhũn ra. Một lát sau, Tần Uyên Phụng khôi phục lại chút thể lực mà nói: “Long nhi, ngươi một mới chưa a? Tới, để cho di nương ở phía trên, chúng ta lại làm tiếp một trận nữa.”

Nói xong nàng liền co chân ôm lấy Hoa Văn Long, hai người trao đổi vị trí trên dưới, Tần Uyên Phụng ở phía trên nửa ngồi nửa nằm bắt đầu nhún nhảy nhấp nhô lên xuống.

Hoa Văn Long nằm ở trên giường nghỉ ngơi, thường thức cặp nhũ phong mê người của Tần Uyên Phụng, cúi đầu một cái liền có thể nhìn thấy bảo bối không ngừng ra vào trong âm hộ, Hoa Văn Long lại duỗi tay đưa bờm hai hạt nậm vú nhỏ hồng mềm mại mà cương cứng lên vì sướng khoái. Tần Uyên Phụng mị nhãn nhắm hờ, môi anh đào khẽ nhếch, hai gò má đỏ bừng, mái tóc đen tuyen xỏa dài bay bổng, hai tay vận đầu gối, lúc lên lúc xuống, lúc cạn lúc sâu, trước rung động sau uốn éo, trái bóp chặt phải ma sát mà khuấy động mãnh liệt, toàn thân giống như hoa mẫu đơn nở rộ, diễm lệ động lòng người.

“Long nhi, làm như vậy, ngươi thoải mái không?”

“Thoải mái cực kỳ, di nương, ngươi thì sao?”

“Di nương cũng thoải mái nha, ngươi phải biết, di nương đã mười năm rồi không có sung sướng như vậy.”

Tần Uyên Phụng hơi thở dồn dập, lời nói đứt quãng mà kể, toàn thân lại càng không ngừng khuấy động nhấp nhô, tốc độ dần dần nhanh hơn, lại mãnh liệt co rút vài cái, liền tiết thêm một lần nữa rồi.

Dâm thủy như suối mãnh liệt chảy xuôi từ trong âm hộ ra tới bên ngoài, phun ra trên quy đầu của Hoa Văn Long, lại theo bảo bối của Hoa Văn Long di chuyển ra vào, xuôi theo thân bảo bối mà chảy tóe trên bụng Hoa Văn Long.

âm mao của cả hai người đều ẩm ướt hết rồi, dâm thủy lại theo đuôi Hoa Văn Long, theo bờ mông chảy tới trên giường, ga giường cũng đều ướt một mảng lớn. Sau khi tiết thân xong, Tần Uyên Phượng xụi lơ nằm bất động trên người Hoa Văn Long. Hoa Văn Long cũng bị âm thủy của nàng kích thích mà phóng xuất dương tinh, từng trận dương tinh nóng hổi hổi, như từng trận sóng vỗ bắn vào trong tử cung của Tần Uyên Phượng, tinh dịch nóng hổi mãnh liệt bắn mạnh lên trên vách thịt mềm trong âm đạo và từ cung của nàng, mỗi một luồng bắn xuống đều khiến cho nàng toàn thân run rẩy, rất nhanh liền muốn thăng thiên rồi.

“Di nương, ta vẫn còn cứng rắn như thế này a, làm sao xử lý bây giờ?” Hoa Văn Long xoay người đem nàng đặt ở dưới thân.

“Không được, di nương không chịu được nữa rồi, người hài tử này, đã tiết xong rồi làm sao có thể duy trì cứng rắn như thế?” Tần Uyên Phượng hữu khí vô lực kinh ngạc nói.

Hoa Văn Long úp mặt vào chính giữa hai bầu ngực sữa của nàng mà làm nũng nói: “Người ta cứng rắn khó mà chịu được nha, di nương tốt, để cho Long nhi làm tiếp một lần nữa a.” Nói xong, Hoa Văn Long liền muốn khai triển thể công, lại bất ngờ bị Bạch Quân Nghi không biết tiền vào từ lúc nào kéo ngược trở lại.

Bạch Quân Nghi cũng đã coi hết quần áo, nàng nói: “Di nương của người cũng đã tiết thân nhiều lắm rồi, thêm một chút nữa thôi, người sẽ lấy mạng của nàng đấy. Hài tử ngọc, đừng có gấp, mẩu thân sẽ làm cho người mềm người đấy.”

Tần Uyên Phượng vừa nghe Bạch Quân Nghi nói chuyện liền mở ra mị nhãn thẹn thùng nói: “Nghi muội muội, người tiến vào từ lúc nào a?”

“Là lúc người đang cười trên người nhi tử của ta.” Bạch Quân Nghi cố ý làm cho Tần Uyên Phượng xấu hổ.

Tần Uyên Phượng cũng không yếu thế, trả lời lại một cách mỉa mai: “Còn không phải là người lừa gạt ta tới đây, là muốn ‘dẫn mồi’ cho nhi tử của mình sao, thật là coi thường tỷ ty a, còn không phải nói, ta chính là bước theo phía sau người, cũng là học theo người sao?”

“Không phải là người cũng hưởng thụ lấy rồi sao? Nói thật, Phượng tỷ ty, dâm thủy của người vẫn là nhiều như thế, cũng là dễ dàng phóng xuất ra như vậy, đã mười năm rồi, người cũng không thay đổi chút nào.” Bạch Quân Nghi sâu kín nói.

“Đừng nha, hai tỷ muội chúng ta cũng đã khô hạn suốt mười năm rồi, cũng nên để cho Long nhi tưới tắm giúp chúng ta đi.” Tần Uyên Phượng cũng xúc động vô cùng.

Hoa Văn Long cũng đã rất gấp rồi, hẳn giường cao đại báo bối mà nói: “Hai vị mẫu thân, các người đừng chỉ chú ý nói chuyện, đừng quên nhi tử của các người đang cứng rắn khó chịu được đấy.”

“Người đang mơ mộng a, tiểu tử thối, mẩu thân có thể không lo đến người sao? Nếu không thì mẩu thân coi sạch y phục để làm gì a?” Bạch Quân Nghi hờn dỗi nói. Hoa Văn Long vừa nghe liền muốn nhào tới, Bạch Quân Nghi lại kéo Hoa Văn Long: “Người nòn nóng cái gì nha? Người đã một thân mồ hôi rồi, cũng đã mệt mỏi mấy phần, trước tắm rửa sạch sẽ thân thể đi, chờ di nương của người khôi phục lại, hai tỷ muội chúng ta sẽ cùng lên trận, lại đến ‘nhị nương giáo tử’ (1) chăm sóc cho người.”

(1) Nhị nương giáo tử: hai người mẫu thân dạy dỗ con trai nói dối dòng họ (dịch tôn nhi tử). Trong câu ý nói hai người mẫu thân là Bạch Quân Nghi và Tần Uyên Phượng sẽ cùng tắm quất cho dịch tôn nhi tử Hoa Văn Long.

Bạn đang đọc truyện *Dại Hiệp Hồn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Hai mẫu thân, đích tôn nhi tử, ba người cùng nhau phóng túng (3)

Nhóm: Thanh Lạc Sắc Uyên.

Dịch: Lúa.

Biên: Lạc.

"Không thể tưởng tượng được tỷ muội chúng ta lại phải cùng lên trận, năm đó là hậu hạ phụ thân của hần, hiện tại lại đến phiên hần. Ai, thật sự là duyên phận." Tần Uyên Phượng sâu kín nói.

"Đừng vậy a, hai tỷ muội chúng ta giống như được trời cao sinh ra để hậu hạ cho hai phụ tử bọn hần vậy, năm đó cả hai đều thuộc về phụ thân của hần, hiện tại thêm lần nữa cùng một chỗ thuộc về hần." Bạch Quân Nghi cũng bắt đầu cảm khái vận phận.

"Ai nói cả hai đều cùng một chỗ thuộc về hần? Người chính là sớm hơn ta, nói thẳng ra đi, hai mẫu tử các người bắt đầu chơi đùa phóng đảng như từ lúc nào rồi?" Tần Uyên Phượng bắt đầu dò xét điều tra kỹ càng tận cùng.

"Thật là quá đáng mà, tỷ ty, người nói thật quá khó nghe a, sao lại nói là 'chơi đùa phóng đảng'!? Nói thật với người một lời, hai chúng ta bắt đầu thân mật từ đêm sinh nhật hôm kia của Long nhi, đến bây giờ còn chưa tròn một tháng."

"Vậy thì người đã sung sướng trước ta một tháng, người thật đúng là 'cận thủy lâu thai tiền đắc nguyệt'(1) nha. Long nhi, người cũng thật là bất công, tại sao lại ân ái cùng mẫu thân người trước, mà lại không thể trước tiên làm cùng di nương? Di nương đối với người không tốt chỗ nào sao? Hay là người không yêu thương di nương? Rốt cuộc là mẫu thân so sánh với di nương thì sẽ gần gũi quấn quít nhiều hơn a. Nếu không phải hôm nay di nương tự mình đưa tới cửa, thì còn không biết được ta phải chờ tới tận ngày nào, người mới có thể nhớ ra được là mình còn có một người di nương đang chờ người ban đến cam tuyến ngọc lộ đi, nói không chừng người vĩnh viễn cũng sẽ không nhớ tới." Tần Uyên Phượng tự nhiên nổi lên cơn ghen ghét không cách nào lý giải được với Bạch Quân Nghi, đồng thời còn bộc phát ngon lửa giận đối nóng hừng hực với Hoa Văn Long.

"Di nương tốt, ta làm sao có thể không nghĩ đến người được? Làm sao ta lại không yêu thương người chứ?" Hoa Văn Long bối rối vội vàng giải thích, trong nội tâm cũng rất ủy khuất: "Ai mà biết được người có muốn cùng Long nhi chơi đùa trên giường hay không? Rồi ai biết được người có nguyện ý để cho Long nhi đắm vào hay không?" Nhưng mà bây giờ việc đã đến nước này, rất rõ ràng là nàng nguyện ý, nàng cũng là yêu thương Hoa Văn Long rất nhiều, như vậy thì Hoa Văn Long chỉ có thể tự trách mình thôi.

Bạch Quân Nghi vội vàng giúp Hoa Văn Long giải vây: "Phượng tỷ ty, người cũng đừng trách Long nhi, cũng không phải ta gần gũi với hần nhiều hơn người, cũng không phải hần chỉ yêu ta mà không yêu người, mà là bởi vì hần đã ngủ bên cạnh ta từ nhỏ, chúng ta đều cùng nhau trần truồng ngủ trên giường trong mỗi buổi tối, khi đó hần tuy nhỏ nhưng cũng là một nam nhân, nam nữ kề cận, lại thêm việc ta đã sinh ra dục tình với hần, người nghĩ xem sẽ có cái sự tình gì phát sinh ra đấy? Thế là chúng ta đã có "tám năm ước hẹn"..."

Bạch Quân Nghi giải thích kỹ càng với Tần Uyên Phượng những nguyên nhân, hậu quả, sự thật trong quá trình phát sinh mối quan hệ loạn luân này của mẫu tử hai người, xong xuôi rồi mới nói tiếp: "Chúng ta đã làm nên sự tình này rồi, muội muội không phải cũng là không dám quên đi người đấy sao? Hôm nay còn không phải là ta đi gọi người đến đây a? Tỷ ty tốt, người cũng chớ có trách chúng ta a. Cũng phải nói, năm đó không phải là người đến trước ta đấy sao? Hai tỷ muội chúng ta bây giờ là một với một, ai cũng không thiệt thòi."

Tần Uyên Phượng nghe xong những lời này của Bạch Quân Nghi thì cũng đã hiểu được rõ ràng từng chi tiết một mối chân tình động lòng người trong mối quan hệ giữa mẫu tử hai người, lại thêm Hoa Văn Long vừa rồi cũng đã dùng đại báo bối hùng vĩ kia mà chinh phục nàng một cách triệt để, mới vừa rồi nàng nói những lời kia chẳng qua cũng chỉ là dụng tâm kín đáo khơi lên một hồi vui đùa nửa thật nửa giả, hiện tại thì không hề trách cứ hai người kia nữa rồi, nàng lại tiếp tục đùa giỡn: "Được rồi, ta đây liền không trách các người nữa. Nhưng có điều, tuy mọi việc đã thành như vậy, người cũng đã được hưởng chút tiện nghi, bởi vì người đến sớm hơn ta một tháng, người nói xem, có phải người được hưởng thụ nhiều hơn ta hay không?"

"Được rồi, muội muội đúng là được hưởng thụ nhiều hơn, vậy bây giờ xử lý như thế nào đây?" Bạch Quân Nghi cũng đã nhạy bén hiểu được ý đồ của Tần Uyên Phượng, nhưng mà nàng cũng không muốn nói hết ra, nàng càng muốn để cho Tần Uyên Phượng tự mình nói rõ ra.

Tần Uyên Phượng bắt đắc dĩ, đành phải tự mình nói ra: "Còn xử lý như thế nào nữa? Ai bảo người là muội muội chứ? Tỷ ty đành phải nhường cho người, tất nhiên không thể nào trừng phạt người rồi. Chỉ có điều Long nhi sẽ không thể bỏ qua nhẹ nhàng như vậy, về sau phải để cho Long nhi ở bên cạnh giúp đỡ ta nhiều hơn, cùng làm với ta nhiều hơn một chút, đem những điều này sửa chữa lại thì thôi lắm rồi."

Lúc này Hoa Văn Long mới bừng tỉnh đại ngộ, tháo nào vào rồi Tần Uyên Phượng đột nhiên "nổi giận" vô cớ với mình, hóa ra là nàng vòng vo lượn tròn cả buổi, nói suốt nửa ngày, kỳ thật chỉ có một mục đích: để cho sau này Hoa Văn Long sẽ ân ái cùng nàng nhiều hơn. Kỳ thật chỉ có một điểm xuất phát: nàng thật sự yêu mình rất là sâu đậm. Từ những lời nói bên trên, theo một trình độ nhất định đã thể hiện rõ ràng Tần Uyên Phượng yêu thương Hoa Văn Long nhiều như thế nào.

"Phượng tỷ ty, cái chủ ý của người thật là tốt a, gặp được một nữ nhân như người vừa xinh đẹp quyến rũ lại vừa gợi tình, vừa phong tao, cũng là một nữ nhân tràn đầy dục hóa, tên tiểu sắc lang này đang cầu mà không được mà người lại tự mình dâng đến miệng. Tội lắm, Long nhi, người sau này phải bồi tiếp cho di nương của người thật tốt đấy a, đùa giỡn nàng nhiều thêm nữa, cứ thoải mái dùng sức mà chơi nàng, cố gắng mà "bồi thường bù đắp" cho nàng thật tốt. Ai, nếu sớm một chút biết được người khát khao Long nhi chơi đùa mình như vậy, vừa rồi ta đã không ngăn cản hần lại, để cho hần tiếp tục chơi người, để cho ta đến nhìn xem một chút hai người các người ai tài giỏi hơn, ai có thể kiên trì đến cuối cùng?"

"A, người đi chết đi, thật là không có một lời hay nào." Tần Uyên Phượng xấu hổ đến hờn dỗi Bạch Quân Nghi.

"Vậy được rồi, sau này Long nhi liền chơi đùa di nương nhiều hơn là tốt rồi, nhưng mà, hiện tại..." Hoa Văn Long giật giật đại báo bối vẫn còn đang cương cứng hiên ngang đứng thẳng nói: "Báo bối này đang rất khó chịu đây a."

"Tốt rồi, không cần nói nhiều nữa, nhanh đi tắm rửa a." Bạch Quân Nghi lên tiếng.

"Ta muốn hai người các người đi theo giúp ta tắm rửa." Hoa Vân Long lại tiếp tục đùa giỡn nữa rồi.

"Được thôi, cũng không phải chưa từng tắm cho người." Tần Uyển Phượng sáng khoái đáp ứng nói.

Hoa Vân Long cùng Tần Uyển Phượng trần truồng tiến vào phòng tắm, chuẩn bị kỹ nước tắm xông xuôi, Bạch Quân Nghi cũng bỏ đi bộ đồ ngủ khoác hồ, hai nàng để cho Hoa Vân Long ngồi vào bồn tắm lớn, còn bản thân hai nàng thì xuôi theo thành bồn mà ngồi, mỗi bên một người giúp Hoa Vân Long tắm rửa thân thể, Hoa Vân Long vừa ngồi xuống liền nhìn thấy hai cặp ngực sữa, thuận tay một cái đã nắm lấy chúng trêu chọc vui chơi, lúc đầu các nàng còn giãy giụa vài cái, nhưng rõ ràng là rất nhanh sau đó đã chuyển thành hưởng thụ Hoa Vân Long chơi đùa, trong miệng còn cười mắng: "Tiểu tử thói nhà người, thật sự là quá tình nghịch, ngay cả lúc này cũng muốn chơi đùa."

(1) Cận thủy lâu thai tiền đắc nguyệt

Nghĩa đen: gần hồ nước lâu ngày thì được hưởng ánh trăng trước tiên.

Nghĩa bóng: gần gũi thứ gì thì sẽ được lợi ích từ đó đầu tiên. Ví dụ: làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc phật.

Trong câu ý nói Bạch Quân Nghi sáng đêm đều ở cạnh Hoa Vân Long nên được hẳn chơi đùa trước, nhiều hơn, sung sướng hơn...

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18: Hai mẫu thân, đích tôn nhi tử, ba người cùng nhau phóng túng (4)

Nhóm: Thanh Lạc Sắc Uyển.

Dịch: Lúa.

Biên: Lạc.

"Ta còn muốn chơi đùa nhiều hơn nữa." Bởi vì đang xuôi theo thành bồn mà ngồi chính diện nên âm hộ của hai đại mỹ nhân hoàn toàn bạo lộ trước mắt Hoa Vân Long, thể là Hoa Vân Long đuổi ra hai cánh tay, phân biệt nhau mà chơi đùa hai cái âm hộ, âm hộ hồng nhuận đầy đặn, lại thêm âm mao đen nhánh lông lảnh, ngoài ra còn có hạt đậu âm vật xinh đẹp, khiến cho Hoa Vân Long yêu thích không nỡ buông tay, hẳn bắt chặt lấy hai viên bảo thạch đỏ hồng xinh tươi, liên tục vuốt ve, cọt xát, mân mê, gầy lên, nhún vào rồi lại kéo ra khiến cho tiểu huyết của hai người họ đã bắt đầu ứa ra đầm thùy.

"Hai người các người sao lại chảy 'hước miếng' rồi?" Hoa Vân Long cố ý đùa giỡn các nàng.

"Đi chết đi, người mới chảy nước miếng đấy, tiểu tử thói nhà người thật là xấu." Tần Uyển Phượng cười mắng Hoa Vân Long.

Hai người các nàng oanh thanh yến ngữ, để cho Hoa Vân Long tâm khoáng thần dật(1), hai cánh tay càng không ngừng du kích bốn phía trên ngọc thể của hai người. Chỉ trong chốc lát, bởi vì trước đó Tần Uyển Phượng đã bị Hoa Vân Long cứng rắn làm cho tiết thân ba lần rồi, cho nên bây giờ có chút không chịu được nữa, nàng nói với Bạch Quân Nghi: "Tên tiểu tử này thực tình nghịch, người còn nhớ rõ không những tình cảnh xảy ra khi chúng ta tắm rửa cho hắn lúc còn bé?"

"Sao mà không nhớ rõ? Lúc đó hắn đã là một tiểu sắc lang rồi, mỗi lần tắm rửa cho hắn, không phải là nhân gia cũng coi hết và ngồi ở trong bồn hay sao, hắn đứng đối diện với chúng ta để tiện việc tắm rửa, tay hắn có khi sờ lên ngực, thậm chí có lúc chạm đến núm vú mà trêu đùa, nắn bóp vân vân loạn lên một trận, thực không có đứng đắn chút nào." Bạch Quân Nghi ôm một bụng tức khí nói ra.

"Không ai không bị hắn quấy phá a, ta thay người giúp hắn tắm rửa, hắn cũng sờ loạn trên người ta mấy trận, có khi hắn đuổi ra tiểu thủ xuống hạ thể của ta, khiến cho ta toàn thân tê ngứa, khó chịu muốn chết không thôi, không cho hắn sờ thì hắn sẽ khóc náo lên một trận, thực là tức muốn chết người mà. Nhưng mà, hiện tại đã như thế này rồi, xem ra hết thấy đều là thiên ý, trách không được khi đó hắn muốn chơi đùa chúng ta, hóa ra trong mệnh số đã chủ định cuối cùng thì chúng ta cũng sẽ để cho hắn chơi đùa." Tần Uyển Phượng cũng "vạch trần" hành vi "lâm loạn" của Hoa Vân Long khi còn bé.

"Ta khi đó có sờ qua 'vùng cấm' của người? Ý người nói là nơi nào a?" Hoa Vân Long cố ý trêu chọc Tần Uyển Phượng, bàn tay đang đùa bỡn trên mặt âm hộ của nàng cũng thêm lực tác động kích thích.

"Bây giờ người đang sờ cái gì nha? Chính là chỗ đó, lúc người ba, bốn tuổi liền chơi đùa chỗ đó của ta, đã biết rõ mà còn cố hỏi!" Tần Uyển Phượng tức khí nói.

"Khi đó người không cho ta sờ, ta liền khóc náo lên? Vậy người làm sao giải quyết đấy?" Hoa Vân Long cảm thấy rất hứng thú, không ngừng hỏi đến.

"Câu hỏi có chút ý tứ, di nương đánh phái như ý người, không thể làm gì khác hơn là phải để cho tiểu thủ xấu xa của người đùa bỡn lưu manh, dù sao mỗi lần tắm rửa cho người, mẫu thân của người đều không ở đó, cũng không có nhà đầu nào hầu hạ, không có người nào khác biết rõ. Có khi bị người chọc cho cao hứng lên ta liền chơi đùa tiểu bảo bối lớn hơn hẳn tiểu hạ tử bình thường kia, vuốt ve nắn bóp ma sát vân vân, khiến cho ta toàn thân khó chịu, ta tức khí nên liền dùng sức gõ lên tiểu bảo bối của người, chọc cho người oa oa kêu đau toáng lên." Di nương đương đương đắc ý nói.

"Tốt a, di nương khi dễ Long nhi, người còn gõ bảo bối của Long nhi, bảo sao mà bảo bối của ta bây giờ lại lớn và cứng đến như thế, hóa ra là bị người gõ cho sung lên đấy." Hoa Vân Long cố ý kêu oan.

"Đi chết đi, di nương đối tốt với người như vậy, còn thường cho người ăn sữa đấy. Huống chi bảo bối của người sao có thể là bị di nương làm cho to cứng như vậy? Đó là bởi vì người chính là trời sinh một kẻ phong lưu, tiểu tử hạ lưu, cho nên trời cao mới cho người một cái đại bảo bối, làm cho người ta vừa nhìn liền đã yêu mến người rồi." Bạch Quân Nghi nổi lên tâm ý "bảo đã bất bình"(2).

"Ồ, mẫu thân, người sao lại nói nhi tử của mình như thế a? Người đã nói như thế, nhi tử của người cũng nói a, người nói đại bảo bối của ta không phải là do di nương làm cho to lớn như vậy, vậy cũng đúng thôi, đó là bởi vì khi còn bé người mỗi ngày đều "phi lễ" với nhi tử, buổi tối mỗi ngày đều mát xa cho nó, nên nó mới có thể to dài như thế đấy." Hoa Vân Long đột nhiên chuyển mình phản pháo với Bạch Quân Nghi.

"Đúng, lời này người nói đúng rồi, không thể tưởng được tiểu sắc quỷ còn có thể nói đúng một lần. Không sai, khi đó quả thật là mỗi ngày ta đều mát xa nên mới có thể đạt được một ít tác dụng tăng lên kích thước bảo bối. Đây mới là nguyên nhân thực sự, những lời khác đều là nói giỡn chơi đùa. Nhưng có điều, cho dù đại bảo bối của người là bị di nương làm sung lên nên mới trở thành to lớn như thế, vậy người phải nên cảm tạ nàng còn không kịp mới đúng, sao lại có thể trách di nương của người đấy?"

"Đúng, tiểu tử thói, người đã được tiện nghi mà lại còn khoe mẽ, không biết báo ân gì cả, người còn muốn như thế nào đấy?" Tần Uyển Phượng cũng cười mắng Hoa Vân Long.

"Đừng tới, hai người các người làm mẫu thân mà lại đi khi dễ một mình Long nhi, hãy xem ta làm sao đối phó các người đấy." Nói xong, Hoa Vân Long càng thêm can rở suông sã đem ngón tay đâm sâu vào bên trong âm hộ của các nàng mà ma sát vuốt ve đâm chọc, khiến cho các nàng sướng khoái đến rên rỉ hừ.

Các nàng cũng không chút yếu thế, giro tay đánh xà phòng thom lên người Hoa Vân Long, cũng theo đó mà bắt đầu vuốt ve trên người Hoa Vân Long, trên danh nghĩa là giúp đỡ Hoa Vân Long tắm rửa nhưng thực tế là làm chút ít việc "phi lễ", càng không ngừng sờ loạn nắn bóp đại bảo bối vẫn luôn cương cứng dựng thẳng chưa hề mềm xuống kia, khiến cho nó càng ngày càng trưởng to lên, giống như trùng thiên pháo(3) đang "trực chỉ thanh thiên"(4). Bạch Quân Nghi một phát bắt lấy được: "So với lúc 'phá thân' thì càng lúc càng to và thô hơn, sao lại có thể như thế chứ? Sợ rằng lát nữa thôi người sẽ đem hai người chúng ta chơi đến chết đấy."

"Còn không phải là ở bên trong cái nhục động đầy đầm thùy của người mà lớn lên đấy sao." Tần Uyển Phượng giễu cợt Bạch Quân Nghi.

"Đi chết đi, nếu nói như thế thì cũng chỉ có thể là đầm nước vừa rồi của người đấy, nếu không thì sao ta lại nói là so với lúc phá thân càng thô to hơn? Lời đó rất rõ ràng là ý nói thứ bảo bối này chỉ vừa mới trở nên thô to hơn, nếu là ở bên trong nhục động ẩm ướt của ta thì cũng đã nuôi dưỡng cả một tháng, ế ra nó đã sồm to lớn lắm rồi, làm sao lại chờ tới bây giờ?" Bạch Quân Nghi cũng mạnh liệt lên pháo phản kích.

Tần Uyển Phượng tìm ra được một cửa khẩu mới mà đột phá: "Là chính bản thân người 'phá thân' nhi tử của mình? Người làm mẫu thân này thật là cái gì cũng đều quản lý trông nom rất kỹ nha, ngay cả việc 'phá thân' cho nhi tử cũng là tự mình đi làm? Phá như thế nào a? Dùng cái gì để phá vậy? Cho ta xem một chút chỗ nào đã phá đi?"

- Tâm khoáng thần dật: tâm tư mở rộng mệnh mông, thần hồn bay bổng phiêu du. Trong câu ý nói Hoa Vân Long đang sung sướng về tâm hồn, thành nhân vui sướng trong âm thanh nói chuyện vui đùa của hai người mẫu thân.
- Bảo đã bất bình: ôm chuyện bất bình trong thiên hạ (lo chuyện bao đồng). Trong câu ý nói Bạch Quân Nghi chen vào để bênh vực Tần Uyển Phượng.
- Trùng thiên pháo: đại bác không lồ tận trời. Miêu tả "đại JJ" của một kẻ mà ai cũng biết là ai và ai cũng biết là đó ều phải là người. =)))
- Trực chỉ thanh thiên: chỉ thẳng lên trời. Ngắn gọn là "chào cở".

Bạn đang đọc truyện *Dại Hiệp Hồn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 19: Hai mẫu thân, đích tôn nhi tử, ba người cùng nhau phóng túng (5)

Nhóm: Thanh Lạc Sắc Uyên.

Dịch: Lúa.

Biên: Lạc.

"A, Phương ty tỷ, người thật quá đáng, chỉ giỏi việc khi dễ muội muội, ta biết rõ người sẽ xem thường ta, ài, sớm biết như thế này đây, ta đã không để cho người tới chỗ Long nhi rồi, như vậy thì người cũng sẽ không thể ôm ấp triển miên với Long nhi. Hào tâm cho người hưởng thụ, giúp người thoát ra khỏi cảnh khổ cực khổ khan để bây giờ bản thân ta lại rơi vào cảnh này." Bạch Quân Nghi tức khí bất bình nói.

"Muội muội tốt a, ty tỷ chỉ là muốn vui đùa cùng người một chút thôi mà. Ta làm sao có thể xem thường người chứ? Là người đừng cảm thấy cầu hạnh phúc, mới đem hai người chúng ta cứu ra khổ hải, tình thân này khiến cho ta bội phục vạn phần, người đạt được sung sướng khoái hoạt xong xuôi, cũng không ếm nhem để hưởng thụ một mình, mà lại nghĩ cách giúp cho ta đến với Long nhi, giúp cho ta cũng được hưởng thụ cảm giác khoái hoạt này, giải thoát ta khỏi mười năm dày vò khổ hận, ta biết ơn người còn không kịp nữa, làm sao có thể xem thường người được?" Tần Uyên Phương chân thành nói với Bạch Quân Nghi.

"Là ta trách oan ty tỷ, từ nay về sau, chúng ta nhất định sẽ quý trọng niềm hạnh phúc không dễ dàng có được này, ngàn vạn lần không được bỏ lỡ thêm nữa." Bạch Quân Nghi cũng chân thành nói, hai mỹ nhân nhìn nhau mà cười, hai đôi tay ngọc trắng nõn mịn màng tha thiết nắm chặt nhau.

Tần Uyên Phương lại nói sang chuyện khác: "Người nói bảo bối của hân so với lúc phá thân đã thô to hơn nữa, ta nhìn qua xác thực là quá lớn, thực sự khiến người phải sợ hãi." Hai người bọn họ trong miệng thì nói sợ này sợ nọ, kỳ thật trong tâm không sợ chút nào, nếu không thì sao hai người lại một mực nắm chặt bảo bối của Hoa Văn Long yêu thích không chịu buông tay?

"Long nhi tốt, di nương yêu thương người như thế, hiện tại cũng đã cho người chơi đùa làm loạn rồi, người cũng nên gọi nàng một tiếng nương đi?" Bạch Quân Nghi có ý trêu chọc Hoa Văn Long, đưa cho Hoa Văn Long một cái năn đề.

Hoa Văn Long nói: "Việc này còn không dễ dàng sao? Vốn dĩ ngay ban đầu cũng được rồi, liền có thể gọi nương nha, tốt, ta gọi là nương, thân nương của ta ——"

"Ai, nhi tử ngoan của ta." Tần Uyên Phương cũng thanh thanh nhẹ nhàng đáp ứng, ba người nhìn nhau rồi cùng nộ nư cười. Vậy là từ sau này, Hoa Văn Long cùng Tần Uyên Phương chơi loạn trên giường cũng có thể xưng hô thân nương nhi tử như bình thường.

"Được rồi, nhi tử ngoan, mau mau tiến vào tiểu huyết của thân nương a, nương không thể chịu được nữa rồi." Tần Uyên Phương rên ri nói ra.

Hoa Văn Long rời khỏi bồn tắm và đi đến phía sau Tần Uyên Phương, nâng cũng nhanh chóng từ bên cạnh bồn đi xuống, tự động cúi người, hai tay vịn lên thành bồn, cặp mông ngọc đầy đặn vênh lên cao, cánh hoa đỏ hồng kiều diễm không chút che dấu mà bại lộ ngay trước mắt Hoa Văn Long. Hoa Văn Long dùng tay đẩy ra hai cánh hoa của Tần Uyên Phương, điều chỉnh đại bảo bối chen vào chính giữa hai mảnh thịt đầy đặn của nàng rồi ma sát kích thích, đồng thời còn dùng quy đầu nhẹ nhàng ma sát ở trên âm vật của nàng, trêu đùa cho nàng dâm thúy chảy thành dòng, xuân tâm đại động, cặp mông ngọc co giật mãnh liệt, cổ gồng vênh lên thật cao và lui về sau đón lấy, trong miệng phát ra âm thanh rên ri cầu xin: "Long nhi tốt a... Đừng trêu đùa nương nữa mà... Muội muội... Mau mau giúp ta xử lý tên tiểu tử thời này a..."

"Tiểu tử thôi, không được trêu chọc di nương của người nữa." Bạch Quân Nghi nói xong liền dùng một tay tách ra hai mảnh thịt dưới nhục động của Tần Uyên Phương, một cánh tay ngọc khác duỗi ra cầm lấy đại bảo bối của Hoa Văn Long, điều chỉnh sao cho quy đầu của Hoa Văn Long chen vào chính giữa động khẩu ngọc ngà mê người kia, rồi nâng mồi lại dùng lực đẩy hồng Hoa Văn Long, "phốc tư" một tiếng, đại bảo bối mạnh mẽ tiến vào bên trong huyết động đang chờ khát khao của Tần Uyên Phương.

Tần Uyên Phương lập tức hít một hơi thật dài, dường như là nàng đang rất thoải mái, thật sự rất sướng khoái, mà Hoa Văn Long cảm thấy đại bảo bối đang được xoa bóp toàn thân ở bên trong âm đạo ẩm ướt của nàng, lại còn thêm ấm áp, thông khoái. Hoa Văn Long bắt đầu rút ra dút vào, tay thì không ngừng vuốt ve trên khắp toàn thân thể ngọc ngà của Bạch Quân Nghi, Bạch Quân Nghi cũng góp phần giúp đỡ Hoa Văn Long kích thích Tần Uyên Phương, nâng không ngừng sờ nắn cặp vú to tròn nhún nhô cao thấp của Tần Uyên Phương.

Tần Uyên Phương bị hai mẫu tử bọn họ kích thích đến hỗn phách phi thăng lên tận trên trời, âm thanh dâm dăng từ trong miệng không ngừng phát ra, tiếng rên ri sung sướng vang lên không dứt, một trận gọi loạn "Nhi tử tốt", "A, phu quân tốt". Một lát sau, cặp mông lớn của nàng kịch liệt rung động co giật mạnh về phía sau, vách thịt mềm bên trong âm đạo cũng ra sức kẹp chặt đại bảo bối của Hoa Văn Long, nàng rên lớn: "Dừng sức... Dừng sức... Nhanh... Nương tiết... Ah... Ah... Ah..."

Hoa Văn Long liêu minh dùng sức rút ra dâm vào, khiến cho thân thể yêu kiều của Tần Uyên Phương một hồi run rẩy dữ dội, vách thịt mềm trong âm đạo mạnh mẽ kịch liệt co rút thêm vài cái, cặp mông đầy đặn giật giật vênh cao về phía sau, một cỗ âm thủy nóng hổi như nước canh từ bên trong tử cung của nàng phun trào ra ngoài, bắn mạnh lên trên bề mặt quy đầu của Hoa Văn Long, nàng cũng theo sau đó mà vô lực nằm xuống, hạ thể vẫn vênh lên mà phun trào dung dịch nóng hổi. Hoa Văn Long xoay người, muốn tiếp tục chơi với Bạch Quân Nghi, Bạch Quân Nghi nhẹ nhàng đánh lên trên đại bảo bối của Hoa Văn Long một chút rồi cười mắng: "Tiểu tử thôi, trước tiên hãy đưa người di nương mà cũng là nương của người, lại vừa là tình nhân, lại cũng là thể tử của người đến trên giường đã, cần thận kéo nàng lại bị cảm lạnh." Bạch Quân Nghi là đang trêu đùa Tần Uyên Phương, bởi vì Tần Uyên Phương ở trong lúc cao trào khoái cảm đã xưng hô loạn lên một trận, nào là "Nhi tử tốt", "Tình ca ca", "Phu quân tốt", đều đã kêu đến nhiều lần rồi.

"Thực xin lỗi, ta không nghĩ tới nàng sẽ bị cảm lạnh." Hoa Văn Long bồng Tần Uyên Phương lên rồi đi vào phòng ngủ, đưa nàng đặt ở trên giường, Bạch Quân Nghi ở phía sau Hoa Văn Long nói: "Người cũng mệt mỏi rồi, Long nhi, người nằm ở trên giường, cứ để cho mẫu thân đến hầu hạ người."

"Mẫu thân quan tâm ta như thế, ta nào dám không nghe theo a." Hoa Văn Long nghe theo nằm xuôi ở trên giường, Bạch Quân Nghi cười lên trên người Hoa Văn Long, nàng tự dùng tay tách ra của miệng âm hộ kiều diễm như hoa của mình, hạ người xuống cho nhục động kẹp lấy quy đầu của Hoa Văn Long, một chút rồi lại một chút, từng tắc từng tắc một đem đại bảo bối kia nuốt trọn vào bên trong "tiểu khẩu" của nàng, rồi bắt đầu nhấp nhổ lên xuống.

"Sáng khoái nha... Mẫu thân... người chơi thực sự tốt lắm... Khiến cho nhi tử sướng muốn chết..."

"Hài tử tốt... Thân nhi tử của ta... Nó chọc đến tận hạ tâm của mẫu thân rồi... Nha..."

Hoa Văn Long nằm ở bên dưới thực sự là nhìn không ra Bạch Quân Nghi thường ngày vẫn luôn trầm ổn dịu dàng kia, nàng dâm dăng, nàng buông thả, nàng lắc lư uốn éo, thân thể yêu kiều kia nhấp nhô cao thấp, âm thanh rên ri kia thật sự tiêu hồn thực cốt, khiến cho Hoa Văn Long rất nhanh đã điên cuồng. Hoa Văn Long phối hợp với từng nhịp tiết tấu khuấy động, nhấp nhô uốn éo cao thấp của Bạch Quân Nghi, hạ thể nhấp từ dưới lên trên, hai tay không ngừng vuốt ve nắn bóp cặp vú tròn trịa sung mãn đang liên tục phập phồng cao thấp trước ngực của nàng, chuyện này càng kích thích cho Bạch Quân Nghi điên cuồng hơn, càng thêm hưng phấn, càng dùng sức nhún nhảy cao thấp nhanh hơn, nhục động mềm mại ấm áp cũng càng thêm dùng sức kẹp chặt lấy bảo bối của Hoa Văn Long, vách thịt mềm cũng càng tăng thêm tốc độ hút chặt mút lấy. Lúc này Tần Uyên Phương cũng khỏi phục lại rồi, nhìn thấy hai người bọn họ rất nhanh sẽ tiết thân, nàng liền dùng tay nâng lên cặp mông ngọc của Bạch Quân Nghi, trợ giúp nàng nhún nhảy nhấp nhô cao thấp nhanh hơn mạnh hơn.

"Ah... Ta xong rồi... Ah..." Bạch Quân Nghi thở gấp dồn dập, hồ lớn một tiếng rồi tiết thân.

"Chờ một chút... Ta cũng muốn tiết..." Hoa Văn Long chịu sự kích thích của âm tình do Bạch Quân Nghi tiết thân, cũng cùng lúc xuất dương tinh ra ngoài, hai luồng tinh dịch âm dương ấm nóng gặp nhau ở bên trong tiểu huyết của Bạch Quân Nghi, chúng cuộn trào mãnh liệt, hòa lẫn trộn vào nhau, khoái cảm sung sướng đến mức cả hai đều muốn thăng thiên rồi.

(*) Trong chương này và nhiều chương về sau, Tần Uyên Phương có thể sẽ xưng hô với Hoa Văn Long bằng di nương hoặc nương tùy theo tình huống truyện.

Chú thích thêm

Mẫu thân = nương = thân nương = mẹ.

Di nương = nương = di.

Ở các chương trước, xưng hô với nhân vật Tần Uyên Phương vẫn giữ nguyên "di nương" nghĩa là di. Bây giờ sẽ có thêm một cách gọi "nương" nghĩa là mẹ, nhưng có thể hiểu không phải mẹ ruột. Tuy đều là mẹ nhưng sẽ không dụng hàng hay lẫn lộn với "mẫu thân" nghĩa là mẹ ruột của Bạch Quân Nghi.

Kết lại

Bạch Quân Nghi = mẫu thân = mẹ ruột.

Tần Uyên Phương = nương = mẹ nuôi.

(Lúa dịch)

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Hồn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Hai mẫu thân, đích tôn nhi tử, ba người cùng nhau phóng túng (6)

Nhóm Thanh Lạc Sắc Uyển.

Dịch: Lúa.

Biên: Lạc.

Bạch Quân Nghi nằm ở trên người Hoa Văn Long, gương mặt áp sát vào lồng ngực vững chắc của hắn, hô hấp dồn dập thở gấp không ngừng, trên gương mặt kiều diễm là nụ cười thỏa mãn sướng khoái, nàng dịu dàng hôn Hoa Văn Long, Hoa Văn Long cũng ôm nàng thật chặt, hưởng thụ thứ khoái cảm tuyệt diệu, chỉ cao vô thượng khi cả linh hồn và thể xác của hai mẫu tử hòa quyện làm một. Bạch Quân Nghi ôm Hoa Văn Long mà trở mình, để Hoa Văn Long nằm lên trên người nàng, âm thanh quyến rũ nói “Nhi tử ngoan, người hãy ngủ trên người mẫu thân đi, da thịt của mẫu thân có mềm mại không?”

“Mềm, mềm lắm, rất dễ chịu.” Hoa Văn Long nằm ở trên người Bạch Quân Nghi, Bạch Quân Nghi một thân da thịt trắng nõn mềm mại, nhục thể như bông như lụa, mềm mại không xương, đè xuống dưới thân là tuyệt không thể tả.

Tần Uyển Phượng lúc này cũng nằm xuống mà nói “Nhi tử tốt, còn có một người nương đây.” Thế là Hoa Văn Long nằm lên trên ngọc thể mềm mại của hai vị nương thân, điềm nhiên chìm vào giấc mộng. Trong ánh trăng mờ, Bạch Quân Nghi cùng Tần Uyển Phượng đang nói điều gì đó và đã khiến cho Hoa Văn Long thức dậy.

“Hải tử này của chúng ta ở trên người nữ nhân thật sự là quá dồi mãnh mẽ hùng dũng, hai người chúng ta đều đã đến tuổi như lang như hổ(1) rồi mà vẫn không thể khiến cho hắn thỏa mãn.” Đây là tiếng nói kiều mị quyến rũ của Bạch Quân Nghi.

“Đúng vậy a, đây còn là hai người chúng ta cùng lúc xông trận mới miễn cưỡng chinh phục được hắn, hai chúng ta cũng đều luyện võ, thân thể khỏe mạnh và bền bỉ hơn xa nữ nhân bình thường, nếu như chuyển thành một nữ nhân bình thường, vậy thì phải mấy người mới có thể làm cho hắn mềm đi? Chớ đừng nói tới chuyển thành một thiếu nữ mới lớn chưa hiểu chuyện phong tình.” Tần Uyển Phượng vừa nói vừa vuốt ve nắn bóp nhục còn mềm nhũn của Hoa Văn Long.

“Chớ có sờ nữa a, nếu sờ cho hắn cứng cứng lên rồi nói đùa tính thì người có thể lo liệu được không?” Bạch Quân Nghi vội vàng ngăn cản Tần Uyển Phượng.

“Tiểu tử này thật sự là trời sinh dị bẩm, thật sự là khác tính của nữ nhân, nữ nhân nào có thể là đối thủ của hắn? Được nhiều thiếu nữ anh tài có thể đối phó sao? Đứng rồi, chúng ta không phải là còn có ba nữ nhi như hoa như ngọc sao? Cùng đem đến dâng cho hắn là được rồi, hơn nữa ta thấy rõ ba người các nàng đã sớm có tình ý với Long nhi.” Tần Uyển Phượng đề nghị.

“Người cam lòng hay sao? Đây chính là cốt nhục thân tình của người a, lại phải nói, quan hệ của bọn họ...”

“Trong nội tâm nữ nhi của ta nghĩ đến những cái gì, chính bản thân ta tình nguyện. Trong nhà chỉ có một người nam nhân, ba người các nàng đều chưa từng tiếp xúc qua nam nhân khác, sớm đã đem Long nhi xem thành nam nhân duy nhất trong sinh mệnh của mình, giống như chúng ta, cũng đã tình căn thâm chủng(2) với hắn rồi, không lẽ người một chút cảm giác cũng không có sao? Thực tế là Mỹ Linh, từ nhỏ liền mê luyện ca ca của nàng đến chết cũng không thôi, cả ngày đều vây quanh Long nhi, ba người các nàng đều có một điểm giống nhau, đó là đều yêu Long nhi say đắm.”

“Chẳng trách làm sao mà, ngày thường quan sát ánh mắt các nàng nhìn Long nhi, thái độ đối với Long nhi liền không thích hợp, ta lại không nghĩ tới phương diện này, cũng là thân nương mà người lại hiểu rõ tâm ý nữ nhi hơn ta.” Bạch Quân Nghi cũng hiểu ra được.

Hoa Văn Long nghe các nàng nói xong mấy lời này cũng búng tỉnh đại ngộ, ngày thường bản thân liền cảm thấy đại tỷ, nhị tỷ đối với chính mình quan tâm chăm sóc cũng có chút ám muội, bản thân mình lưu luyến các nàng cũng không phải cảm tình nên có giữa đệ đệ và tỷ tỷ, hiện tại mới hiểu ra được, đây là tình yêu. Các nàng đang yêu Hoa Văn Long hắn, chỉ có điều bản thân các nàng cũng không biết, kỳ thật bản thân mình lại làm sao không yêu thích các nàng đây? Còn có tiểu muội, cũng là rất ngoan ngoãn nghe lời với bản thân mình, ai, mình làm sao lại ngu dốt đến như thế chứ a, lại không thể phát hiện ra thâm tình ưu ái của bọn tỷ muội với bản thân mình đây? Hoa Văn Long thâm hạ quyết tâm, lần này sẽ quyết tâm không phụ lòng tình ý của các nàng.

Hoa Văn Long tiếp tục lắng nghe: “Tỷ muội các nàng có thể cùng nam nhân cường đại như thế, thì chính là phúc khí của các nàng, ta cũng là vì muốn tốt cho các nàng, lại nói đây cũng là ta sắp xếp thỏa đáng cho nữ nhi của mình, đây cũng là có ý định tốt cho hai ta, chúng ta cũng là ‘lên lầu ăn vụng’ mà, nếu để cho nữ hài tử bên ngoài chiếm lấy hắn, thì hai người chúng ta liền khổ cực rồi.” Ý định của Tần Uyển Phượng cũng là rất chu đáo.

“Được rồi, hãy xem duyên phận của các nàng a. Nhà chúng ta cũng thực là quái dị, mẫu tử luyện ái, di sanh luyện ái, tỷ đệ luyện ái, huynh muội luyện ái, thật không hiểu nổi rốt cuộc đời trước chúng ta đã gây nên cái ác nghiệt gì.” Bạch Quân Nghi than thở nói(3)

“Không, là đời trước tích đức mới phải, mới có thể đáp bồi nên một tình yêu say đắm, tình thâm ý trọng như thế này.” Hoa Văn Long đột nhiên lên tiếng: “Chỉ cần chúng ta chân tình yêu nhau, liền không cần phải bận tâm suy nghĩ đến một chuyện nào khác.”

“Tiểu tử thôi, người dám nghe lên a, người làm sao lại tình dậy rồi?” Tần Uyển Phượng hỏi.

“Di nương thật thơm ngọt a, còn không phải là do người sờ tình sao.” Hoa Văn Long quay ngược lại mà chọc ghẹo không chút thương xót.

“Nhi tử tốt, nói hay lắm a.” Bạch Quân Nghi cho Hoa Văn Long một chiếc môi thơm, dùng tỏ ý cổ vũ.

“Đừng tới, hai người các người khi dễ ta.” Tần Uyển Phượng hờn dỗi nói.

“Nương tha thứ cho Long nhi đi a, Long nhi chỉ là cùng người nói giỡn đùa vui thôi.” Hoa Văn Long nằm ở trên người Tần Uyển Phượng mà làm nũng, liên tục hôn liếm, vuốt ve nàng.

“Tốt lắm, tốt lắm, di nương không trách người, nào có người nương nào lại đi trách cứ nhi tử của mình đây?” Tần Uyển Phượng dịu dàng nói.

“Đứng rồi, vừa mới này ta nói có đúng hay không nha?” Hoa Văn Long lập tức nói sang chuyện khác.

“Đứng, quá đúng, đây là đời trước tích đức.” Tần Uyển Phượng nhanh chóng lên tiếng phụ họa.

“Đương nhiên là phải như vậy rồi, nếu không thì làm sao ta sẽ yêu cái tên tiểu tử thú nhà người? Người đều đã nghe thấy được, cô nương kia hỏi người, người đến cùng có yêu tỷ tỷ và muội muội của người không? Phải là một lời nói chân tình.” Bạch Quân Nghi truy hỏi Hoa Văn Long thật rõ ràng.

“Yêu, dĩ nhiên là ta yêu. Đại tỷ, nhị tỷ chăm sóc cho ta cũng như mẫu thân, lại ôn nhu như thể từ, tiểu muội đối với ta giống như tình nhân trong sáng, ta làm sao có thể không yêu đây?”

“Tốt lắm, người nhất định phải đi truy cầu những mối tình thâm ý trọng trong duyên phận của mình a, chúc người thành công.” Hai vị nương đồng thanh nói ra, mỗi người cũng cho Hoa Văn Long một cái môi thơm, cùng dâng lên thân thể mỹ miều phong tình quyến rũ dụ nhân, để mặc Hoa Văn Long giờ trò...

(1) Như lang như hổ: khát khao mãnh liệt, dục vọng dâng tràn. Trong câu ý nói hai người Bạch Quân Nghi và Tần Uyển Phượng đều đang ở độ tuổi có khả năng và thêm khát dục tình rất lớn.

(2) Tình căn thâm chủng: gốc rễ tình yêu đã khắc sâu vào lòng.

(3) Mẫu tử luyện ái, di sanh luyện ái, tỷ đệ luyện ái, huynh muội luyện ái: tình yêu giữa mẹ – con, giữa di – cháu, giữa chị gái – em trai, giữa anh trai – em gái.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Hồn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.